

FACULTAT
D'EDUCACIÓ, TRADUCCIÓ,
ESPORTS I PSICOLOGIA

UVIC | UVIC-UCC

LES PEL·LÍCULES DISNEY: ELS ROLS DE GÈNERE, LA REPRESENTACIÓ DELS MITES DE L'AMOR ROMÀNTIC I LA SEVA INFLUÈNCIA EN LES RELACIONS DE PARELLA

Treball de Final de Grau de Psicologia

Esther Terricabras Emperador

Curs: 2021-2022

Tutora: Carolina De la Cruz González

Vic, 12 de maig del 2022

RESUM

En aquest estudi s'han analitzat algunes pel·lícules de Disney i/o de gènere infantil amb l'objectiu d'identificar si propicien relacions de parella basades en els rols de gènere i en els mites de l'amor romàntic. La mostra s'ha triat a partir d'un mostreig no probabilístic de conveniència i consta de 127 participants amb diferents característiques respecte a l'edat, al gènere i al nivell d'estudis. Per complir amb els propòsits de la recerca s'ha usat la tècnica de l'observació per analitzar les pel·lícules; l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic de Bonilla i Rivas (2020) per tal d'estudiar la influència dels mites de l'amor romàntic; i, un qüestionari, per estudiar la concepció dels factors influents en la forma de veure l'amor. Els resultats obtinguts indiquen que la majoria de les pel·lícules de Disney i/o infantils mostren de forma explícita els rols de gènere i els mites de l'amor romàntic, però que, el fet de veure aquestes pel·lícules té una influència poc significativa en la forma com les persones perceben l'amor. Poden afectar, però no en són un factor determinant, ja que intervenen altres variables principalment de caràcter educatiu i individual, com ara les vivències personals, l'educació familiar, els llibres i l'escola.

Paraules clau: Pel·lícules Disney i/o infantils, influència, relacions de parella, rols de gènere i mites de l'amor romàntic.

ABSTRACT

In this study, some Disney and/or childish movies have been analysed to identify whether those films promote relationships based on gender roles and on romantic love myths. The participants have been chosen through a non-probabilistic sample of convenience made of 127 people with different characteristics: different ages, genders and level of studies. Following the target of the research, different tools were used: the observation to analyse the films; the Scale of Myths of Romantic Love from Bonilla and Rivas (2020) to study the influence of romantic love myths; and a questionnaire to identify the aspects that have an influence in the way to understand love. The main results state that Disney and/or childish movies show in an explicit way gender roles and romantic love myths. However, these movies have a non-significant influence in the way people perceive love. Films can affect but they are not a decisive element due to some main educational and individual variables affect too, like personal experiences, family education, books and school.

Key words: Disney and/or childish movies, influence, couple relationships, gender roles and romantic love myths.

Índex

1.- Introducció	5
2.- Marc teòric	7
2.1.- Definició i estils d'amor	7
2.2.- Amor com a constructe social i cultural	9
2.2.1.- Sexisme: diferència entre gèneres	11
2.2.2.- Rols de gènere	13
2.3.- Espais de socialització.....	16
2.4.- L'amor romàntic	18
3.- Marc pràctic	24
3.1.- Objectius i hipòtesis	24
3.1.1.- Objectius.....	24
3.1.2.- Hipòtesis	24
3.2.- Metodologia.....	25
3.2.1.- Participants.....	25
3.2.2.- Instrument.....	25
3.2.3.- Procediment	26
3.2.4.- Anàlisi de dades	26
3.2.5.- Aspectes ètics.....	26
3.3.- Resultats i interpretació dels resultats	27
3.3.1.- Resultats i interpretació de la visualització de les pel·lícules de Disney i/o infantils	27
3.3.2.- Resultats i interpretació de l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic	32
3.3.3.- Resultats i interpretació de les preguntes del qüestionari	41
4.- Discussió	46
5.- Conclusions	49
6.- Limitacions i futures línies d'investigació	52
7.- Bibliografia	53
8.- Annexos	56

Índex de figures i taules

Figura 1. Teoria triangular de l'amor proposada per Stenberg	8
Figura 2. Factors influents en la concepció de l'amor	44
Taula 1. Mites de l'amor romàntic.....	20
Taula 2. Identificació de cada ítem amb els diferents mites de l'amor romàntic	34
Taula 3. Acord o desacord respecte als mites de l'amor romàntic en les dones	37
Taula 4. Acord o desacord respecte als mites de l'amor romàntic en els homes	37

1.- Introducció

En els últims anys s'ha donat més visibilitat a la desigualtat de gènere i les relacions de parella asimètriques en les quals hi ha un membre que adopta el rol de dominant i un altre que queda sotmès al primer. Generalment, aquests rols són adjudicats en funció del gènere i no de la vàlua personal, rols en què l'home adquireix una posició de superioritat i dominància i, per altra banda, a la dona se li assigna un lloc d'inferioritat i submissió. Aquesta assignació clàssica de rols vinculada al gènere contribueix a perpetuar les desigualtats entre homes i dones.

Si parlem de relacions, el perill d'aquesta circumstància s'extrapola a que els homes utilitzin la seva posició de superioritat i el seu poder per exercir violència, maltractament, conductes abusives o construir relacions basades en la dependència emocional.

En l'actualitat s'està tenint una opinió més crítica respecte als rols de gènere imposats per la societat i s'està iniciant un trencament vers aquests rols, tot i això, encara hi ha unes creences socials molt arrelades sobre com s'ha de viure l'amor segons els rols de gènere, o si més no, sobre com s'ha fet fins al dia d'avui. Amb aquesta recerca s'ha volgut comprovar fins a quin punt aquest canvi de perspectiva s'està donant i/o aplicant o no en la quotidianitat. Per comprovar-ho s'ha consultat el contingut cinematogràfic desenvolupat en les pel·lícules de Disney i/o pel·lícules infantils per veure la influència que aquest pot tenir en les creences sobre el gènere i l'amor.

Aquest interès ha sorgit de diverses preguntes inicials com "Per què estimem com estimem?", "Quins factors influeixen en la nostra manera d'estimar?", "Com s'entenen les relacions de parella?", "Per què hi ha tantes concepcions diferents envers aquestes?". Totes aquestes curiositats es van concretar en una, que pretén analitzar si un cert contingut té a veure en la forma de sentir l'amor, amb el plantejament de la pregunta següent: "Tenen les pel·lícules Disney i/o infantils alguna cosa a veure amb el fet que hi hagi relacions de parella basades en els rols de gènere i en els mites de l'amor romàntic?" i a partir d'aquesta pregunta ha sorgit la present investigació.

La importància d'aquesta anàlisi radica en la influència del contingut cinematogràfic en la forma d'aprendre què és l'amor i els rols de gènere que es desenvolupen dins de les relacions amoroses. En la manera actual d'entendre les relacions amoroses, apareixen els mites que hem construït al voltant, és a dir, els mites de l'amor romàntic. Aquests són creences i les creences són difícils de canviar, perquè són idees i pensaments que una persona ha interioritzat durant tota la seva vida, però això, no vol dir que sigui

impossible. Així doncs, si el contingut cinematogràfic és font d'un aprenentatge social, què passaria si es canvia el contingut estereotipat per un altre de més neutre i/o obert? Un possible benefici d'aquest canvi seria passar de la idea de l'amor com un sacrifici i com un element de submissió cap a la dona, a un concepte d'amor més ampli i amb més llibertats: l'amor no hauria d'implicar cap sacrifici sinó que consta de dos individus que tenen una vida independent, que tenen objectius i metes pròpies, amb motivacions, que vetllen per estar bé per ells mateixos i que, a més a més, comparteixen moments junts, aportant coses a l'altre, però no complementant-lo, perquè s'entén que un ésser és complet per ell mateix. Cal que s'entengui el fet de tenir parella com un aspecte complementari i, no relacionar el no tenir parella amb una mancança. Això trencaria amb la concepció de necessitat que hi ha respecte a l'altre i alliberaria a les persones de la dependència emocional.

Un canvi en unes creences que ja han quedat antiquades per unes de més noves que ajudin a reduir la dependència emocional, seria òptim per promocionar un benestar social i per aconseguir una sensació de pau amb un mateix. La finalitat d'aquesta recerca és, doncs, analitzar si les pel·lícules de Disney i/o infantils propicien relacions de parella basades en els rols de gènere i/o en els mites de l'amor romàntic.

La present recerca es divideix en dues grans parts, el marc teòric i el marc pràctic. Dins del primer, s'ha consultat la literatura científica existent sobre l'amor, sobre l'amor romàntic i sobre els rols de gènere. També s'ha contextualitzat el concepte d'amor en la societat mostrant que és un constructe social i que canviarà depèn de la societat i moment històric en què s'experimenti. S'han investigat els espais de socialització que són l'eina més important per al canvi de creences limitants.

Pel que fa al marc pràctic es detallen els objectius i hipòtesis de la recerca, així com la metodologia seguida que inclou els participants, l'instrument, el procediment, l'anàlisi de dades i els aspectes ètics. Seguidament, i encara dins de la part pràctica, es mostren els resultats i la interpretació d'aquests. Finalment, es presenta la discussió, les conclusions i les limitacions d'aquesta investigació, seguides de la bibliografia i els annexos.

2.- Marc teòric

2.1.- Definició i estils d'amor

Pascual (2016), Bonilla i Rivas (2018) i García et al., (2019) defineixen l'amor com una emoció que apareix poc temps després de néixer i el consideren una construcció sociocultural que s'engloba dins d'un aprenentatge social o procés de socialització, el qual inclou l'aprenentatge d'unes normes, conductes i accions de l'entorn social en el qual es viu. Pascual (2016) defensa que l'amor no sempre es manifesta de la mateixa manera, no només es dona l'amor de parella sinó que hi ha molts tipus d'amor diferents com el d'amistat o el que es dona entre la família, o inclús l'amor que es té pels animals, idea que també defensen Caro i Monreal (2017), que van analitzar els diferents estils d'amor que existeixen, seguint el model proposat per John Lee (1973), en el qual s'inclouen:

- Eros o amor passional o romàntic: consta de sentiments intensos amb passió irresistible, forta atracció física, intimitat i activitat sexual.
- Ludus o amor lúdic: tracta de trobades casuals amb poca intimitat ni intensitat, així com una reduïda implicació emocional i sense expectatives futures.
- Storge o amor amistós: consta d'una implicació continuada en el temps per establir un compromís a llarg termini. Es dona intimitat, afecte, amistat i uns valors i actituds compartits.
- Pragma o amor pragmàtic: es compon per Ludus i Storge, això vol dir que consta de la cerca de la parella ideal de forma racional.
- Manía o amor obsessiu o possessiu: es basa en la unió d'Eros i Ludus i és un amor íntim i intens on hi ha també una gelosia i incomunicació.
- Ágape o amor altruista: ajunta Eros i Storge. Consta d'auto sacrificar-se pel benestar de la parella i prefereix donar abans que rebre.

Per la seva banda Stenberg (1986) citat per Almeida (2013) va desenvolupar la Teoria Triangular de l'Amor en la qual assenyala que hi ha 3 components principals perquè es doni amor: la intimitat, la passió i el compromís.

- Intimitat: es refereix als sentiments de connexió, de proximitat, d'unió, i d'afecte cap a l'altre. Aquesta pot continuar creixent a mesura que avança la relació, tot i que al principi augmenta més de pressa (Almeida, 2013).
- Passió: aquí s'engloben la sexualitat, l'expressió de necessitats i de desitjos i les ganes intenses d'unió física i mental a la parella, incloent-hi l'excitació. En la

passió es trobaria l'estat d'enamorament. Aquest component és molt intens als inicis de la relació, però baixa segons aquesta va avançant (Almeida, 2013).

- Compromís: és un element estabilitzador en les relacions, inclou les decisions i expectatives de continuar junts. Aquí s'inclouen actituds com la fidelitat, la responsabilitat i lleialtat. Al principi hi apareix en menys mesura i més difús i a mesura que va avançant la relació és quan s'estableix (Almeida, 2013).

Tal i com defensava Stenberg (1986) citat per Almeida (2013), a partir de la combinació d'aquests 3 elements, apareixen diversos tipus d'amors. Per clarificar aquest concepte vegeu la figura 1. Aquests tipus depenen de la importància que se li doni a cada element i de la presència o no de cada component.

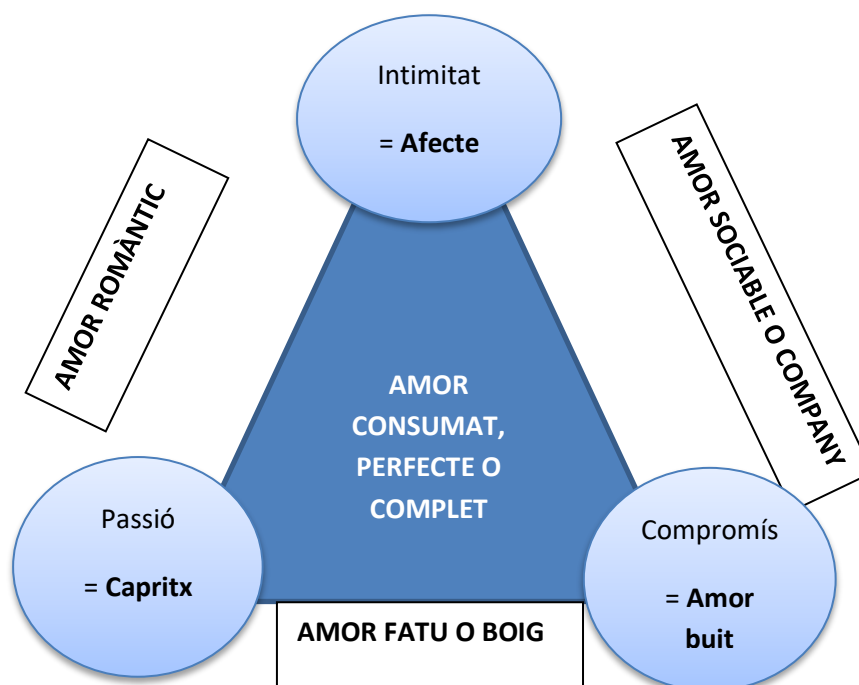

Figura 1. Teoria triangular de l'amor proposada per Stenberg

Quan només es dona un dels 3 elements, es desenvolupen els següents estils d'amor:

- Capritx: seria el considerat amor a primera vista i es dona quan només hi ha la presència de la passió, però, en canvi, falta la intimitat i el compromís.
- Afecte: és quan només es dona el component d'intimitat. Podria ser el cas d'una relació d'amistat.
- Amor buit: hi ha un compromís d'estar en la relació i una decisió, però no hi ha ni intimitat ni passió. Aquest amor es dona en certes relacions de conveniència o en l'etapa final d'una relació, quan ja no hi ha ni passió ni intimitat, i l'únic que els uneix és aquest compromís que no saben o no volen trencar.

Quan es dona una combinació de dos dels components hi ha els següents tipus d'amor:

- Amor romàntic o enamorament: es dona en relacions en què hi ha molta passió i intimitat, però en les quals no hi ha compromís, així doncs solen ser relacions fugaces.
- Amor company o sociable: és aquell amor en què hi ha intimitat i compromís, però falta la passió. Aquest amor es dona cap a familiars, amics, i en algunes relacions de parella duradores en les quals la passió ha desaparegut.
- Amor fatu o boig: es dona amb la combinació d'una passió intensa que porta molt ràpidament a un compromís, però sense la intimitat ni coneixença profunda de la persona, és aquell amor sense fonament, sense raó ni realitat, un amor impulsiu.

Quan en una mateixa relació es donen els tres elements, es desenvolupa l'estil d'amor consumat, amor complet o amor perfecte: representa aquell amor ideal, difícil d'aconseguir i de mantenir. En alguns casos, hi ha persones que l'assoleixen, però posteriorment algun dels 3 elements deixa d'estar present.

Quan no hi ha cap dels components del Triangle de Stenberg es dona la falta d'amor: en aquest cas no hi ha la presència ni de la passió, ni de la intimitat ni del compromís, així doncs la relació es manté per altres variables, les quals no poden ser considerades amor.

2.2.- Amor com a constructe social i cultural

Pascual (2016), Bonilla i Rivas (2018) i García et al., (2019) defineixen l'amor com un constructe social i exposen que el procés de socialització comença abans inclús del naixement i continua al llarg de tota la vida, provocant que una persona tingui un concepte de l'amor o un altre dependent de com hagi estat la seva socialització. Els nens, des de ben petits van desenvolupant certes emocions gràcies als vincles amb els adults de referència; la manera en què es desenvolupen aquestes emocions es veu influenciada per la cultura on es viu i per tot allò que li hagi passat a una persona al llarg de la seva vida: els esdeveniments vitals viscuts, les situacions experimentades en la infància o en l'adolescència, els sentiments i emocions sentides al llarg dels anys, les experiències amoroses viscudes i la personalitat. A través del procés de socialització es dona una transmissió dels adults cap als nens, de les actituds, creences, normes i sabers necessaris per desenvolupar-se a la vida i es forma la identitat de les persones, consolidant unes pautes culturals, diferenciades per cada

gènere. Les normes de gènere que pauta la societat propicien que els mites de l'amor romàntic i els rols de gènere associats a les relacions amoroses s'estableixin com a veritats absolutes o condicions de tota relació afectiva. Cada societat té uns estereotips o rols diferenciats i les persones intenten adaptar-se a aquests per la necessitat de ser acceptats i per encaixar en ella. L'aprenentatge d'aquests rols en l'amor també es dona a causa de la necessitat dels éssers humans per sentir estima i per estimar als altres. Per tant, són els grups socials i la seva normativitat els que els sustenten, dificultant així crear relacions lliures d'estereotips de gènere.

Aquesta consolidació i aprenentatge de les normes socials es dona gràcies al llenguatge, que inclou una sèrie d'elements que ajuden a donar significat a la construcció d'amor, com ara: les cançons, les pel·lícules, les narracions, els costums, els símbols.

En la societat actual s'entén l'amor basat principalment en el sistema patriarcal, que és aquell que justifica la dominació de l'home per sobre de la dona, recolzant-se amb la idea que hi ha una suposada inferioritat biològica de les dones, que s'acaba estenent a altres àmbits, passant a considerar-se una suposada inferioritat general (Gil, 2019). Bonilla i Rivas (2018) afegixen que aquest sistema utilitza la violència per sotmetre a la dona i mantenir la desigualtat.

Seguint en la mateixa línia, García et al., (2019) i Caro i Monreal (2017) afirmen que si l'amor es visqués en una altra societat, segurament es viuria diferent, algunes de les creences actuals no existirien i potser n'hi haurien d'altres de noves, associades a aquest terme, ja que en cada societat se'ns ensenya a com estimar i a com estimar-nos, qüestió que impacta clarament en les persones i la seva forma de viure l'amor. Els estereotips canvien d'una societat a una altra, així com poden variar al llarg del temps, així doncs, el significat d'amor es modificarà depenent del context i període històric en què es trobi la persona. Inclús també pot canviar el significat per les diferències individuals i les diferències en les situacions vitals viscudes per cadascú.

Un exemple seria la diferència en la forma d'educar i transmetre les normes socials vinculades al gènere en els nens i les nenes, anomenant a aquest fet la teoria de la socialització diferencial (Ritzer, 2001), aspecte molt estudiat també per Durkheim i Parsons que s'inclou dins de la societat patriarcal, mantenint uns rols i estereotips tradicionals que provoquen desigualtat entre gèneres per culpa de l'acceptació d'aquests rols diferenciats entre homes i dones (Bonilla i Rivas, 2018). Tal com exposen Montesó (2014) i Bonilla i Rivas (2018) hi ha l'adquisició diferenciada per part

dels nens i nenes d'una identitat o d'una altra segons el gènere que tenen en néixer i cada identitat ensenya unes normes de comportament diferenciades i assignades a cada un dels gèneres.

García et al., (2019), per donar explicació a aquesta socialització existent, introdueixen el concepte d'agents socialitzadors que són elements que ensenyen als infants uns certs patrons a seguir segons el seu gènere, és a dir, els ensenyen a comportar-se de certa manera depenent de si són nens o de si són nenes (conductes típiques masculines i femenines) i transmeten que hi ha uns comportaments socialment acceptats per a cada un dels dos gèneres. Alguns d'aquests agents són: l'estat, l'església, l'escola i sistema educatiu, la família, els mitjans de comunicació massius.

En altres paraules, els infants construeixen la seva identitat incorporant només aquells comportaments, conductes, sentiments i emocions que estan permeses pel seu gènere i, allunyant aquells comportaments o sentiments propis de l'altre, així doncs, les actituds i conductes són dicotòmiques, o es desenvolupen en una persona de sexe femení o en una de sexe masculí, però, segons la societat actual, no és compatible que una actitud o acció convisqui en els dos gèneres: un noi és fort, una noia és dèbil; una noia pot expressar els seus sentiments i és sensible, un noi ha de mostrar-se valent i no té permès plorar o mostrar les seves preocupacions. Aquests rols són tan perjudicials per a les dones, a causa de l'exigència que hi ha respecte a les tasques que han de dur a terme, com pels homes, que estan sotmesos a una gran pressió per complir les expectatives imposades per la societat (ser fort, no mostrar les emocions,...). De fet, les estadístiques indiquen que ser home és un factor de risc de suïcidi i es donen més suïcidis en aquest col·lectiu, essent una de les causes les creences de gènere i les expectatives al voltant dels comportaments que haurien de tenir els homes (Rosado et al., 2015), així com és factor de risc ser home en el cas de la delinqüència (Acero et al., 2007).

Pel que fa a les relacions amoroses, García et al., (2019) afirmen que els estereotips de gènere estan arrelats a la consciència de cadascú i influeixen o inclús determinen la manera de relacionar-nos amb la parella. Les persones desenvolupen expectatives de com ha de ser la persona estimada, com ha de tractar la parella i les accions que ha de fer per ella i per demostrar-li el seu amor.

2.2.1.- Sexisme: diferència entre gèneres

La forma de veure l'amor com un amor romàntic i ideal s'engloba dins la societat patriarcal i, aquesta, ens porta a investigar sobre el sexisme, molt present en les

relacions amoroses d'avui en dia. Allport (1954) citat per Carbonell i Mestre (2018) definia aquest terme com una actitud desfavorable o de crítica cap a les dones. Ramos et al., (2018) l'expliquen com l'actitud de referir-se a algú tenint en compte i discriminant-lo per la seva categoria sexual o construcció cultural de gènere. Aquests autors, juntament amb Carbonell i Mestre (2018), exposen l'existència del sexisme ambivalent i el divideixen en dos tipus: l'hostil i el benvolent. La característica comuna dels dos és considerar la dona com a principal responsable de les tasques de la llar i de ser la cuidadora dels membres de la unitat familiar i, la distinció que es fa entre un i altre és que un d'ells es porta a la pràctica amb un to més negatiu i l'altre més positiu, essent però els dos perjudicials per a les dones.

- Sexisme hostil: considera a les dones fràgils i als homes com a superiors. Va en contra d'aquelles dones que es comporten de formes diferents de les esperades segons els rols tradicionals.
- Sexisme benvolent: la fragilitat femenina està emmascarada amb actuacions de protecció cap a la dona, se li dona avantatge o prioritat en certs àmbits. La majoria de mites de l'amor romàntic es classifiquen dins d'aquest tipus de sexisme, perquè passa més desapercbut, però, tot i que aquestes actuacions o creences són més subtils, perjudiquen igualment la dona deixant-la en una posició de no ser capaç i d'esperar que "un príncep blau" li salvi la vida.

Tot i ser dos tipus de sexisme molt diferents, els dos tenen en comú remarcar la debilitat de la dona. Tal com explica Díaz (2013), tant homes com dones tenen actituds sexistes cap a les dones quan elles no compleixen els rols socials femenins esperats: quan no esperen l'aprovació dels homes per a executar certes tasques, quan es dediquen temps a elles mateixes, quan estableixen una repartició de tasques domèstiques equitatives a casa seva. El fet que elles mateixes critiquin a altres dones i que els homes també les jutgin per no complir amb els rols establerts, fa que aquest sexisme es mantingui, ja que es reproduïxen patrons conductuals sexistes.

Des de la infància es dona per suposat que els nens i nenes són diferents per naturalesa i que, en conseqüència, han de tenir papers i rols diferents en la vida adulta. Herrera (2008) parla de les diferències que es donen entre sexes, posicionant el sexe femení com a secundari, i prioritant el masculí, el qual té privilegis. Així doncs, s'estableixen unes normes de gènere respecte a les expectatives diferenciades que ha de complir l'home i la dona, essent la societat més estricta en el compliment del rol femení. Existeix un rol molt definit i tancat respecte el que s'espera de les dones i se les valora només per la seva capacitat de tenir fills i de fer tasques domèstiques, idees

que se sustenten pels estereotips i normes de gènere de la societat actual. A part de la diferència en les expectatives, també hi ha diferència en les creences, tal com demostren Caro i Monreal (2017), les noies creuen que l'amor vertader és aquell que implica una entrega total, en canvi, els nois creuen que l'amor vertader hauria de complir els requisits de l'amor de mare, demanant aquesta entrega total a les dones. També cal afegir que dins de l'amor incondicional respecte els fills, no es dona tanta importància a la figura del pare, sinó que hi ha la creença que el pare no té la capacitat de sentir una estima forta cap al seu fill.

En la mateixa línia, Pascual (2016) afirma que nens i nenes són educats en l'amor de formes diferents i remarca el joc i les joguines com els elements diferenciadors entre sexes. Està àmpliament reconeguda la diferenciació que la societat estableix entre les joguines de nena i les de nen, quan en realitat, les joguines no tenen cap gènere identificat en elles. Sembla que les nenes estiguin destinades a jugar amb nines, amb cuines, o fins i tot amb escombres de joguina, inculcant als infants el missatge que els estris dedicats a la llar són només per nenes, quan no és així. En canvi, als nens se'ls regalen cotxes, pilotes, jocs de guerra i lluita per demostrar valentia, per adquirir una actitud competitiva, vetllant sempre per quedar els primers en tot i per estar per sobre dels altres, transmetent-los les idees que ells són superiors, que no poden mostrar-se dèbils perquè llavors seran uns perdedors i perdran el seu valor com a homes. Així doncs, una joguina pot ser utilitzada tant per un nen com per una nena, la teoria diu que no hi ha res que impedeixi a una nena agafar un cotxe, una pistola o una pilota, ni a un nen jugar a nines i a jocs relacionats amb l'àmbit familiar i de la llar, en canvi, la societat els diu que no ho poden fer, que està mal vist perquè no es correspon amb el típic rol del seu gènere. Això vol dir que l'únic que distingeix les joguines i el joc per sexes són els valors, creences, idees, rols i estereotips de la societat actual, que afecten la forma de viure i de relacionar-se dels infants; en definitiva, és l'aprenentatge social el que marca aquesta diferència. Cal destacar la importància que té aquesta diferenciació, ja que el joc pot ser una gran eina per al canvi, per aconseguir un trencament d'estereotips i de rols tradicionals que perjudiquen les relacions amoroses, mantenint la desigualtat entre homes i dones.

2.2.2.- Rols de gènere

En l'estudi de Caro i Monreal (2017), es mostren diferències pel que fa als estils d'amor entre homes i dones. Els resultats afirmen que els estils d'amor que mostren les noies són basats en la passió, l'altruisme i el sacrifici, mentre que els estils d'amor amb què s'identifiquen els homes són els que defensen gaudir de les relacions

transitòries i el fet de prioritzar les seves necessitats futures. Aquestes diferències en els estils d'amor no es donen per causes genètiques sinó que majoritàriament per l'aprenentatge social de rols diferenciats que fan que les dones tendeixin a seguir uns estils més centrats en el sacrifici i els homes més enfocats en la independència i en prioritzar les seves necessitats i no les de la parella.

Si es parla de rols de gènere de manera més específica, la literatura científica ens mostra els comportaments femenins i masculins socialment acceptats, que s'especificaran seguidament diferenciant les normes de gènere.

2.2.2.1.- Rols femenins

Per una banda, els comportaments considerats femenins són molt extensos, un d'ells és exposat per Pascual (2016), que fa referència a les paraules de Gioconda Belli (2010), que parlava de "la dona habitada" que quan acaba una relació de parella se sent buida i la seva vida perd el significat. Això passa perquè la dona és educada per ser un ésser dedicat completament als altres, a servir-los i a complaure'ls. Així doncs, quan una dona està dins d'una relació, s'entrega a la parella complement i dedica tots els seus pensaments i esforços a l'altre i, en conseqüència s'oblida d'ella mateixa. La buidor que sent quan hi ha una ruptura ve donada inclús per la tendència de la dona de prioritzar sempre a la parella per davant d'ella mateixa, actitud inculcada també a les dones des de petites. En la mateixa línia, García et al., (2019), expliquen que les dones són etiquetades com a éssers incomplets, amb la necessitat d'estimar per tal de completar-se i són considerades les encarregades de l'àmbit privat, amb el rol de mare, esposa i cuidadora de la llar i dels familiars. També remarquen que durant anys, les dones han tingut la funció de donar satisfacció sexual a l'home i s'han considerat submises. Ferrer i Bosch (2013) també parlaven de certes característiques compatibles amb el rol femení, que consideraven que eren les següents: s'ha educat a les nenes per tal que es dediquin a l'àmbit privat i perquè la seva valia com a persona es reconegui segons com es desenvolupin en aquest àmbit. Les tasques que se'ls han adjudicat són les domèstiques i les relacionades amb la cura dels fills i de la família. Se les etiqueta d'afectives, tendres, de persones que es guien per les seves emocions, sensibles, amoroses, agraïdes, complaents, càlides, delicades, pacients, fidels, honestes, dòcils, treballadores, que necessiten rebre suport i protecció i que són forçosament dependents. Amb la protecció per part de l'home el que s'ha intentat és controlar-les perquè continuessin en l'esfera privada. Se'ls han reprimat els seus objectius i llibertats, i també se les ha allunyat del món professional. A més es considera que les dones són éssers dedicats completament als altres, on la seva

prioritat és cuidar-los i fer tasques per complaure'ls, oblidant-se completament del seu propi benestar i només preocupant-se de tenir bona imatge per complaure el marit. Quan les dones no accepten aquest rol adjudicat forçosament per la societat són taxades d'egoistes, una altra estratègia més perquè intentin encaixar en el rol sense qüestionar-se'l. Pel que fa a la sexualitat, la dona queda subordinada al poder que té l'home, en els casos de relacions sexuals monògames i heteronormatives. També hi ha estereotips en la forma de vestir, essent elles les que porten els colors com el rosa o el lila i, duen faldilles i vestits, sabates de taló i complements com els davantals. García et al., (2019) investiguen sobre el paper de les dones que, actualment, està canviant. Les dones s'estan qüestionant més el seu suposat rol, estan lluitant per poder treballar en l'esfera pública i perquè se les reconegui també pels seus talents i coneixements, així doncs, se les considera intel·ligents, però tot i així, hi ha molt camí a recórrer per trencar amb la idea encara arrelada de la seva suposada funció en la maternitat i educació dels fills.

2.2.2.2.- Rols masculins

Per altra banda, Ferrer i Bosch (2013) esmenten que l'home és un ésser dedicat a ell mateix, que és el que controla la seva vida i el que proporciona els recursos necessaris a la família per viure, sota el seu sosteniment. Li atribueixen característiques com segur de si mateix, amb autoconfiança i éssers amb capacitat resolutiva davant els problemes. En aquest punt, García et al., (2019), també tenen característiques a afegir; defineixen l'home com a autosuficient, encarregat d'aportar l'economia a la llar, per tant, dedicat a l'esfera pública. El consideren un ésser complet, fort, independent i racional, és a dir, en les decisions que pren utilitza la raó i no tant els sentiments o intuïció. En la parella, s'espera dels homes que aportin companyia, suport, solidaritat, diversió així com suport econòmic, també s'espera que sigui ell qui pagui els comptes de les activitats dutes a terme en la relació, sobretot al principi. Això també passa amb el fet de lligar, en el qual la responsabilitat i el rol actiu en la conquesta de la futura parella recau en l'home. Hi ha la creença que són ells qui han d'agafar la iniciativa, ja que se'ls ha educat per ser autosuficients, inclús per ser éssers dedicats a ells mateixos, de tal forma que l'amor és només una part de la seva vida i no pas el centre d'ella. A més a més, en l'aspecte sentimental, se'ls reprimeix i castiga si manifesten els seus sentiments o emocions d'afecte com ara plorar, mostrar tendresa o delicadesa. Antigament, i seguint uns valors i ideals d'acord amb la societat patriarcal, Badinter (1993) citat per García et al., (2019), va establir un ideal masculí, en el qual l'home havia de complir certes característiques: 1. No tenir trets ni característiques femenines, 2. Ser una persona exitosa i ser admirat pels altres, 3. Ser

un ésser independent i autosuficient, 4. Ser audaç i capaç d'afrontar els problemes per ell mateix, 5. Ser cavallerós, enèrgic i fort. En relació amb la sexualitat, es reproduïxen patrons masculins que es relacionen amb el poder, l'home és el que porta la iniciativa. Respecte a la forma de vestir, els homes no porten colors com el rosa ni el lila, ja que són considerats femenins, així com tampoc porten ni faldilles, ni vestits, ni complements que es relacionin amb tasques domèstiques.

Actualment, tot i que la societat ha evolucionat i, en conseqüència, algunes persones han obert la seva ment i han posat en dubte aquests criteris, moltes altres encara tenen interioritzades i presents aquestes creences que provoquen una pressió innecessària a ambdós sexes per complir amb les conductes i característiques esperades pel seu gènere. Rosado et al., (2015), exposen que la pressió que senten els homes que no encaixen en el model de masculinitat que genera la societat, porta en molts casos al suïcidi. Així doncs, l'exigència en el compliment dels estereotips siguin els masculins o els femenins pot produir pressions i malestars molt grans en les persones. En aquest mateix estudi de l'any 2015, es remarquen les conclusions de Simon (2008) que mostraven que els homes se suïciden 3 o 4 vegades més que les dones, tot i que elles ho intenten 3 vegades més que els homes. Aquestes dades mostren que cal eliminar aquests rols estrictes i específics diferenciats per sexes.

Tal com opinen García et al., (2019), aquests rols de gènere, provoquen encara més desigualtats entre home i dona, deixant, en conseqüència, a la dona subordinada i considerada inferior en una relació de parella. La perpetuïtat d'aquests pot provocar la conservació de la violència de gènere o fins i tot l'augment d'aquesta amb conductes violentes acceptades i camuflades en aquests mites, com si formessin part d'actituds acceptables i englobades dins la línia del concepte d'amor.

2.3.- Espais de socialització

En la societat actual s'està lluitant per adquirir una igualtat entre gèneres, per aconseguir-ho s'ha de començar per modificar les creences limitants que provoquen desigualtat, que són els anomenats rols de gènere i mites de l'amor romàntic. Cal conscienciar a tothom que cadascú és lliure d'actuar com vulgui i que no ha d'encaixar en un dels dos rols socialment definits per considerar-se d'un gènere o de l'altre. Per tal d'emetre aquest missatge, caldria modificar els espais i agents de socialització per assolir un canvi de creences.

Carbonell i Mestre (2018) van investigar sobre els espais i estils de socialització determinant l'alt impacte que tenen aquests en les persones i en les seves creences,

sobretot en edat adolescent. L'adolescència és una franja d'edat en què es forma la identitat d'una persona, en què una persona aprèn a comprendre i interpretar la realitat, a actuar, a ser autònoma, a adquirir responsabilitats i a prendre decisions. És clar doncs que el que s'aprengui en aquesta edat determinarà els patrons de comportament que adquirirà aquella persona en edat adulta, podent ser uns patrons prosocials (beneficiosos pels altres, amb conductes d'ajuda o solidaritat) o bé antisocials (que infringeixen les normes socials o que violen els drets d'una altra persona). Aquests autors remarquen la importància de l'escola, de la família, d'activitats i entorns d'oci prosocial per evitar conductes sexistes i allunyar-se de comportaments perjudicials en les relacions com podria ser creure en la gelosia com una demostració afectiva de protecció envers la parella. En aquest i en tots els altres mites radica la importància de prevenir aquestes conductes a través de crear consciència d'elles, per mitjà dels centres educatius o dels continguts consumits pels joves i el públic en general. La indústria cinematogràfica hi té una gran influència i pot ajudar a perpetuar la interiorització dels mites de l'amor romàntic o bé a provocar un trencament d'aquests.

Pascual (2016) parla dels mapes afectius per destacar la importància de consumir un contingut visual adequat i que projecti unes relacions amoroses sanes i lliures d'estereotips sexistes. Explica que les imatges ajuden als humans a atribuir un sentit a allò que estan veient, és a dir, consumir contingut visual (imatges) transmet uns sentiments i unes estructures al cervell que influeixen en els mapes afectius cerebrals, essent possible així modificar-los. Defensant aquesta idea, Ding (2020) afegeix que els mitjans de comunicació visualitzats per l'espectador afectaran les seves creences i ideals. Tal com afirmava Martín (2012) citat per García et al., (2019), mentre el públic continuï consumint contingut basat en "històries perfectes d'amor romàntic", les indústries cinematogràfiques i televisives seguiran reproduint i divulgant aquest tipus de contingut. El fet que es mantingui la producció d'un contingut d'aquestes característiques perpetua fantasies il·lusòries referents a l'amor, a les formes de relacionar-se i a l'establiment de vincles afectius; crea doncs falses expectatives sobre què esperar d'una relació. Per aquesta raó cal transformar la idea de l'espera de la parella ideal i cal modificar totes les falses creences que la societat té interioritzades respecte a l'amor, per evitar frustracions a causa d'expectatives no acomplertes i per evitar també la divulgació de comportaments que poden conduir a la violència. El mateix passa amb la pornografia, que és font d'aprenentatge de molts joves essent un contingut no educatiu i que promociona la violència en aquest àmbit, a més d'influir en els rols que té cada membre en les relacions afectives.

La forma òptima per modificar mites és canviar els continguts i els valors proporcionats en els espais i agents de socialització, creant continguts lliures d'estereotips com podrien ser pel·lícules o cançons amb una nova concepció de l'amor més sana.

2.4.- L'amor romàntic

L'amor romàntic és segons Fernández et al., (2021), quan una persona d'un sexe, concebuda com a incompleta, busca completar-se amb una altra persona de l'altre sexe, sempre que sigui d'una forma incondicional i eterna. Així doncs, aquest tipus d'amor només es concep entre parelles heterosexuales i monògames, és a dir, només entre dues persones que són forçosament home i dona i que es comprometen a estar juntes de forma indefinida. Aquesta unió de parella, ha de ser una unió amb un fort aferrament, com la unió que s'estableix entre un cuidador i el seu nadó on es dona certa necessitat de l'altre entre les dues parts. Pascual (2016) també parla d'aquesta dependència afirmant que es considera que cap de les persones és completa per ella mateixa. Es detecta una necessitat dels homes de tenir a una dona pel que fa a certs aspectes i l'inrevés, les dones tenen els homes per completar altres aspectes. Així doncs, representa que cada sexe té unes funcions determinades i fins i tot oposades i que s'han de complementar. Aquest pensament suposa l'aparició de rols i estereotips de gènere, acceptant que cada sexe té una utilitat exclusiva en l'amor i un paper diferent i definit en la relació amorosa on, normalment, els homes no exerceixen funcions o tasques pròpies de la dona en la relació ni a l'inrevés. Aquesta mateixa autora exposa que, aquesta idea d'amor, se sustenta a causa d'una societat patriarcal, capitalista i occidental, que viu l'amor defensant aquesta dependència entre membres, acceptant la deficiència d'un mateix (sentir-se un ésser incomplet) i esperant de la parella que completi a l'altre i que, ambdós membres, tinguin una necessitat mútua per fer qualsevol activitat del dia a dia i, fins i tot, per sobreviure. També cal fer esment que no només passa en les societats occidentals, altres societats no occidentals també presenten rols de gènere i centren la seva activitat al voltant de l'home i les seves necessitats i, en conseqüència, les dones han de complir amb el rol femení establert perquè si no reben càstigs o fins i tot, en algunes societats, els pot costar la vida.

Com exposen Cabronell i Mestre (2018), no només és la societat patriarcal la que manté els rols i mites de l'amor romàntic, els sistemes familiars tradicionals, que s'engloben (i es desenvolupen) dins d'aquesta societat, també juguen un paper important en la defensa i perpetuïtat d'aquests. La família és un sistema molt tancat i rígid, amb creences i patrons conductuals establerts sobre l'amor i sobre altres aspectes de la vida. Aquestes estructures familiars defensen que l'amor només es pot

considerar vertader quan es donen una sèrie de característiques: una entrega absoluta a la parella, la idealització d'aquesta, la pèrdua de la identitat pròpia o despersonalització per amor, sacrificar-se per la parella, aparició de gelosia (que és interpretada com a mostra d'amor), el manteniment i prioritització de la parella passi el que passi i la justificació d'accions injustificables dutes a terme només per amor.

2.4.1.- Mites i estereotips de l'amor romàntic

Bonilla i Rivas (2018) defineixen els mites de l'amor romàntic com un conjunt de creences compartides socialment sobre el que se suposa que és l'amor vertader, afirmant que aquests mites són la forma amb la qual la societat representa l'amor. Així doncs, García et al., (2019) els defineixen com una sèrie de representacions, de manifestacions discursives, de creences i de produccions culturals i audiovisuals que caracteritzen unes maneres d'actuar i creen uns patrons a seguir en les relacions de parella. Això vol dir que les formes d'actuar de la persona, s'identifiquen o són molt similars a les representacions que s'obtenen del món exterior; és a dir, les actituds que té una persona s'assemblen al que ella ha vist en els mitjans de comunicació, a les pel·lícules, a les xarxes socials o al que ha llegit en narracions o poemes. Tot i que hi ha unes normes socials que indiquen uns patrons sobre com ha de ser l'amor, també hi influeix la subjectivitat de cada persona i la seva opinió crítica.

A més a més, els mites de l'amor romàntic se centren en una parella ideal, fet que provoca falses expectatives: l'intent d'assolir unes expectatives concretes en la relació de parella porta a sacrificis per amor, però moltes vegades provoca insatisfacció perquè no s'aconsegueix complir amb totes les expectatives de l'altra persona. Aquests mateixos autors destaquen la importància de parlar sobre els mites de l'amor romàntic, ja que aquests amaguen en el seu rerefons uns rols i estereotips tradicionals de gènere que provoquen que els membres d'una parella tinguin una imatge i posició molt concreta i diferenciada dins la relació, segons si són un home o una dona, causant, com a conseqüència, relacions desiguals i que poden incloure, inclús, actituds violentes.

De mites de l'amor romàntic n'hi ha molts, no tots els autors nomenen ni descriuen els mateixos mites, així que es farà seguidament un recull de diversos mites de l'amor romàntic que són els més presents en la literatura científica consultada:

Taula 1. Mites de l'amor romàntic

Mite	Definició	Autor/s que l'ha estudiat
L'amor ho justifica tot, és incondicional	Es faria qualsevol cosa per la persona estimada inclús més enllà del moralment correcte. Si es porta a l'extrem, la conseqüència seria creure en la compatibilitat entre amor i violència, justificable com a mostra d'amor incondicional. Això es relaciona amb el refrany: "Quien bien te quiere, te hará llorar".	(Carbonell i Mestre, 2018), (Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020) i (Sprecher i Metts, 1989 citats per Ding, 2020).
Omnipotència de l'amor, l'amor és suficient, ho pot tot, pot vèncer tots els obstacles	L'amor és suficient per resoldre els possibles problemes d'una relació. I gràcies a l'amor una persona és capaç de dir i fer coses que abans no creia tenir les capacitats per portar a terme.	(Moreno i Sastre, 2010 citats per Caro i Monreal, 2017), (Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020), (Gómez i Viejo, 2020), (Sprecher i Metts, 1989 citats a Ding, 2020) i (Pascual, 2016).
L'amor requereix entrega total a la parella	Es confia plenament en ella, l'objectiu és complaure-la així que es fa tot el que ella demana.	(Pascual, 2016) i (Moreno i Sastre, 2010, citats per Caro i Monreal, 2017).
L'amor implica possessió i exclusivitat	Creença que és impossible estimar a més d'una persona alhora, així doncs agafa importància la fidelitat i s'allunya a la resta de persones de la relació.	(Pascual, 2016), (Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020) i (Moreno i Sastre, 2010 citats per Caro i Monreal, 2017).
La	Si aquest amor s'acaba és que	(Moreno i Sastre, 2010 citats per

perdurabilitat de l'amor (amor infinit)	no era "amor autèntic", no era la persona indicada ni havia estat un amor real.	Caro i Monreal, 2017), (Carbonell i Mestre, 2018) i (Gómez i Viejo, 2020).
La passió eterna	Creença que la passió i emoció inicial de la fase de l'enamorament mai s'acaba i, si ho fa, és que s'ha acabat l'amor.	(Carbonell i Mestre, 2018), (Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020) i (Gómez i Viejo, 2020).
La gelosia	Es considera una prova d'amor en la relació. Una manca d'aquesta gelosia s'interpreta com que no existeix interès cap a la parella.	(Carbonell i Mestre, 2018), (Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020), (García et al., 2019) i (Gómez i Viejo, 2020)
Mitja taronja, ànima bessona o amor predestinat	Creure que hi ha una persona que et complementarà i serà la teva meitat. És la creença que existeix algú al món específic per tu, que encaixareu a la perfecció i que esteu destinats a trobar-vos.	Parlen de la mitja taronja: (Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020), (García et al., 2019) i (Gómez i Viejo, 2020). Parlen de l'ànima bessona: (Zagefka i Bahul, 2021) i (Sprecher i Metts, 1989 citats per Ding, 2020). Parlen de l'amor predestinat: (Zagefka i Bahul, 2021) i (Pascual, 2016).
Matrimoni	Creure que l'amor comporta inevitablement la unió estable i a la convivència, interpretant el matrimoni com una demostració d'amor complet, real i legal.	(Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela, 2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020) i (Gómez i Viejo, 2020).
Necessitat d'emparellame	Es refereix a la necessitat d'emparellar-se per ser feliç,	(Barrón et al., 1999; Bosch et al., 2008; Ferrer et al., 2010; Yela,

nt com a mitjà per ser feliç	considerant que sense la parella no es pot ser feliç completament.	2000, 2003; citats per Bonilla i Rivas, 2020) i (Gómez i Viejo, 2020).
---------------------------------	--	--

Nota. A la columna de l'esquerra es troben els principals mites de l'amor romàntic estudiats en la present recerca, al mig la seva definició i a la columna de la dreta els autors que els han investigat.

Els mites de l'amor romàntic són molt amplis i extensos, i poden ser canviants, sempre que les persones que viuen en una societat concreta ajudin a esborrar creences velles i rígides i a incorporar-ne de noves lliures de rols de gènere estrictes. Així doncs, aquests mites són resultat d'un procés de socialització en el qual es dona l'aprenentatge d'unes normes o formes d'entendre l'amor segons l'entorn social on es viu. Els humans no poden viure sense creences, però el fet que aquestes siguin rígides i inqüestionables és el que pot acabar sent perjudicial per a ells. Així doncs, cal continuar investigant sobre les creences i mites principals de la societat actual.

2.4.2.- Conseqüències de l'acceptació dels mites de l'amor romàntic

Bé, posterior a la revisió dels mites de l'amor romàntic, cal parlar de les conseqüències negatives de l'acceptació d'aquests mites. García et al., (2019) afirmen que l'acceptació d'aquests rols diferenciats i dels patrons de l'amor romàntic manté la desigualtat entre ambdós sexes, continuant amb la dinàmica de domini i submissió en la relació. Carbonell i Mestre (2018) exposen que la diferenciació entre gèneres, l'adjudicació de rols diferenciats segons el gènere, els mites i creences de l'amor romàntic (que dificulten l'existència de relacions sanes i equilibrades) i els mites de la violència de gènere (que culpen i responsabilitzen la dona d'aquesta violència que ha rebut) són factors socioculturals que poden contribuir a l'encobriment de casos de violència masclista en algunes parelles.

Carbonell i Mestre (2018) expliquen el risc que existeix en relació amb els mites de l'amor romàntic i és que, les persones, sobretot quan són joves i no tenen una maduresa mental desenvolupada, aprenguin aquests mites com una realitat universal sense qüestionar-se'ls ni fer una reflexió crítica d'ells per detectar que alguns d'aquests mites i, de fet, la majoria, defensen un amor tòxic. Aquest aprenentatge es dona a través de les sèries, de les pel·lícules, de l'escola, de la relació de parella dels pares i d'altres aspectes que envolten els infants i joves. Les creences de l'amor romàntic són, segons Fernández et al., (2021), un factor de risc, ja que obren la possibilitat de desenvolupar conductes perjudicials i augmentar la probabilitat que es

donin situacions abusives derivades d'aquests pensaments i idees estereotipades sobre l'amor. Així doncs, en veure l'alt impacte que tenen en les persones, l'objectiu que caldria plantejar-se és, per una banda, crear consciència de l'existència i la magnitud d'aquests mites i, per altra banda, fer conscients a les persones sobre les conseqüències de portar-los a l'extrem.

Zagefka i Bahul (2021) exposen que un factor clau en la satisfacció de les persones en termes de relacions amoroses, recau en les expectatives que aquestes persones tinguin vers la relació i la parella i, aquestes expectatives, per la seva banda, amaguen certs mites adherits que són de vital importància, ja que són un dels motors que guien el comportament dels membres de la parella. Yela (2003) citat per Bonilla i Rivas (2018) explica que el mite de la passió eterna produeix frustració i va en contra de l'estabilitat emocional, el mite de l'omnipotència dificulta la resolució de problemes i conflictes i, el mite de la mitja taronja genera un nivell d'exigència i tolerància excessiu.

Posteriorment, Bonilla i Rivas (2019) analitzen una sèrie d'estudis realitzats a Espanya, Portugal i Equador que mostren que els homes tenen actituds més propenses a complir amb els rols de gènere i a no qüestionar-se els mites de l'amor romàntic. També conclouen que els homes tenen més predisposició a presentar més violència de gènere perquè són més tolerants amb les conductes violentes i, en ells, se'n normalitza el seu ús per assolir objectius. En canvi, les dones presenten un major rebuig cap a conductes d'aquest estil. Evidentment, aquesta predisposició ve determinada per l'aprenentatge social del seu rol masculí com a dominant, que imposa l'agressivitat i la violència com a estratègia resoluciva de problemes. Cal destacar que això no vol dir que no es puguin donar casos de violència de dones cap a homes, relacions de parella amb violència bidireccional, que també existeixen, o inclús de parelles del mateix sexe, com bé s'ha comprovat en la revisió sistemàtica realitzada per Rodríguez i les seves companyes l'any 2017.

Caro i Monreal (2017) exposen que els humans viuen l'amor dins d'un model no saludable que comporta una justificació de certs comportaments i situacions que en condicions normals no serien acceptables, només perquè es classifiquen sota l'etiqueta d'accions fetes per amor, com si aquest, pogués justificar qualsevol acció. Seria convenient incorporar un canvi en el model amorós vetllant per un estil d'amor sa i, per a fer-ho, s'hauria de fer un canvi important en les creences i mites de l'amor romàntic.

3.- Marc pràctic

3.1.- Objectius i hipòtesis

3.1.1.- Objectius

Objectiu general: Analitzar si les pel·lícules de Disney i/o infantils propicien relacions de parella basades en els rols de gènere i en els mites de l'amor romàntic.

Objectius específics:

1. Comparar i analitzar canvis en els estereotips mostrats en quatre pel·lícules de Disney i/o infantils: dues pel·lícules actuals, de l'any 2021 (Raya i el último dragón i La Cenicienta) i dues pel·lícules més antigues, dels anys, 1937 i 1950 (Blancanieves y los siete enanitos i la Cenicienta, respectivament).
2. Analitzar la percepció que tenen les persones sobre l'amor i si aquesta percepció coincideix amb els mites de l'amor romàntic.
3. Analitzar en quins aspectes de la concepció de l'amor han tingut influència les pel·lícules de Disney.

3.1.2.- Hipòtesis

Hipòtesi general: Les pel·lícules de Disney i/o infantils són un factor influent en la manera de formar relacions, i exposen rols de gènere i mites de l'amor romàntic, però això no vol dir que siguin un factor determinant.

Hipòtesis específiques:

1. Hi haurà un canvi en els estereotips de les pel·lícules depenent del període històric en què han estat creades:
 - Les pel·lícules més velles mostraran una major quantitat d'estereotips i aquests estaran més marcats.
 - Les pel·lícules més noves presentaran una reducció d'estereotips respecte a les més velles i/o hi estaran presents de forma més subtil.
2. En la majoria de les respostes de les enquestes es mostrarà encara una interiorització dels mites de l'amor romàntic.
3. El consum de cinematografia amb contingut de rols de gènere i/o mites de l'amor romàntic augmentarà la probabilitat de desenvolupar relacions basades en la dependència emocional.

3.2.- Metodologia

La present recerca segueix una metodologia mixta. És una metodologia qualitativa pel que fa a la visualització de les pel·lícules de Disney i/o infantils i és una metodologia quantitativa pel que fa a la passació de l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic i del qüestionari a diversos subjectes.

La pregunta de recerca és "Les pel·lícules de Disney i/o infantils propicien relacions de parella basades en els rols de gènere i en els mites de l'amor romàntic?".

3.2.1.- Participants

La mostra ha estat formada per 127 participants. No hi havia criteris d'inclusió ni d'exclusió, qualsevol persona podia participar en aquesta recerca. Per a la selecció de la mostra s'ha utilitzat una tècnica de mostreig no probabilístic, en concret, el mostreig accidental o de conveniència. És a dir, s'ha arribat als diversos subjectes a partir d'aquells que eren més accessibles per l'investigador.

Les característiques principals de la mostra són les següents: la majoria de persones que han respost aquest qüestionari són persones joves, de 20 a 24 anys. La majoria d'elles són dones i més de la meitat tenen estudis universitaris. Pel que fa a les característiques secundàries, més de la meitat de subjectes estan en una relació tancada i una gran part, però inferior a la primera està soltera, com s'observa a l'annex 1. Així doncs, referint-nos a les característiques principals: pel que fa a l'edat, s'ha agrupat la mostra en 4 franges d'edat, la primera va dels 12 als 20 anys, la segona dels 21 als 30 anys, la tercera dels 31 als 40 anys i la quarta dels 41 als 66 anys. En relació amb el sexe, hi ha hagut un total de 32 homes, 94 dones i 1 persona que es considera no binària. Pel que fa al nivell d'estudis, els participants d'aquesta mostra presenten nivells d'estudis diversos. La majoria de persones d'aquesta mostra tenen estudis universitaris, seguit de persones que tenen un cicle formatiu de grau superior i després es troben persones amb màsters universitaris, continuant per les persones que tenen Batxillerat.

3.2.2.- Instrument

En la part qualitativa de la recerca, l'instrument usat ha estat l'observació, en aquest cas la visualització de 4 pel·lícules de Disney i/o infantils. Aquesta observació i anàlisi de les pel·lícules buscava respondre al primer objectiu específic d'aquest estudi que és comparar i analitzar canvis en els estereotips mostrats en quatre pel·lícules de Disney i/o infantils: dues pel·lícules actuals, de l'any 2021 (Raya i el último dragón i La

Cenicienta, la del 2021 amb actors reals) i dues pel·lícules més antigues, dels anys, 1937 i 1950 (Blancanieves y los siete enanitos i la Cenicienta, respectivament).

En referència a la part quantitativa de la recerca els instruments utilitzats han estat dos, units tots dos en un mateix qüestionari. Per una banda, l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic (SMRL) de Bonilla i Rivas (2020), amb la intenció de respondre al segon objectiu específic de la present investigació, que és el d'analitzar la percepció que tenen les persones sobre l'amor i si aquesta percepció coincideix amb els mites de l'amor romàntic. Per altra banda, s'ha fet ús d'un qüestionari elaborat únicament per aquesta recerca amb la finalitat de donar resposta al tercer propòsit específic de l'estudi, que buscava analitzar en quins aspectes de la concepció de l'amor han tingut influència les pel·lícules de Disney. El programa usat per realitzar el qüestionari que engloba l'escala i les preguntes ha estat el Google Forms.

3.2.3.- Procediment

En primer lloc, es va realitzar una visualització de les pel·lícules per identificar mites de l'amor romàntic en elles i analitzar els personatges, la trama i un conjunt de dades d'interès per la present recerca. En segon lloc, es van buscar subjectes a qui passar l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic i a qui passar el qüestionari. Se'ls va informar de la recerca, dels seus objectius i se'ls va informar que la recerca era anònima i voluntària. A partir d'aquest qüestionari es van extreure les dades més rellevants.

3.2.4.- Anàlisi de dades

L'anàlisi de les dades s'ha portat a terme a partir del programa Statistical Package for Social Sciences (SPSS), juntament amb el Google Forms per a realitzar l'enquesta.

3.2.5.- Aspectes ètics

Pel que fa a l'ètica d'aquest estudi, la voluntarietat dels participants és respectada. Es vetlla perquè hi hagi una explicació de tota la informació i una correcta comprensió dels objectius de la recerca per part dels participants. A més, s'assegura la confidencialitat de les dades i l'anonimat de les respostes, seguint la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i Garantia dels drets digitals. I s'usarà la informació amb l'únic fi d'aportar evidència científica a partir d'aquesta recerca. Per altra banda, segons l'article 46 del Codi Deontològic del Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (2015), en les investigacions psicològiques s'ha d'obtenir el consentiment informat dels participants de la recerca, aquest es troba realitzat doncs en l'annex 2.

3.3.- Resultats i interpretació dels resultats

Aquest apartat es dividirà en tres parts. La primera constarà dels resultats i interpretació de la part qualitativa que es basa en la visualització de les pel·lícules de Disney i/o infantils. La segona part dels resultats constarà de la interpretació de l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic de la part quantitativa d'aquesta recerca. I, pel que fa a la tercera part de resultats, que també són de la part quantitativa, constarà de l'anàlisi i interpretació de les preguntes del qüestionari.

3.3.1.- Resultats i interpretació de la visualització de les pel·lícules de Disney i/o infantils

S'han mirat quatre pel·lícules de gènere infantil. Tres de les pel·lícules són de la productora Walt Disney i una és de la productora Columbia Pictures (la de "La Cenicienta" de l'any 2021). Les dues més antigues són: "La Blancanieves y los siete enanitos" estrenada l'any 1937 i "La Cenicienta" produïda l'any 1950. I pel que fa a les dues pel·lícules més noves són: "La Cenicienta" estrenada l'any 2021 i "Raya y el último dragón" produïda també el mateix any. L'anàlisi d'aquestes s'ha realitzat a partir d'unes taules que es poden trobar a l'annex 3.

Pel que fa a les dues pel·lícules més antigues "La Blancanieves y los siete enanitos" del 1937 i "La Cenicienta" de l'any 1950, segueixen patrons molt semblants. El personatge protagonista de gènere femení representa una persona treballadora, bondadosa, innocent, amb caràcter dèbil i submís, dependent, amb incapacitat per viure sola i per decidir per ella mateixa. Apareix com a ésser destinat a encarregar-se de les feines de casa, de servir i cuidar els altres. Representa una persona sense criteri ni opinió pròpia que sucumbeix a formar part de la vida del príncep que ve a salvar-la de la seva suposada desgràcia. S'observa que la figura masculina es mostra com un salvador, una persona forta que protegeix la dona i que apareix per aportar-li felicitat, deixant-la en posició d'inferioritat i amb sensació d'infelicitat si ell no hi és.

En relació amb l'aspecte físic dels personatges, són tots personatges de pell clara i fina, amb les faccions de la cara petites, delicades i arrodonides, i amb una imatge que aniria d'acord amb els estereotips de bellesa: les noies són petites, fines, primes, amb els llavis rosats o vermells, amb els ulls grans i vistosos, amb llargues pestanyes. Porten sempre vestits o faldilles i moltes vegades també davantals. Els prínceps són més alts que les noies, són forts i corpulents, amb cabell frondós, amb els llavis definits i ulls també grans i expressius. Quan apareix una dona malvada no segueix els estereotips típics de la societat sinó que la mostren com una persona lletja, amb

berrugues o faccions de la cara més grans i exagerades. Pel que fa a la trama, tota es mou només contemplant la vida dels protagonistes, la resta de personatges presents en la pel·lícula són estàtics, és a dir, la seva vida no té un desenvolupament en la història, no evolucionen ni se'ls dona importància. En els dos casos hi ha una dona malvada, una princesa indefensa, que té mala sort i un paper de víctima i, un príncep que salva a la princesa d'aquesta dona i de la misèria que la rodeja.

Pel que fa a les dues pel·lícules més noves de l'any 2021 "La Cenicienta" i "Raya y el último dragón", canvien una mica tots els estereotips nomenats anteriorment, pretenen provocar un trencament del què és tradicional i donar una perspectiva innovadora i més inclusiva. Tot i això, entre aquestes dues pel·lícules hi ha moltes diferències, així doncs l'anàlisi es farà per separat.

Referent a la versió nova de "La Cenicienta" està feta amb actors i actrius reals i no amb personatges animats. En aquesta pel·lícula la protagonista és somiadora, bondadosa, caritativa, té un rol encara submís respecte la seva madrastra i no és independent, tot i això, és emprenedora, té objectius i metes clares, lluita per aconseguir-les i no es torna submissa davant el príncep. Tot i que sí que hi ha un trencament d'aquesta actitud innocent i de prioritzar el príncep per davant de tot, cal dir que hi continua havent un toc de màgia, una part de miracle que en la vida real no es dona i que pot encara continuar aportant falses il·lusions als infants quan la miren. En relació amb el príncep, també canvia el seu rol, té clar que no vol seguir el camí que li marca el rei, no vol ser príncep, així que es revela per ser independent, tenir autonomia i decidir per ell mateix el tipus de vida que vol. Es mostra un empoderament, perquè tothom pot lluitar per canviar la vida que se li ha imposat.

Pel que fa a l'aspecte físic, hi ha un trencament dels personatges de les pel·lícules tradicionals i són més inclusius. Hi ha persones de tots els orígens, de totes les mides i formes, i totes elles de diferents classes socials. És a dir, per exemple hi ha una dona negra, ciutadana del poble de classe baixa i també una dona negra que és una empresària de classe alta que viatja pel món. Un altre exemple de personatge trencador seria la fada, que en aquesta pel·lícula és un home i de pell negra, en lloc d'una dona i de tenir pell blanca com en les versions anteriors. Tot i això, es continua perpetuant que per adoptar aquest rol de fada has de vestir de certa manera estrambòtica, amb brillants i daurats, que són colors i formes associades al gènere femení. En referència als protagonistes, encara reproduïxen els mateixos patrons de bellesa idíl·lics: els dos, tant la Cenicienta com el príncep tenen les faccions de la cara fines i delicades, més aviat petites i compensades i són els dos prims i esvelts. Una de

les diferències que hi ha envers la pel·lícula clàssica és que, en la nova versió el príncep porta una arracada.

En relació amb la trama hi ha un canvi de perspectiva, en la mateixa pel·lícula, a l'inici es donen molts dels mites de l'amor romàntic i molts estereotips sexistes i a mesura que va avançant la història es van trencant la majoria d'aquests. Per una banda, la Cenicienta vetlla per complir els seus objectius per damunt de tot, s'omple d'amor propi i es prioritza, vol ser autònoma i independent i no dependre sempre d'un príncep ni econòmicament ni emocionalment. Per altra banda, tots els personatges tenen una evolució durant la pel·lícula i es mostren els seus sentiments, sensacions, conflictes interns i vivències passades, no només els dels protagonistes principals sinó també els de la gent que els rodeja: per exemple, quan els ratolins són convertits en els xofers de la carrossa, es mostra les sensacions que tenen en tenir un cos humà per primera vegada; un altre exemple seria quan es mostren les frustracions de la madrastra amb el seu passat amb el piano, que atribueix la pèrdua del marit a la pràctica de l'instrument. La trama d'aquesta pel·lícula continua basant-se en una història d'amor que acaba tenint èxit, com gairebé totes les pel·lícules d'aquest estil, en aquest sentit no és una trama molt realista, ja que moltes de les històries d'amor que iniciem cadascú de nosaltres no surten bé o no surten bé tan ràpidament. Així i tot, el missatge que dona és molt més trencador que el de les pel·lícules antigues, dona poder a la figura femenina, demostrant que la protagonista lluita pel que vol i no es rendeix ni abandona els seus objectius per cap noi, ni per ningú, dona el missatge que primer cal prioritzar-se a un mateix i després ja vindran les altres persones.

Pel que fa a la pel·lícula "Raya y el último dragón" és molt més trencadora i ho és durant tota la història. Les dones d'aquesta pel·lícula, igual que els homes s'encarreguen de lluitar pels seus propòsits, tenen un paper actiu per aconseguir el que desitgen, no esperen que un miracle els hi caigui del cel. La protagonista és una dona i no dubta del seu potencial, està segura del que val. No confia en els altres perquè ja l'han traït anteriorment, així doncs, mostren sentiments reals, situacions que una persona es podria trobar a la vida real. Pel que fa als homes, no tenen tant de pes en aquesta trama, ja que les que manegen tota la situació, prenen decisions i manen o organitzen als altres per anar tots a una són les dones. Així doncs, el poder no recau en l'home com en la resta de pel·lícules analitzades. En relació amb el físic dels personatges, tot i que els protagonistes principals són tots prims, hi ha molta més varietat, algun dels personatges que van amb la Raya és gras, algun més baixet, d'altres més alts. Dues de les noies porten el cabell rapat, tenen només una arracada i

aquesta és llarga i gran i van amb braçalets per diferents parts dels braços. Totes les noies van vestides amb pantalons i no amb vestits ni faldilles i són àgils, fortes i valentes. Se'ls marquen els músculs dels braços, cosa innovadora en una pel·lícula, on normalment la dona és dèbil, aquí, doncs, canvia. La trama no es basa en cap història d'amor com sí que passa en les tres pel·lícules anteriors. A més, és més dinàmica, viuen moltes aventures. Es mostren missatges aplicables a la vida real: a vegades has de confiar en les persones i heu d'unir les vostres forces per aconseguir grans objectius; la cooperació aporta beneficis (salvar-se gràcies als companys).

Es realitzarà, a continuació, una comparativa de les pel·lícules més velles amb les més noves. Pel que fa als mites de l'amor romàntic del marc teòric d'aquesta recerca, els presents en les dues pel·lícules antigues són: l'amor ho justifica tot i és incondicional, l'omnipotència de l'amor (l'amor pot vèncer tots els obstacles), l'amor requereix entrega total a la parella, l'amor implica possessió i exclusivitat, l'amor com a infinit, la mitja taronja o ànima bessona, el mite del matrimoni (se suposa que es casen tot i que en les pel·lícules no surt la cerimònia en si) i el mite de la necessitat d'emparellament. Els que no apareixen com a tal en les pel·lícules són el de la passió eterna, tot i que deixen entendre que tot és ideal per sempre, i el de la gelosia, en les dues pel·lícules antigues analitzades no es mostren accions d'aquest tipus explícitament.

En les pel·lícules noves hi ha un trencament molt gran d'aquests mites. En la pel·lícula de "Raya i el último dragón", com que no hi ha cap història d'amor, aquest fet ja provoca un trencament dels mites, com per exemple, que no hi ha cap necessitat d'emparellament perquè de fet, en tota la pel·lícula no hi ha interès per buscar parella, no és un tema que es contempli, ni tan sols es nomena. En la versió nova de "La Cenicienta", hi ha el trencament també d'alguns d'ells però el manteniment d'algunes altres. Els que es trenquen són: l'amor ho justifica tot, l'amor requereix entrega total. N'hi ha d'altres que no es mostren clars, però sí que es pressuposen, que són els següents: l'omnipotència de l'amor (l'amor pot vèncer tots els obstacles), deixen entendre que com que s'estimen aconseguiran que cadascú compleixi els seus objectius sense necessitat de separar-se; l'amor implica possessió i exclusivitat, explícitament no es diu, però en cap moment mencionen que puguin tenir altres vincles i relacions, és a dir, no es dona la conversa ni per acordar una cosa ni l'altra; l'amor com a infinit, s'interpreta que acaben la pel·lícula junts i feliços i que continuaran així durant molt de temps; el mite de la mitja taronja, sí que és cert que quan es coneixen no s'aferren l'un a l'altre des del principi com si fos un enamorament sobtat, perquè la protagonista prioritza els seus objectius, però sí que acaben junts i, per tant, es pot

interpretar com que és cosa el destí. Els que no es mostren són la passió eterna, perquè no se sap el futur, ni la gelosia, no hi ha conductes que demostrin control.

Seguidament, es compararan alguns d'aquests mites l'amor romàntic en les diferents pel·lícules. En les dues pel·lícules més antigues apareix molt intensificat el mite de la mitja taronja; pel que fa a les dues més noves, en la de "La Cenicienta" hi és, però no tan intensificat perquè es prioritza a ella abans d'aferrar-se al príncep, però acaba amb ell i li agrada tot d'ell. En la de "Raya y el último dragón" no hi és gens present. En les pel·lícules antigues la dona està en l'àmbit privat, s'ha d'encarregar de la neteja de la casa, de servir a tots els integrants que hi visquin i no tenen cap espai fora d'aquesta. En la versió del 2021 de "La Cenicienta", això comença a canviar, a l'inici de la pel·lícula encara hi és present (ella renta la roba, prepara el menjar,...) però quan va avançant la trama ella aconsegueix un negoci de venda de vestits. La pel·lícula que menys segueix aquest patró és la de "Raya y el último dragón", no es mostra cap dona fent tasques domèstiques, així doncs, hi ha més igualtat en tenir les mateixes funcions.

Un aspecte que és molt diferent en les diferents pel·lícules és la por a l'abandonament, en les antigues se'ls diu a les princeses com s'han de comportar, com s'han de vestir o quines coses han de fer per cridar l'atenció d'un príncep i se'ls indica quines accions provocaran que el príncep les deixi. En "La Cenicienta" de l'any 2021, al principi alguns comentaris de la madrastra o germanastres són d'aquest caire, però quan la trama fa el gir, ella els remarca que no té aquesta por, el que li interessa és tenir el seu negoci. I pel que fa a la pel·lícula de "Raya i el último dragón" no hi és en cap moment.

Amb relació al fet de dependre d'un home per sobreviure, pel que fa a les dues pel·lícules antigues és totalment present, les dues protagonistes sobreviuen gràcies al fet que el príncep les salva i se les enduu a viure amb ell, les manté econòmicament i també representa que els dona benestar i felicitat emocional. Respecte a la nova versió de "La Cenicienta", ella continua depenent, almenys econòmicament del príncep, ja que és ell qui li compra el seu primer vestit que li permet després fer més creacions, això la posiciona encara en una situació de subordinació. També és gràcies al ball reial que coneix la dona que la contracta posteriorment. En canvi, en la pel·lícula "Raya y el último dragón" les dones no depenen dels homes, a l'inici la Raya depèn del seu pare, perquè és petita, però un cop creix ella té la seva pròpia autonomia.

Així doncs, es pot concloure que les pel·lícules antigues tenen molta més presència de rols de gènere i de mites de l'amor romàntic. Les més noves intenten trencar amb tot això, tot i que en algunes d'aquestes pel·lícules noves encara estan presents alguns

dels estereotips. Respecte a les pel·lícules més noves, depèn de la trama que volen mostrar hi ha més o menys mites de l'amor romàntic. Cal comentar que de les tres pel·lícules de Disney hi ha una gran diferència entre les pel·lícules antigues i la nova, observant un trencament total dels rols de gènere i dels mites de l'amor romàntic a la pel·lícula de "Raya y el último dragón". Si es compara la pel·lícula nova de "La Cenicienta" de Columbia Pictures, amb la pel·lícula nova de "Raya y el último dragón" de Walt Disney, la segona mostra menys mites. Així doncs, la presència de rols de gènere i mites de l'amor romàntic no ve tan donada per la productora sinó més pel moment històric. És a dir, la diferència no radica en si són pel·lícules de Disney o no, sinó en els anys de creació i la influència de la societat en el moment del rodatge.

3.3.2.- Resultats i interpretació de l'Escala de Mites de l'Amor Romàntic

La interpretació general d'aquests mites s'ha realitzat mitjançant els gràfics de l'annex 4. Pel que fa al primer ítem "El amor verdadero puede superar cualquier dificultad o problema", 20 persones estan totalment en desacord, 31 estan en desacord, 33 ni d'acord ni en desacord, 28 estan d'acord i 15 estan totalment d'acord. Podem apreciar que la majoria de persones es mostren neutrals respecte a aquest ítem, però hi ha molta varietat de respostes i n'hi ha forces als extrems. El percentatge que predomina és el 26% que es mostra neutral, aquesta posició neutral significa que les persones no tenen molt clara la seva opinió i, per tant, prefereixen no posicionar-se.

En referència al segon ítem "Todas las personas encontrarán en algún momento a su alma gemela", 34 persones estan totalment en desacord, 35 estan en desacord, 29 es mostren neutrals (ni d'acord ni en desacord), 20 estan d'acord i 9 estan totalment d'acord. Aquest ítem està menys interioritzat que l'anterior en aquesta mostra, però encara hi ha diverses persones que creuen que és cert. El percentatge predominant és d'un 27'6% que es mostra en desacord.

En relació amb el tercer ítem "Cuando se encuentra a la pareja perfecta, no hay que dejarla marchar", 35 persones estan totalment en desacord, 37 persones marquen en desacord, 27 persones es mostren neutrals, 16 persones estan d'acord i 12 persones estan totalment d'acord amb l'afirmació. Aquest mite, en general no es considerat com a cert per part d'aquesta mostra, tot i que encara hi ha certs subjectes que el defensen com a tal. El percentatge predominant és d'un 29'1% de la mostra que es mostra en desacord, seguit del 27'6% que es mostra totalment en desacord. Així doncs, un 56'7% de la mostra d'aquest estudi està en contra d'aquesta afirmació.

Pel que fa al quart ítem “Una persona no serà plenamente feliz hasta que no encuentre una pareja que le complemente”, 91 persones estan totalment en desacord, 14 estan en desacord, 12 estan en una posició neutral (ni d'acord ni en desacord), 3 persones estan d'acord i 7 estan totalment d'acord. Aquest mite és molt qüestionat per les persones d'aquesta mostra. El 71'7% de la mostra està totalment en desacord, i si hi afegim l'11% que estan en desacord, el tant per cent de la mostra que no aprova aquest mite és d'un 82'5%, és a dir, la gran majoria de la mostra.

Referint-nos al cinquè ítem “Solo es amor verdadero cuando se mantiene la pasión de los primeros meses”, 88 persones estan totalment en desacord, 27 persones en desacord, 8 persones es mantenen neutres, 2 persones estan d'acord i 2 estan totalment d'acord. Aquest mite està poc arrelat a les persones de la mostra d'aquest estudi. El percentatge predominant és un 69'3%, seguit del 21'3%, que conjuntament formen un percentatge de 90'6% que va en contra d'aquesta afirmació.

Posant la mirada en el sisè ítem “No se puede amar a más de una persona al mismo tiempo”, es reflecteix que 41 persones estan totalment en desacord, 42 hi estan en desacord, 28 persones estan neutrals, 8 persones estan d'acord i 8 estan totalment d'acord. Així doncs, hi ha un percentatge petit que pensa que no es pot estimar a més d'una persona alhora (12'6%), en canvi, un 33'1% està en desacord i un 32'3% totalment en desacord, que s'hi s'ajunten formen un 65'4% de persones que desmenteixen aquesta afirmació.

Pel que fa al setè ítem “El amor verdadero debe terminar en matrimonio”, 94 persones estan totalment en desacord, 16 persones estan en desacord, 11 persones no estan ni d'acord ni en desacord, 4 estan d'acord i 2 totalment d'acord. El percentatge majoritari i que desmenteix totalment el mite és de 74%. Podem veure com la mostra d'aquest estudi té una opinió clara sobre la no certesa d'aquest, ja que la majoria de respostes s'han col·locat en aquesta posició.

Referint-nos al vuitè ítem “Una persona enamorada se preocupa más por el bienestar de su pareja que por el suyo”, 44 persones han estat totalment en desacord, 28 en desacord, 27 en una posició neutre, 20 persones estan d'acord i 8 totalment d'acord. En aquest mite les opinions són més variades quedant com a percentatge majoritari un 34% de persones que estan totalment en desacord. La resta de subjectes es reparteixen entre les altres opcions, tot i això predominen les dues respostes que desmenteixen el mite amb un total d'un 56'6%.

Pel que fa al novè ítem “Amar a alguien es hacer todo por esa persona, aunque en ocasiones conlleve hacer cosas que no te gustan”, 47 persones estan totalment en desacord, 29 persones en desacord, 25 persones es mantenen al mig de les opcions de resposta, 19 persones estan d’acord i 7 persones totalment d’acord. El percentatge predominant en aquest mite és del 37%, que estan totalment en desacord, seguit del desacord amb un 22’8, que si s’uneixen donen un 59’8% que no el defensen.

Amb relació al desè ítem “Los celos son una demostración de amor hacia la pareja”, 84 persones estan totalment en desacord, 26 persones en desacord, 10 persones es mostren neutrals, 2 d’acord i 5 totalment d’acord. Els dos percentatges predominants són aquells que estan en contra d’aquesta afirmació, que tots dos junts sumen un 86’6%, un 66’1% de persones està totalment en desacord i el 20’5% estan en desacord. La mostra d’aquest estudi té una decisió majoritària respecte a la gelosia, deixant clar que per la majoria de participants no és una demostració d’amor.

En referència a l’onzè ítem “Los gritos e insultos de la pareja se pueden perdonar siempre que haya amor verdadero”, 98 persones estan totalment en desacord, 19 en desacord, 8 persones es mostren ni d’acord ni en desacord, 1 persona està d’acord i 1 persona està totalment d’acord. Les respostes d’aquest mite exposen clarament que la mostra d’aquest estudi no contempla la violència verbal com a part de l’amor, essent el percentatge majoritari el que esta totalment en desacord amb un 77’2% seguit del 15% que està en desacord, sumant així un 92’2% de la mostra que es posiciona en contra.

3.3.2.1.- Anàlisi general de l’escala de l’amor romàntic

Segons Bonilla i Rivas (2020) cada ítem va lligat amb un mite de l’amor romàntic. Les associacions de l’Escala de Mites de l’Amor Romàntic es donen de la següent manera:

Taula 2. Identificació de cada ítem amb els diferents mites de l’amor romàntic

Nº	Ítem	Mite que representa
1	El amor verdadero puede superar cualquier dificultad o problema	Mite de l’omnipotència
2	Todas las personas encontraran en algun momento a su alma gemela	Mite de la mitja taronja
3	Cuando se encuentra a la pareja perfecta, no hay que dejarla marchar	Mite de la mitja taronja

4	Una persona no serà plenament feliç hasta que no trobi una parella que li complementi	Mite de l'emparellament
5	Solo es amor verdaderu cuando se mantiene la pasi3n de los primeros meses	Mite de la pasi3n eterna
6	No se puede amar a m1s de una persona al mismo tiempo	Mite de l'exclusivitat
7	El amor verdaderu debe terminar en matrimonio	Mite del matrimoni
8	Una persona enamorada se preocupa m1s por el bienestar de su pareja que por el suyo	Mite de l'abnegaci3n
9	Amar a alguien es hacer todo por esa persona, aunque en ocasiones conlleve hacer cosas que no te gustan	Mite de l'abnegaci3n
10	Los celos son una demostraci3n de amor hacia la pareja	Mite de la gelosia
11	Los gritos e insultos de la pareja se pueden perdonar siempre que haya amor verdaderu	Mite de l'ambivalencia

Nota. A l'esquerra apareixen els ítems de l'Escales i a la dreta el mite que representen. Extreta de "Diseño y validaci3n de la Escala de Mitos del Amor Rom1ntico", de Bonilla i Rivas, 2020, p.125. <https://www.redalyc.org/journal/4596/459664769010/459664769010.pdf> Copyright 2013 de Enrique Bonilla-Algovia i Esther Rivas-Rivero.

Analitzant els ítems en perspectiva, sense distincions de sexe ni d'edat, les opinions predominants de cada ítem s3n les següents:  tem 1, neutral (opinions dubtoses que no es volen posicionar); ítem 2, en desacord; ítem 3, en desacord; ítem 4, totalment en desacord; ítem 5, totalment en desacord; ítem 6, en desacord; ítem 7, totalment en desacord; ítem 8, totalment en desacord; ítem 9, totalment en desacord; ítem 10, totalment en desacord; ítem 11, totalment en desacord.

Analitzant els ítems tenint en compte el sexe (consultar l'annex número 5):

-  tem 1: la posici3n predominant de les dones és la del desacord, la dels homes és l'acord, i el subjecte no binari es mostra d'acord. En proporci3n, aquest mite

- està més interioritzat en els homes que en les dones, els primers hi estan d'acord majoritàriament i les segones en general el desmenteixen.
- Ítem 2: la posició predominant en les dones és el desacord, la predominant en els homes és el total desacord i l'opinió del subjecte no binari es troba neutral. En proporció, els homes tenen menys interioritzat aquest mite i, en canvi, les dones creuen més en l'ànima bessona.
 - Ítem 3: la posició predominant en dones és el desacord, en homes és també el desacord i la persona no binària s'ha mostrat totalment en desacord. Així doncs, tant homes com dones estan en contra de l'ítem, no hi ha una diferència significativa entre sexes.
 - Ítem 4: les opinions majoritàries coincideixen en qüestió de sexe, tant els homes com les dones com el subjecte no binari es mostren totalment en desacord.
 - Ítem 5: les posicions predominants tant en homes com en dones són el total desacord, igual que el subjecte no binari. Així doncs, aquest mite està poc acceptat independentment del sexe.
 - Ítem 6: la posició majoritària en dones és el total desacord, en homes és el desacord i la persona no binària s'ha mostrat neutra. Tant homes com dones desmunten aquest mite, però les dones ho fan de forma més contundent.
 - Ítem 7: tant els homes, com les dones, com la persona no binària tenen una opinió majoritària totalment en desacord amb l'afirmació. Així doncs, aquest mite no és acceptat per la majoria de gent.
 - Ítem 8: en aquest ítem la majoria de dones es mostren totalment en desacord igual que el subjecte no binari i, en canvi, els homes es mostren en posició neutral. Així doncs, els homes tenen aquest mite més interioritzat o almenys no el desmenteixen tant com les dones, que no pensen que hagi de ser així, i en conseqüència, es posicionen totalment en contra.
 - Ítem 9: les dones tenen una opinió predominant de total desacord, mentre que els homes i el subjecte no binari es mostren en desacord. Tots els subjectes van en contra d'aquesta afirmació, però les dones ho fan amb més contundència o ho tenen més clar.
 - Ítem 10: pel que fa a aquest ítem, tant homes, com dones com la persona no binària tenen una opinió majoritària de total desacord. Aquest mite, en general no està interioritzat en aquesta mostra, és més, hi van en contra.
 - Ítem 11: tant les dones, com el subjecte no binari, com els homes, tenen una opinió predominant de total desacord, això vol dir que van en contra d'aquesta afirmació, independentment del gènere.

Utilitzant la moda, que és la posició més freqüent o votada o la que es repeteix més vegades, es conclou que, en el cas de les dones les posicions predominants en cap cas es queden en una posició que defensa l'ítem ni neutral, sinó que es mostren en desacord en 3 ítems i en total desacord en els 8 ítems restants.

Taula 3. Acord o desacord respecte als mites de l'amor romàntic en les dones

Dones	
Posició totalment en desacord (1)	En 8 ítems ha sortit predominant
Posició en desacord (2)	En 3 ítems ha sortit com a predominant
Posició neutral (3)	En cap ítem ha sortit predominant
Posició d'acord (4)	En cap ítem ha sortit predominant
Posició totalment d'acord (5)	En cap ítem ha sortit predominant

Nota. A l'esquerra, escala de l'1 al 5 de posicionament, a la dreta el número de vegades que les dones s'han posicionat de manera majoritària en cada posició.

Pel que fa als homes, les posicions predominants queden més variades, aquests mostren un predomini d'acord en 1 ítem, una opinió neutral predominant en un altre ítem, predominen amb un desacord en 3 ítems i amb un total desacord amb la resta d'ítems, que són 6.

Taula 4. Acord o desacord respecte als mites de l'amor romàntic en els homes

Homes	
Posició totalment en desacord (1)	En 6 ítems ha sortit predominant
Posició en desacord (2)	En 3 ítems ha sortit com a predominant
Posició neutral (3)	En 1 ítem ha sortit predominant
Posició d'acord (4)	En 1 ítem ha sortit predominant
Posició totalment d'acord (5)	En cap ítem ha sortit predominant

Nota. A l'esquerra, escala de l'1 al 5 de posicionament, a la dreta el número de vegades que els homes s'han posicionat de manera majoritària en cada posició.

Es conclou doncs que els homes tenen unes opinions predominants amb més interiorització dels mites que les dones. En elles, observant els vots predominants, els mites estan poc arrelats i en ells, en canvi, encara ho estan una mica, tot i que en la majoria de casos no.

Analitzant els ítems tenint en compte l'edat (consultar l'annex 5):

- Ítem 1: pel que fa a la primera franja d'edat, de 12 a 20 anys, hi ha un predomini de la posició neutral (11 persones de 21). Dels 21 als 30 anys predomina el desacord (amb 25 persones de 80). Dels 31 als 40 anys, predomina el desacord (amb 3 de les 8 opinions). Dels 41 als 66 anys, l'opinió majoritària és la del total acord amb aquest ítem (amb 7 persones de les 18).
- Ítem 2: de les persones de 12 a 20 anys, predomina les opinions neutrals i les d'acord (amb 5 i 5 cada una). Pel que fa a les persones d'entre 21 i 30 anys predomina l'opinió d'estar totalment en desacord amb l'afirmació (25 persones). En relació amb les persones de 31 a 40 anys, la visió predominant és el desacord (3 subjectes). De les persones d'entre 41 i 66 anys, l'opinió majoritària és neutral (5 subjectes).
- Ítem 3: de les persones de 12 a 20 anys, predomina la posició de desacord (7 persones). Pel que fa a les persones de 21 a 30 anys, l'opinió majoritària és de total desacord (25 persones). De les persones de 31 a 40 anys, la perspectiva majoritària és de total desacord (4 subjectes). Pel que fa a les persones de 41 a 66 anys predomina l'opinió de desacord (amb 5 persones).
- Ítem 4: en aquest cas totes les opinions majoritàries coincideixen en el total desacord. Les persones de 12 a 20 anys, amb 16 persones, les de 21 a 30 anys amb 61 persones, les de 31 a 40 anys amb 6 subjectes i les de 41 a 66 anys amb 8 participants.
- Ítem 5: en aquest mite les opinions majoritàries de totes les edats coincideixen en un total desacord. De les persones d'entre 12 i 20 anys, 11 estan en aquest total desacord, de les de 21 a 30 anys en són 62, de 31 a 40 anys són 7 les persones que estan en aquesta posició i de 41 a 66 en són 8.
- Ítem 6: de les persones de 12 a 20 anys hi ha un predomini del desacord (8 subjectes de 21). Pel que fa a les persones de 21 a 30 anys també opinen majoritàriament en desacord respecte a l'afirmació (amb 29 de 80). Les persones de 31 a 40 anys opinen principalment en un total desacord (3

- persones de les 8 totals). En referència a les persones de 41 a 66 anys, la posició més votada és la del total desacord (amb 7 subjectes dels 18 totals).
- Ítem 7: en totes les franges d'edat la posició més votada és la del principal desacord vers l'ítem. Amb 14 subjectes de 12 a 20 anys, amb 59 de 21 a 30 anys, amb 8 subjectes de 31 a 40 anys i amb 13 persones de 41 a 66 anys.
 - Ítem 8: pel que fa a les persones de 12 a 20 anys, reparteixen les seves opinions a parts iguals entre el total desacord, el desacord, la posició neutral i l'acord, és a dir, no hi ha una opinió predominant (5 vots en cada una de les 4 posicions mencionades anteriorment). Referent a les persones d'entre 21 i 30 anys, la posició predominant és la del desacord total (32 vots). Pel que fa als subjectes de 31 a 40 anys, la posició més votada és també el total desacord (4 persones). En referència a les persones de 41 a 66 anys, la posició que té més vots és la de l'acord (5 persones).
 - Ítem 9: pel que fa a les persones més joves de fins a 20 anys, hi ha dues posicions igual de votades, que són la neutral i la de l'acord. Respecte a les 3 franges d'edat següents, les tres coincideixen en el total desacord. Les persones de 21 a 30 anys tenen 32 vots en total desacord, les de 31 a 40 anys en tenen 4 i les de 41 a 66 anys en tenen 7.
 - Ítem 10: totes les persones de les diverses franges d'edat coincideixen en total desacord com a posició més votada. Les de 12 a 20 anys amb 7 vots, les de 21 a 30 anys amb 56, les de 31 a 40 anys amb 7 i les de 41 a 66 anys amb 14.
 - Ítem 11: totes les persones de totes les edats tenen com a opinió predominant el desacord total, és a dir, en totes les franges d'edats aquesta posició és la més votada, la més freqüent. Del primer grup, de 12 a 20 anys, 11 persones voten el desacord total, de les persones de 21 a 30 anys en són 64, de 31 a 40 anys són 8 persones i de 41 a 66 anys en són 15.

Així doncs, les persones de 12 a 20 anys, no estan totalment d'acord amb cap mite, estan d'acord amb l'ítem 8 i el 9, però amb vots empatats amb altres puntuacions, estan neutrals en 3 mites (2 d'ells empatats amb l'acord), estan en desacord respecte a 4 ítems (en un d'ells la puntuació està empatada entre diverses opinions) i estan en total desacord respecte a 6 ítems (un d'ells està empatat amb altres posicions). En general, estan més en contra d'aquests ítems que a favor.

Les persones de 21 a 30 anys, no estan ni totalment d'acord ni tan sols d'acord amb cap dels ítems, tampoc es mostren neutrals en cap; les opinions majoritàries es mouen entre el desacord i el total desacord. Estan en desacord amb 2 ítems i estan en total

desacord amb 9 dels 11 ítems. Es veu clarament que en aquesta franja d'edat hi ha poca acceptació dels ítems i, per tant, poca interiorització dels mites de l'amor romàntic.

Pel que fa a les persones de 31 a 40 anys, no estan ni en total acord, ni d'acord ni en posició neutral envers cap dels ítems. Es mostren en desacord respecte a 2 ítems i es mostren en total desacord amb 9 ítems. Aquestes persones, majoritàriament, no tenen interioritzats ni acceptats els mites de l'amor romàntic.

Amb relació a les persones d'entre 41 i 66 anys, es mostren, majoritàriament, totalment d'acord respecte a 1 ítem, estan d'acord predominantment respecte a 1 ítem, es mostren neutrals en 1 ítem, es mostren, majoritàriament, en desacord respecte a 1 ítem i estan totalment en desacord en 7 ítems. En aquest cas predomina la no acceptació de la majoria d'ítems, però sí que és cert que en aquesta franja d'edat hi ha una acceptació més gran dels mites que en les persones més joves.

3.3.2.2.- Interpretació dels ítems englobats en els mites de l'amor romàntic:

El mite de l'omnipotència de l'amor (ítem 1) està bastant discutit encara, la majoria de persones estan en una posició neutral sense estar ni d'acord ni en desacord amb aquest mite, però, així i tot, hi ha moltes persones en la banda de l'acord i moltes en la banda del desacord. Així doncs, la mostra que ha participat en aquest estudi no està molt definida cap a una banda. El mite de la mitja taronja (ítems 2 i 3) està encara acceptat per 28 persones de la mostra, però la majoria d'elles estan en contra d'aquest, predominant en els dos ítems el desacord davant l'afirmació, seguit del total desacord, i essent el total d'acord el menys votat, seguit de l'acord. En el cas del mite de l'emparellament (ítem 4), únicament 10 persones de la mostra de 127, estan en posicions a favor del mite, la resta estan en posició neutra o en contra. El 71'7% de persones estan totalment en desacord amb aquest mite. Pel que fa al mite de la passió eterna (ítem 5), només 4 persones de la mostra estan a favor, 8 es mostren en posició neutra, i les 115 persones restants estan en les posicions en contra de l'afirmació. Aquest mite doncs està poc acceptat com a cert per les persones de la mostra actual. En relació amb el mite de l'exclusivitat (ítem 6), 83 persones estan en contra de l'ítem, 28 estan neutrals i només 16 persones defensen el mite com a cert, així doncs, aquest mite està poc interioritzat en aquesta mostra. El mite del matrimoni (ítem 7), només el defensen 6 persones de les 127, la majoria de persones estan en contra, amb 94 persones que es mostren totalment en desacord. Aquest mite està molt poc acceptat, les persones ja no consideren que s'hagi de complir. Pel que fa al mite de l'abnegació

(ítem 8 i 9) és equivalent al mite que diu que l'amor requereix entrega total a la parella (Pascual, 2016), ja que es fa el que sigui per la parella, encara que no agradi i l'objectiu és complaure-la, per tant, segons aquest mite, el benestar primordial és el de la parella i no el propi. Aquest mite està discutit, la majoria de persones es mostren totalment en desacord amb aquests dos ítems, però les opinions estan encara molt repartides. El mite de la gelosia (ítem 10) està poc acceptat, la majoria de persones d'aquesta mostra no creuen que la gelosia sigui una mostra d'amor. El mite de l'ambivalència (ítem 11) es relaciona amb l'amor com a incondicional i amb la creença que l'amor ho justifica tot (Carbonell i Mestre, 2018). Aquest mite només és acceptat per dues persones que justificarien els crits i insults per amor, la majoria de persones estan en contra d'aquest mite, hi ha 98 persones de les 127 que hi estan totalment en desacord, així doncs, aquest mite no està acceptat per la majoria de gent de la mostra present.

Aquesta escala de mites de l'amor romàntic és útil per respondre al segon objectiu específic d'aquesta recerca. S'ha pogut afirmar que, en general, les persones d'aquesta mostra conceben l'amor d'una forma més liberal i que no entenen aquest amor de forma clàssica, no accepten els mites de l'amor romàntic que aquesta escala proposa.

3.3.3.- Resultats i interpretació de les preguntes del qüestionari

De les 127 persones només una no ha vist cap pel·lícula de Disney, els 126 restants (99'2%) han vist almenys alguna d'aquestes pel·lícules, tal com es mostra a l'annex 6. La majoria de les persones d'aquesta mostra consideren que les pel·lícules de Disney sí que mostren representacions estereotipades de masculinitat i feminitat. Les persones que defensen aquesta idea són 116, que representen el 91'3%, tal com es pot apreciar en el gràfic de l'annex 7. Pel que fa als rols masculins i femenins de les pel·lícules de Disney, aquesta mostra opina que els rols predominants que tenen els homes són: ser fort o valent (119 participants, 93'7%), capaç d'afrontar els problemes o resolutiu (75 persones que són un 59'1%) i amb la mateixa puntuació el de tenir un rol actiu en la conquesta de la parella, és a dir, portar la iniciativa. Pel que fa a les dones, aquesta mostra exposa que les característiques o rols més comuns en elles són: servir o cuidar els altres (89 persones que són un 70'1% de la mostra), cuidadora de la llar (86 persones que són un 67'7%) i persona sensible (81 persones que equivalen al 63'8%). Aquesta informació es pot consultar a l'annex 8.

Per respondre a l'objectiu de saber en quins aspectes de l'amor han tingut influència les pel·lícules, s'ha demanat sobre quins són els mites de l'amor romàntic que més es mostren en aquestes pel·lícules. Els resultats presents en el gràfic de l'annex 9, mostren que, segons les persones d'aquesta mostra, el mite més promocionat és el de la mitja taronja o ànima bessona (96 persones l'han votat que representen un 75'6% de la mostra), seguidament es troba el de l'amor infinit o l'amor durador per sempre (89 persones que són el 70'1%) i el tercer mite que la mostra pensa que és més mostrat és la omnipotència de l'amor: l'amor pot vèncer tots els obstacles, ho pot tot (amb 83 participants, el 65'4%). Aquesta mostra considera que el mite menys representats en les pel·lícules de Disney és el de la gelosia com a prova d'amor en la relació (només l'han votat 37 persones que representen el 29'1%).

Cal destacar també que no totes les pel·lícules mostren en la mateixa mesura els mites de l'amor romàntic. Segons la mostra d'aquesta recerca, les 4 pel·lícules que més mites de l'amor romàntic exposen són: "La Cenicienta" (102 participants, 80'3%), "La Bella i la Bestia" (101 persones, 79'5%), "La bella durmiente" (84 vots, 66'1%) i "Blancanieves y los siete enanitos" (78 persones, 61'4%). Per altra banda, les 4 animacions que menys mites ensenyen són les menys votades en la pregunta 10, com s'observa a l'annex 10, que són: "Moana " i "El libro de la selva" (només 4 persones pensen que si que mostren mites de l'amor romàntic, essent això el 3'1%), Bambi (només votada per 9 persones, el 7'1%) i "Mulan" (amb 14 vots, l'11%).

Per determinar en quins aspectes de l'amor influeixen les pel·lícules de Disney s'ha de comprovar primer si l'opinió majoritària de la mostra defensa que aquest tipus de contingut sí que influencia en la conceptualització de l'amor, i com es pot apreciar a l'annex 11, la majoria de persones pensen que aquestes pel·lícules si influeixen i que sí que fomenten mites de l'amor romàntic (78 persones, el 61'4%, creuen que són la majoria de pel·lícules de Disney les que influeixen en com les persones veuen l'amor, mentre que 31 persones, el 24'4%, pensen que són totes les pel·lícules de Disney en general). Tot i això, moltes persones creuen que hi ha altres factors que els han influenciat més que no pas veure aquestes pel·lícules a l'hora de viure experiències amoroses, com ara les seves vivències prèvies. De fet, el 62'2% de participants (79) afirmen que veure pel·lícules de Disney no els ha influenciat en el seu concepte d'amor i el 37'8% de la mostra (48 subjectes), opinen que sí que els ha afectat en la seva forma de veure les relacions amoroses o l'amor, observant-se aquests resultats a l'annex 12.

Les persones d'aquesta mostra coincideixen en una sèrie d'aspectes de les pel·lícules de Disney, que creuen que els han afectat en la concepció de l'amor, mostrats en el gràfic de l'annex 13. Els 3 més predominants són: "prioritzar a la parella abans que a un mateix" (27 persones representant el 54%), "complaure a la parella en tots els aspectes i moments, inclús si en aquell moment no em ve de gust" (25 persones que representen el 50%) i "sentir-se un ésser incomplet que busca parella per completar-se i ser feliç, és a dir en espera que arribi algú i em faci feliç" (25 persones que equivalen al 50%). El 4t i 5è aspecte influent són, respectivament, el fet de "entregar-se a la parella" (23 persones que són el 46%) i "esperar que arribi una futura parella que m'ajudi a aconseguir els meus objectius" (19 persones que són el 38%). Seguidament, hi ha un empat d'opinions, amb 17 persones (34%) a cada un dels dos factors següents: "no dir-li a la meva parella que no em ve de gust una cosa només perquè no s'enfadi" i "tenir por que la meva parella m'abandoni o deixi". A continuació, trobem 15 vots (30%) que opinen que els ha influenciat en la concepció de "dependre de la meva parella i sempre estar al cas d'ella". Li continua "l'ítem de la gelosia, de voler delimitar que l'altra persona és meva i de ningú més", amb 13 vots (que representen el 26%). Després hi ha un empat d'opinions, amb 12 persones (24% de la mostra) que defensen les tres idees següents: "no importa com em senti jo, si la meva parella vol fer alguna cosa amb mi, jo hauria de fer-ho amb ell/a perquè no es pensi que no vull fer coses amb ell/a"; "no tenir el meu propi projecte de vida ni objectiu individual, sinó que em centro només en els objectius que ens proposem com a parella"; "si la meva parella em deixa, no em queda res, el típic no puc viure sense ell/a". Amb menys puntuacions trobem el "tenir por que la meva parella s'enfadi amb mi quan no faig alguna cosa que ell/a vol" amb 9 vots (18%) i el "creure que jo sol/a no puc aconseguir metes" amb 8 persones (16%). Seguidament, hi ha el fet de creure "jo sóc qui sóc gràcies a la meva parella, sense ella no hagués arribat on sóc ara" amb 3 vots (6% de la mostra). I les dues idees menys votades, 1 vot cada una (2%), però tot i això que es creu que afecten són: "Socialment, ha influenciat, però amb treball personal es poden canviar les creences", "Et creen falses expectatives de l'amor romàntic i del príncep del conte".

No es pot afirmar que aquestes pel·lícules siguin l'únic factor que determini la concepció de l'amor romàntic que té una persona perquè n'hi ha d'altres. Segons els participants d'aquesta recerca, alguns dels aspectes que més influeixen en la manera de viure i d'experimentar l'amor són: les vivències personals (amb 46 persones, el 52'3%), l'educació familiar (22 persones, 25%), els llibres (8 persones que són un 9'1%) i l'escola (5 persones, 5'7%). Només dues persones consideren que el cinema

en general és un aspecte influent (2'3%). Les 5 opcions restants, observables en la figura 2, estan votades només una vegada, representant cada una únicament un 1'1% de la mostra.

14.- En el cas que hagi contestat que no, quina variable o factor consideres que t'ha influenciat més en la teva concepció de l'amor o les relacions amoroses?

88 respuestas

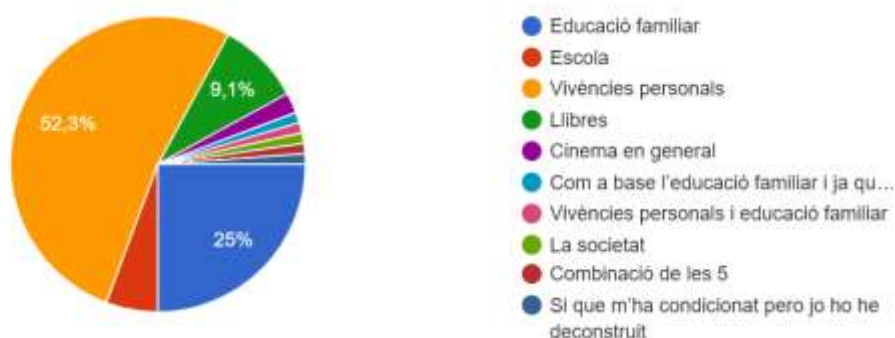

Figura 2. Factors influents en la concepció de l'amor

S'ha volgut avaluar si en les relacions amoroses de la mostra present hi ha hagut dependència emocional i quins n'han set els factors per tal de poder analitzar si les pel·lícules de Disney hi han tingut alguna cosa a veure. El 51'9% d'aquesta mostra sí que ha desenvolupat dependència emocional respecte la seva parella alguna vegada, que correspon a 75 persones, les 52 persones restants no han tingut mai dependència emocional representant el 40'9%. Així doncs, la major part de la mostra sí que n'ha tingut. Aquestes dades es poden consultar a l'annex 14.

Avaluant també el grau de dependència, del total de la mostra (127 persones) s'ha pogut afirmar que els graus de dependència més comuns han estat: un nivell de dependència de 7 envers la parella (24 persones, 18'9%), un nivell de 8 (20 persones, amb un 15'7%) i un nivell de dependència de 0 (15 persones, 11'8%). Així doncs, es pot observar que els nivells predominants de dependència han estat de 7 i de 8, això vol dir que les persones que han patit dependència emocional respecte les seves parelles alguna vegada a la seva vida, n'han patit en nivells molt elevats. S'extrauran conclusions sobre la dependència emocional establint els 3 nivells següents: nivell de dependència del 0 al 3: 40 persones (el 31'49%); nivell de dependència del 4 al 6: 32 persones (el 25'19%); nivell de dependència del 7 al 10: 55 persones (el 43'31%).

Tal com s'observa en l'annex 15, el grup que predomina és el de major dependència, 55 persones d'aquesta mostra han tingut en algun moment de la seva vida una

dependència que es movia entre 7 i 10, és a dir, un nivell de dependència bastant elevat. També hi ha, però forces persones (40) que han tingut nivells baixos de dependència o inclús que no n'han tingut. I en menys mesura, hi ha 32 persones que n'han tingut però en nivells posicionats entremig, ni molta dependència ni poca.

Per esbrinar si la dependència ve influenciada per les pel·lícules de Disney, s'ha demanat sobre els factors que els participants creuen que més han influït en la dependència emocional, mostrats en l'annex 16. Els resultats mostren que els aspectes considerats més influents són: en primer lloc, les vivències personals (amb 84 vots, el 66'1% de la mostra), en segon lloc, l'educació familiar (46 persones que suposen el 36'2%), en tercer lloc, el cinema en general (31 persones que representen el 24'4%), en quart lloc, les pel·lícules de Disney (amb 27 vots, que són el 21'3%), en cinquè lloc, l'escola (23 participants, representant el 18'1%) i, en sisè lloc, els llibres (21 vots que són el 16'5%). Hi ha una sèrie d'opcions proposades per algunes de les persones de la mostra i que es podrien afegir com a factors influents, com ara: les sèries, les xarxes socials, o la societat i/o sistema en el qual vivim, en general.

S'ha d'anar alerta amb la dependència emocional, ja que mal gestionada pot produir molt patiment. Aquests són alguns aspectes que ha provocat el fet de tenir dependència emocional en els participants d'aquesta mostra: "por a perdre a la persona" amb 50 vots (representant el 39'4% de la mostra), "cura de l'altre" amb 42 vots (33'1%), "compromís" amb 36 vots (essent el 28'3%), "fidelitat" amb 34 persones que l'han votat (26'8%), "insatisfacció" amb 30 vots (23'6%), "gelosia" amb 28 vots (22%) i "control" amb 27 persones (21'3%). En menor mesura trobem "agobio per sentir que t'envaeixen el teu espai personal" (23 persones, 18'1%), "renúncia" (21 persones, 16'5%), "amor incondicional" (17 persones, 13'4%), "submissió" (16 persones, 12'6%). Aquestes respostes es poden consultar en el gràfic de l'annex 17. Alguns d'aquests aspectes com la gelosia, la submissió, el control, el renunciar a certes coses o el tenir por a perdre la persona poden ser perjudicials, s'ha de ser conscient d'aquestes conductes i tenir en compte quins d'aquests sacrificis un vol fer i quins no, ja que el 29'9% de persones de la mostra actual consideren que han tingut conflictes a causa de la dependència i el 22'8% afirmen que han patit molt per culpa d'aquesta. S'observa que, de les persones que sí que han tingut parella alguna vegada, més de la meitat de la mostra relacionen la dependència emocional amb resultats negatius en la relació. Només un 8'7% de persones creuen que aquesta dependència ha millorat la relació i el 19'7% consideren que no ha condicionat la relació en cap aspecte. Aquesta informació es troba a l'annex 18.

4.- Discussió

L'objectiu principal d'aquesta recerca era analitzar si les pel·lícules de Disney i/o infantils propicien relacions de parella basades en els rols de gènere i en els mites de l'amor romàntic. Aquest propòsit anava seguit de tres objectius específics que tenien respectivament tres hipòtesis, les quals serviran per estructurar la discussió.

Amb relació al primer objectiu específic, que era comparar i analitzar canvis en els estereotips mostrats en quatre pel·lícules de Disney i/o infantils (dues pel·lícules actuals i dues pel·lícules més antigues) es proposa la hipòtesi que sí que hi haurà canvis en els estereotips depenent del període històric en què han estat creades, suggerint que les pel·lícules més velles mostraran més estereotips i de forma més marcada mentre que a les més noves n'hi haurà menys i de forma més subtil o implícita. Els resultats de l'anàlisi de les pel·lícules confirmen aquesta hipòtesi, s'ha pogut apreciar que les dues pel·lícules clàssiques més antigues mostraven una quantitat elevada d'estereotips sexistes i de mites de l'amor romàntic, com per exemple la necessitat d'emparellament per ser feliç, el mite de la mitja taronja o inclús l'amor incondicional. Aquests aspectes s'han identificat en les pel·lícules pel fet que es mostra a les figures femenines com a dèbils i indefenses i que necessiten a un príncep que les salvi de la seva desgràcia, promocionant així una dependència de la figura masculina. Així doncs, el príncep veu una noia que li agrada, sent un enamorament sobtat o amor a primera vista i ja s'uneixen mútuament.

En relació amb aquesta primera hipòtesi, Bonilla i Rivas (2019) confirmen la influència de la indústria cinematogràfica en les persones. Posició en la qual se situa també Pascual (2016), que expressa que el contingut visual ajuda a atribuir significat, és a dir, de la visualització d'aquest contingut sorgeixen sentiments i pensaments que influeixen en els mapes afectius cerebrals, aquest fet remarca la importància de fer uns continguts cinematogràfics adequats que no perpetuïn la interiorització dels mites de l'amor romàntic sinó que provoquin el seu trencament.

Pel que fa al segon objectiu d'analitzar la percepció que tenen les persones sobre l'amor i si aquesta percepció coincideix amb els mites de l'amor romàntic, s'hi correspon la hipòtesi que en la majoria de les respostes de les enquestes es mostrarà encara una interiorització d'alguns dels mites de l'amor romàntic. Els resultats exposen que la mostra de la present recerca, majoritàriament no té interioritzats aquests mites, així doncs, es desmenteix la hipòtesi. La seva concepció és més innovadora i tenen una opinió crítica contra els mites de l'amor romàntic. Respecte a aquest amor

romàntic, Pascual (2016) diu que se sustenta a causa d'una societat patriarcal que defensa l'amor dependent, promovent la idea que les persones són incompletes i necessiten la parella per completar-se i ser felices. Aquesta concepció està canviant i s'està intentant trencar amb aquestes idees patriarcals que provoquen desigualtats de gènere, canvi observat en una de les pel·lícules més noves de Disney, "Raya y el último dragón".

Els autors destaquen la importància de trencar amb aquests mites a causa de les conseqüències negatives que poden portar si una persona els accepta sense qüestionar-se'ls ni sense tenir una opinió crítica envers aquests. Una de les conseqüències negatives de l'acceptació d'aquests mites és segons García et al., (2019), l'aparició de parelles asimètriques que mantenen la desigualtat entre gèneres i perpetuen les relacions de domini i submissió o de dependència, fet que es demostra a la pràctica amb les respostes dels participants, on s'observa que la majoria de les persones d'aquesta mostra han patit dependència en algun moment de la seva vida, així doncs, possiblement en algun moment han tingut una major acceptació dels mites que en l'actualitat.

També cal remarcar que, tal com afirmen Carbonell i Mestre (2018), l'adolescència és la franja d'edat en la qual es forma la identitat d'una persona i la seva forma d'entendre el món. És l'època en què s'aprèn a ser independent i fer-se responsable dels propis actes, és per això que l'impacte del contingut consumit en aquestes edats és elevat. Els joves de 12 a 20 anys d'aquesta mostra estan més posicionats en el desacord dels mites de l'amor romàntic, però encara hi ha posicions d'acord que seria important canviar en aquesta edat primerenca en què el cervell és més plàstic i té una àmplia capacitat d'adaptació. A més, també hi ha diferències de gènere en l'acceptació dels mites de l'amor romàntic provocades a causa de la socialització que es rep segons el sexe biològic amb el qual es neix. Els participants d'aquesta mostra tenen poca interiorització d'aquests mites, tot i això, les dones majoritàriament hi estan més en contra i els accepten menys i els homes els tenen una mica més interioritzats o els posen menys en qüestió.

En relació amb el tercer objectiu específic, d'analitzar en quins aspectes de la concepció de l'amor han tingut influència les pel·lícules de Disney, la hipòtesi plantejada era que el consum de cinematografia amb contingut de rols de gènere i/o mites de l'amor romàntic augmentarà la probabilitat de desenvolupar relacions basades en la dependència emocional. La mostra de la recerca exposa que la majoria de pel·lícules de Disney sí que fomenten els mites de l'amor romàntic, remarquen que

algunes d'elles més que d'altres, essent la principal la de "La Cenicienta" de l'any 1950. Però, afirmen que veure aquestes pel·lícules no els ha afectat en la seva forma de viure l'amor i les relacions amoroses. De les persones que opinen que les pel·lícules no els han afectat en la seva concepció d'amor, els factors que consideren que sí que els han afectat són: les vivències personals (52'3%), l'educació familiar (25%) i els llibres (9'1%), principalment. Així doncs, segons aquesta mostra la cinematografia no ha tingut un impacte significatiu en les seves formes d'entendre l'amor, tot i que sí que consideren que ha tingut una petita influència en el fet d'haver patit dependència emocional, aspecte que han desenvolupat alguna vegada la majoria de persones d'aquesta mostra i, predominantment, en nivells elevats, del 7 al 10 (en una escala del 0 al 10).

Cal remarcar que no totes les possibles conseqüències de la dependència emocional han de ser necessàriament dolentes o perjudicials, però ho seran si la persona que pateix la dependència no les controla. Si una persona deixa que la necessitat que sent d'aferrar-se a la persona la controli, llavors realitzarà accions que poden ser-li perjudicials, només per aquesta necessitat. A més, la dependència també pot provocar efectes negatius si es deixa tota la responsabilitat de fer-nos feliç a l'altra persona.

Els factors que consideren més influents en aquesta dependència són les vivències personals, l'educació familiar, el cinema en general i les pel·lícules de Disney, respectivament. Així doncs, la hipòtesi queda confirmada, la cinematografia sí que pot augmentar la probabilitat de desenvolupar dependència emocional, tot i que poden fer-ho en major mesura les vivències personals i l'educació familiar. Tal com diuen García et al., (2019), el contingut que mostra històries d'amor romàntic tradicional perpetua fantasies il·lusòries sobre l'amor creant falses expectatives sobre què esperar de la relació. Aquestes fantasies poden encaminar cap a una dependència emocional i una sensació de necessitat de l'altre. És per això que seria important modificar creences que la societat té integrades com són els mites de l'amor romàntic per tal d'evitar frustracions creades pel no compliment d'expectatives.

5.- Conclusions

Aquest Treball de Final de Grau s'ha realitzat amb l'objectiu d'analitzar si les pel·lícules de Disney i/o infantils propicien relacions de parella basades en els rols de gènere i en els mites de l'amor romàntic. Proposant com a hipòtesis que les pel·lícules Disney i/o infantils són un factor influent en la manera de formar relacions i exposen rols de gènere i mites de l'amor romàntic, però no són un factor determinant. Com a finalitats específiques s'ha plantejat comparar i analitzar els canvis en els estereotips de les pel·lícules de Disney i/o infantils més velles amb les més noves; analitzar la percepció que tenen les persones sobre l'amor i si aquesta percepció coincideix amb els mites de l'amor romàntic; i, analitzar en quins aspectes de la concepció de l'amor han tingut influència les pel·lícules de Disney.

Aquesta recerca ha estudiat el concepte d'amor, que es defineix com una emoció que està present durant tot el cicle vital i que és una construcció sociocultural que comporta l'aprenentatge d'unes normes i conductes. Hi ha diferents tipus d'amor i cap a diferents persones. Un d'ells és l'amor romàntic, que propicia la dependència entre els membres de la parella i sotmet a la dona a una posició inferior, idea sustentada per la societat patriarcal i on la família té un paper important en la perpetuïtat d'aquesta creença. Aquest amor dona lloc a uns mites, que són canviants i que es defineixen com un conjunt de creences socials sobre el que se suposa que és l'amor vertader. L'acceptació directa dels mites de l'amor romàntic pot provocar desigualtats entre gèneres, que acaben causant relacions asimètriques. S'investiga també sobre el sexisme que discrimina a les persones per raó de sexe. A partir d'aquí, s'estudia l'educació diferenciada que es dona a les nenes i als nens, ensenyant-los els rols de gènere típics femenins i els masculins que els porten a comportar-se de maneres diferents, fet molt evident en les pel·lícules de Disney i/o infantils, sobretot aquelles més velles, en les quals hi ha unes tasques i rols que només desenvolupen els homes i altres que només adquireixen les dones. Per donar una solució a tota aquesta situació, els espais de socialització tenen un gran pes, ja que des d'aquests es pot eliminar la perpetuïtat dels rols de gènere i dels mites de l'amor romàntic, aconseguint així relacions simètriques i igualitàries.

Pel que fa als resultats de l'estudi els més rellevants són els següents: en les pel·lícules de Disney i/o infantils més antigues hi ha una presència clara i explícita de rols de gènere, estereotips i mites de l'amor romàntic, en les més noves s'està intentant trencar amb la perpetuïtat d'aquests i donar una nova perspectiva a les històries. S'està passant de mostrar un amor romàntic idíl·lic, passional, durador,

sobtat, amb la persona perfecte per tu, per un amor més realista, en el qual hi hagi altres prioritats a part de la parella, amb objectius individuals dels dos membres, amb opinió crítica per part de les dues persones i amb una voluntat dels dos d'estar junts.

Pel que fa a l'acceptació o no dels mites de l'amor romàntic, els principals resultats mostren que la majoria de persones d'aquesta mostra els desmenteixen, tenen una opinió crítica respecte a aquests i, gràcies al nivell de consciència que en tenen, no els interioritzen, ajudant així a tallar la cadena de perpetuïtat que havien seguit fins al moment. El mateix passa amb els rols, si no accepten els mites estan anant en contra dels rols, ja que els mites tenen intrínsecs el rol femení com a submís i el masculí com a dominant. Fent referència a la influència de les pel·lícules de Disney i/o infantils en la concepció de l'amor, la majoria de persones consideren que la seva manera d'entendre l'amor ve influenciada per diversos factors i que un d'ells sí que poden ser aquest tipus de pel·lícules. Així doncs, s'observa com a opinió predominant d'aquesta mostra, que les pel·lícules són una part que pot influenciar, però no determinar les seves maneres d'entendre l'amor i les relacions, fet que confirma la hipòtesi principal de l'estudi. És a dir, el fet que gairebé totes les persones d'aquesta mostra hagin mirat pel·lícules de Disney els pot influir perquè aquest contingut ha estat consumit principalment en edats primerenques, edat clau en la formació de la identitat i de la forma d'entendre el món. A més a més, és un tipus de contingut molt repetit en les diverses històries d'amor de les pel·lícules o sèries, cosa que pot fer que es reforcin els mites de l'amor romàntic. Una de les possibles conseqüències de consumir aquest contingut és la possibilitat d'acceptar els mites com a certs i, en conseqüència, desenvolupar dependència emocional vers la parella, però altra vegada no es pot determinar que la causa d'aquesta siguin les pel·lícules de Disney i/o infantils, sinó més aviat la combinació, principalment, de les vivències personals de cadascú, l'educació familiar rebuda i els continguts consumits com poden ser llibres i pel·lícules i, actualment també internet. El principal problema es dona quan els infants consulten continguts amb una manca de suport i/o supervisió per part de pares, tutors, professors o altres professionals, estant d'aquesta manera exposats a qualsevol classe de contingut sense cap filtre, cosa que repercutirà en les creences que un té quan és adult i que poden provocar no només relacions de dependència emocional sinó també conductes i relacions abusives i violentes.

Per concloure, es pot afirmar que la gran majoria de les pel·lícules de Disney i/o infantils, sobretot les més antigues, promouen o mostren clarament rols de gènere i mites de l'amor romàntic, així doncs, això pot influir en les relacions de parella de les

persones consumidores d'aquest contingut, però no es pot determinar que siguin aquestes pel·lícules les que provoquin l'existència de relacions que creuen en els mites de l'amor romàntic. El fet que aquestes pel·lícules difonguin aquests mites afecta, però no determina la forma com es viuran les relacions amoroses, ja que moltes persones no tenen una interiorització ni acceptació d'aquests tot i haver vist aquestes pel·lícules. La major o menor interiorització dels mites dependrà dels factors individuals, socials i familiars d'aquella persona, del seu nivell de consciència vers les falses creences o mites i de la seva opinió crítica respecte a aquests. Cal remarcar la importància de l'educació que reben els infants per part de la família i de l'escola, però sobretot de la primera, ja que és amb qui tenen un vincle més proper. Aquesta educació és la que pot marcar la diferència entre consumir un contingut i interpretar-lo com l'única realitat possible o si consumir-lo tenint una pròpia opinió i visió crítica sobre el que s'està veient.

6.- Limitacions i futures línies d'investigació

Com a limitacions d'aquesta recerca es destacaria que la mostra no és prou representativa, ja que no és uniforme. Les característiques individuals dels subjectes no estan presents la mateixa quantitat de vegades, una característica es repeteix molt i una altra poc (més dones que homes, més persones de 21 a 30 anys que d'altres edats i més persones universitàries). Una altra característica influent pot ser el nivell de dependència emocional, el qual determinarà el focus de la persona, possiblement les persones que pateixen dependència es fixin més en certs detalls de les pel·lícules que les que no en pateixen. Per tal d'augmentar la representativitat s'hauria d'accedir al padró d'una localitat i, aleatòriament, triar certes persones de diferents edats, sexe i estudis per representar aquella població. Una segona limitació és la subjectivitat dels aspectes avaluats: els participants no han analitzat les pel·lícules, sinó que han respost a partir del que recordaven, així doncs, la memòria és selectiva i cadascú recordarà els detalls rellevants per ell/a. El mateix passa amb les respostes sobre la influència de les pel·lícules en la seva concepció de l'amor, la influència és un concepte abstracte i subjectiu, és difícil tenir una mesura objectiva per avaluar-la. Com a tercera limitació cal destacar que la literatura científica sobre l'amor romàntic està basada en relacions de parella monògames i heterosexuales, així doncs, la principal informació present se centra en aquest tipus d'amor. El mateix passa amb les zones geogràfiques, que la majoria d'estudis científics són sobretot de societats occidentals o d'Amèrica del Sud, però no d'altres territoris del tercer món com podria ser l'Àfrica. Aquestes limitacions poden provocar que els resultats siguin diferents, si la recerca es repeteix amb diferents subjectes.

Per futures investigacions seria interessant descobrir per què a algunes persones els afecta més haver vist aquestes pel·lícules a l'hora de viure relacions amoroses i a algunes menys, és a dir, estudiar els factors individuals presents i que marquen la diferència entre una major o menor influència d'aquest contingut respecte la manera d'experimentar l'amor. També seria enriquidor analitzar si les parelles homosexuals o les parelles no monògames tenen una interiorització major, menor o igual dels mites de l'amor romàntic que les parelles heterosexuales i les monògames i avaluar el seu nivell de dependència. Inclús es podria investigar sobre mites i dependència en persones que han patit violència dins la parella. Així com ampliar el camp d'estudi a altres estímuls com Internet, Netflix o, fins i tot, la pornografia o contingut sexual, que és consultat pels menors, des dels 8 anys (Massey 2021). Seria interessant també saber com veuen els menors els continguts als quals estan exposats i saber com ajudar-los a filtrar-los de forma beneficiosa o com fer una bona educació digital.

7.- Bibliografía

- Acero González, Á. R., Escobar-Córdoba, F., i Castellanos Castañeda, G. (2007). *Factores de riesgo para violencia y homicidio juvenil*. Revista colombiana de psiquiatría, 36(1), 78-97.
- Almeida, A. (2013). *Las ideas del amor de RJ Sternberg: la teoría triangular y la teoría narrativa del amor*. Familia: Revista deficiencias y orientación familiar, 46, 57-86.
- Bonilla, E., i Rivas , E. (2018). *Mitos del amor romántico en una muestra de futuros y futuras docentes*. Revista de Estudios e Investigación en Psicología y Educación, 5(2), 113-117.
- Bonilla, E., i Rivas, E. (2019). *Distorted Beliefs About Violence Against Women in a Sample of Colombian Preservice Teachers*. Revista Colombiana de Educación, (77), 87-106.
- Bonilla E., i Rivas, E. (2020). *Diseño y validación de la Escala de Mitos del Amor Romántico*. Revista Iberoamericana de Diagnóstico y Evaluación -e Avaliação Psicológica, 4(57), 119-136.
- Carbonell, Á., i Mestre, M. V. (2018). *Sexismo y mitos del amor romántico en estudiantes prosociales y antisociales*. Prisma Social: revista de investigación social, (23), 1-17.
- Caro, C. i Monreal, M.C. (2017). *Creencias del amor romántico y violencia de género*. International Journal of Developmental and Educational Psychology, 2(1), 47-56.
- Col·legi Oficial de Psicòlegs de Catalunya (2015). *Codi Deontològic*. Recuperat de: https://arxiu.copc.cat/adjuntos/adjunto_188.1524062657.pdf
- Díaz, M. J. (2013). *La evolución de la adolescencia española sobre la igualdad y la prevención de la violencia de género*. Madrid, España: Ministerio de Sanidad, Servicios Sociales e Igualdad.
- Ding, S. (2020). *Overexposure to Disney Princess Animated Films: Disfigured Perception of Gender and Love in Adolescents*.

- Fernández, I., Navarro, J. J., Carbonell, Á., i Oliver, A. (2021). *Psychometric properties on a romantic love myths scale: The case of the myths, fallacies and erroneous beliefs about the ideal of romantic love scale*. *Current Psychology*, 1-11.
- Ferrer, V. i Bosch, E. (2013). *Del amor romántico a la violencia de género. Para una coeducación emocional en la agenda educativa*. Profesorado. *Revista de Currículum y Formación de Profesorado*, 17(1), 105-122.
- García, J., Hernández, C. I., i Monter, N. S. (2019). *Amor romántico entre estudiantes universitarios (hombres y mujeres), una mirada desde la perspectiva de género*. *La ventana. Revista de estudios de género*, 6(49), 218-247.
- Gil, M. (2019). *El origen del sistema patriarcal y la construcción de las relaciones de género*. Agora.
- Gómez, L. i Viejo, C. (2020). *Mitos del amor romántico y calidad de las relaciones sentimentales adolescentes*. *Revista Iberoamericana de Psicología*, 13 (1) 151-161. Recuperat de: <https://reviberopsicologia.iberro.edu.co/article/view/1625>
- Herrera, C. (2008). *The Rejected and Reclaimed Mother in Sandra Cisneros's Caramelo*. *Journal of the Motherhood Initiative for Research and Community Involvement*, 10(2).
- Llei Orgànica 3/2018, de 5 de diciembre, de Protección de Datos Personales y garantía de los derechos digitales. BOE núm. 294 § 1 (2018).
- Massey, K., Burns, J., i Franz, A. (2021). *Young people, sexuality and the age of pornography*. *Sexuality & culture*, 25(1), 318-336.
- Montesó, P. (2014). *Dificultades para el avance de las mujeres: diferentes teorías sociológicas*. *Enfermería global*, 13(36), 265-274.
- Pascual, A. (2016). *Sobre el mito del amor romántico. Amores cinematográficos y educación*. DEDiCA. *REVISTA DE EDUCAÇÃO E HUMANIDADES*, 63-78.
- Ramos, M., Barreto, M., Ellemers, N., Moya, M., i Ferreira, L. (2018). *What hostile and benevolent sexism communicate about men's and women's warmth and competence*. *Group Processes & Intergroup Relations*, 21(1), 159-177.
- Ritzer, G., (2001). *Teoría sociológica clásica* (p. 548). Madrid: McGraw-Hill.

Rodríguez, L. M., Rodríguez, Y., Lameiras, M., i Carrera , M. V. (2017). *Violencia en parejas gays, lesbianas y bisexuales: una revisión sistemática 2002-2012*. Comunitania: Revista Internacional de Trabajo Social y Ciencias Sociales, 13, 49-71.

Rosado, M. J., García, F., Alfeo, J. C., i Rodríguez, J., (2015). *El suicidio masculino: una cuestión de género*. Prisma social, (13), 433-491.

Zagefka, H., i Bahul, K. (2021). *Beliefs That Contribute to Dissatisfaction in Romantic Relationships*. The Family Journal, 29(2), 153-160.

8.- Annexos

Índex d'annexos

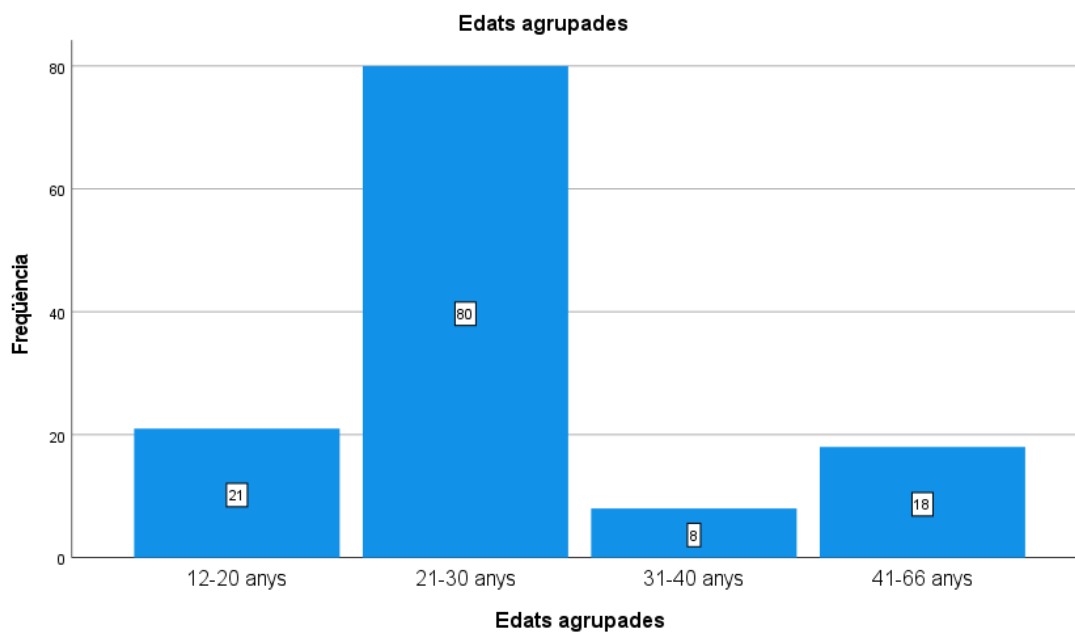
Annex 1. Característiques de la mostra d'aquesta recerca.....	57
Annex 2. Consentiment informat.....	63
Annex 3. Taules per a la interpretació dels resultats qualitatius: anàlisi de les pel·lícules	64
Annex 4. Gràfics dels ítems de l'Escala dels Mites de l'Amor Romàntic.....	90
Annex 5. Gràfics separats per sexes i per edats de l'Escala dels Mites de l'Amor Romàntic	94
Annex 6. Visualització o no d'alguna pel·lícula de Disney.....	100
Annex 7. Pel·lícules Disney i representacions estereotipades de masculinitat i feminitat.....	100
Annex 8. Rols típics masculins i femenins mostrats en les pel·lícules de Disney.....	101
Annex 9. Mites de l'amor romàntic presents en les pel·lícules de Disney.....	102
Annex 10. Pel·lícules i representació dels mites de l'amor romàntic	102
Annex 11. Influència social de les pel·lícules Disney en la concepció de l'amor	103
Annex 12. Influència personal de les pel·lícules Disney en la concepció de l'amor	103
Annex 13. Aspectes en els quals les pel·lícules Disney influencien	104
Annex 14. Presència de dependència emocional	104
Annex 15. Nivells de dependència de la mostra	105
Annex 16. Aspectes influents en l'aparició de dependència emocional.....	105
Annex 17. Conseqüències de la dependència emocional	106
Annex 18. Condicionament de la dependència en la relació	106

Annex 1. Característiques de la mostra d'aquesta recerca

Pel que fa a les característiques principals de la mostra d'aquest estudi explicades en el treball, aquí es mostraran els gràfics i taules que corresponen a les característiques d'edat, de sexe i de nivell d'estudis.

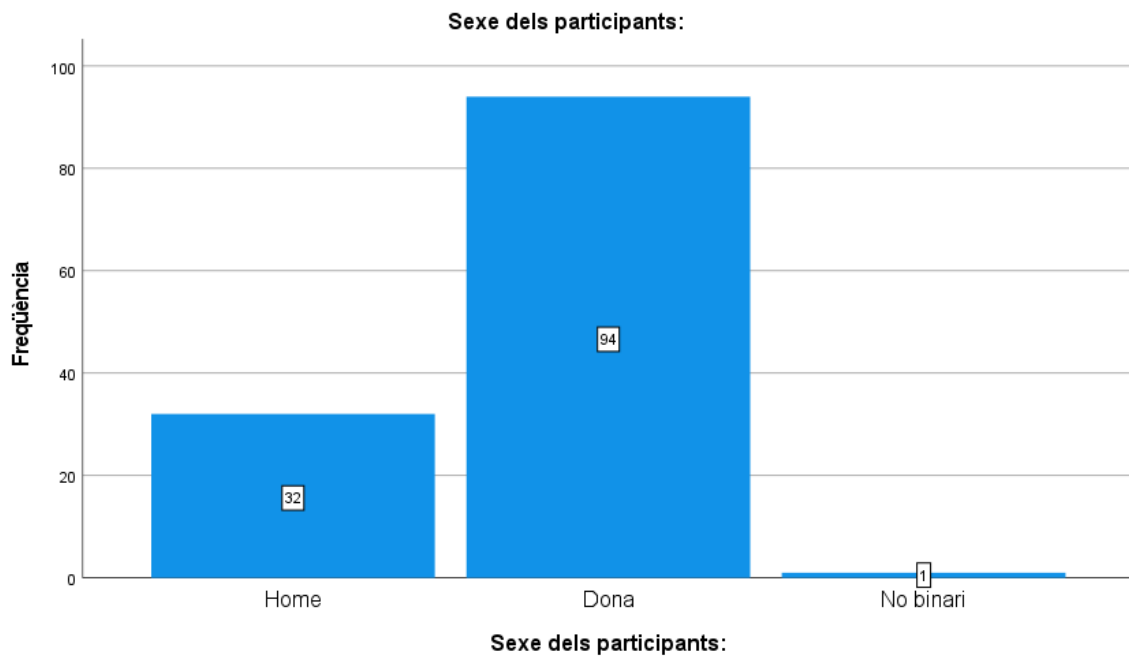
Edats agrupades

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válido	12-20 anys	21	16,5	16,5	16,5
	21-30 anys	80	63,0	63,0	79,5
	31-40 anys	8	6,3	6,3	85,8
	41-66 anys	18	14,2	14,2	100,0
	Total	127	100,0	100,0	

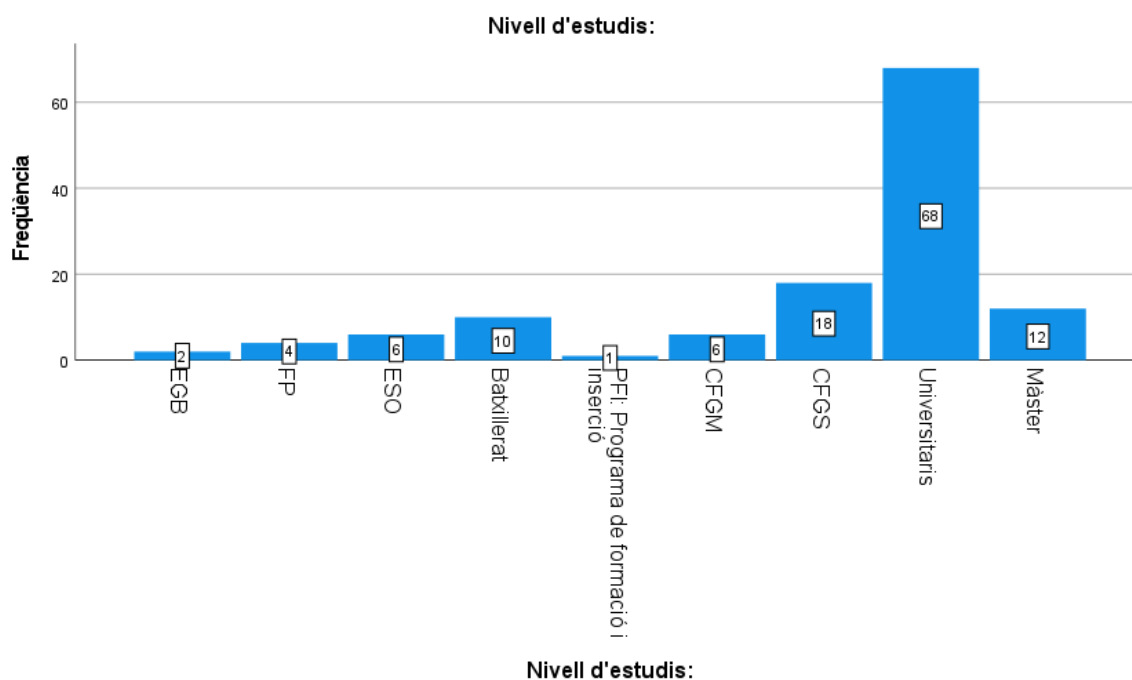
Sexe dels participants:

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válido	Home	32	25,2	25,2	25,2
	Dona	94	74,0	74,0	99,2
	No binari	1	,8	,8	100,0
	Total	127	100,0	100,0	

Nivell d'estudis:

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válido	EGB	2	1,6	1,6	1,6
	FP	4	3,1	3,1	4,7
	ESO	6	4,7	4,7	9,4
	Batxillerat	10	7,9	7,9	17,3
	PFI: Programa de formació i inserció	1	,8	,8	18,1
	CFGM	6	4,7	4,7	22,8
	CFGS	18	14,2	14,2	37,0
	Universitaris	68	53,5	53,5	90,6
	Màster	12	9,4	9,4	100,0
	Total	127	100,0	100,0	

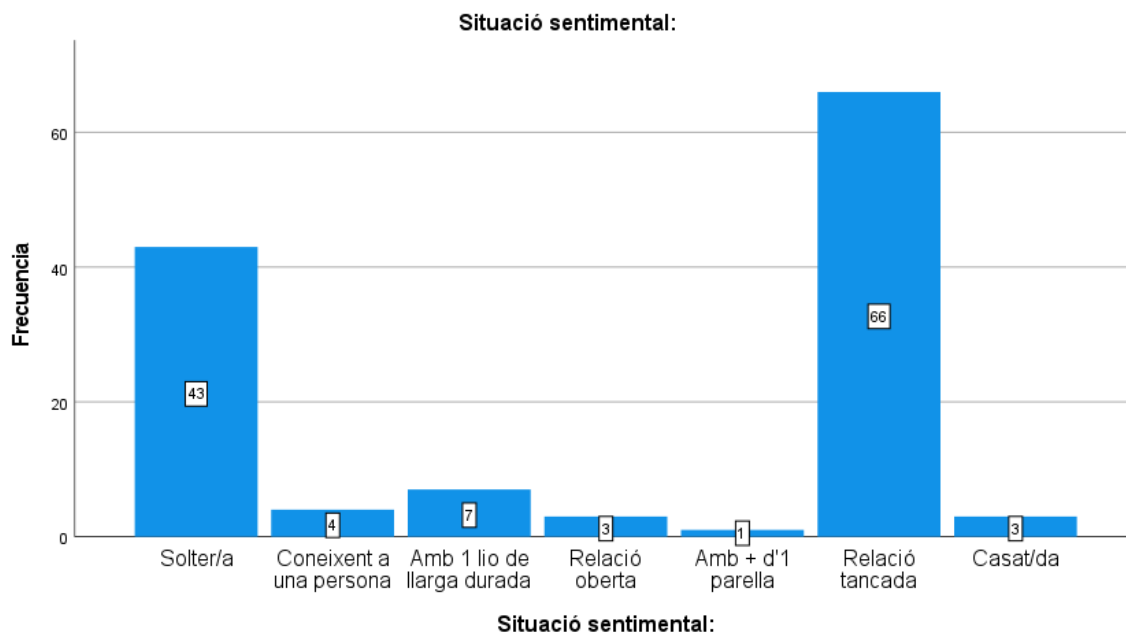

Pel que fa a les característiques secundaries s'exposaran aquí les taules i gràfics de la situació sentimental de la mostra i de l'edat en la qual van tenir la primera parella.

En referència a la situació sentimental, la majoria de persones d'aquesta mostra estan en una relació tancada (52%), seguit de les persones solteres (33'9%). La resta de persones es reparteixen amb menor mesura per la resta de condicions sentimentals, que ordenades de major a menor quedarien de la següent manera: amb un lio de llarga durada (5'5%), coneixent a una persona (3'1%), amb la mateixa mesura persones casades que persones en relació oberta (2'4% ambdós posicions), amb més d'una parella (0'8%).

Situació sentimental:

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válido	Solter/a	43	33,9	33,9	33,9
	Coneixent a una persona	4	3,1	3,1	37,0
	Amb 1 lio de llarga durada	7	5,5	5,5	42,5
	Relació oberta	3	2,4	2,4	44,9
	Amb + d'1 parella	1	,8	,8	45,7
	Relació tancada	66	52,0	52,0	97,6
	Casat/da	3	2,4	2,4	100,0
	Total	127	100,0	100,0	

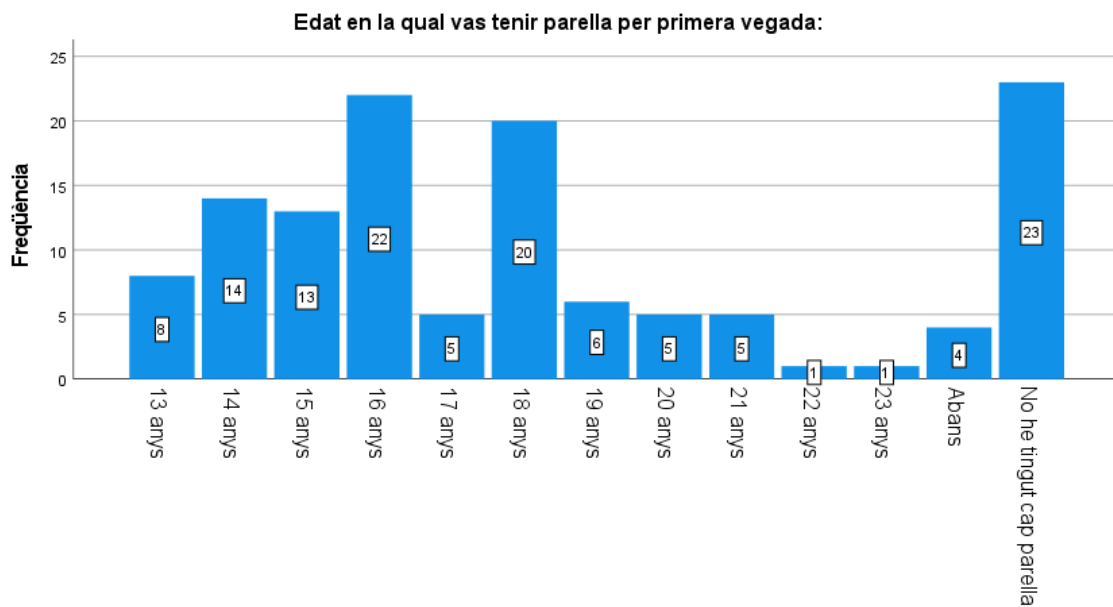

En relació a l'edat amb la qual van tenir parella per primera vegada, la majoria de la mostra present no ha tingut mai parella (18%), seguit de les persones que han tingut parella amb 16 anys (17'3%), i després segueixen les persones que han tingut la primera parella als 18 anys (15'7%), les que l'han tingut amb 14 anys (11%), després les que l'han tingut amb 15 anys (10'2%), seguit de persones que l'han tingut amb 13 anys (6'3%), que la segueix les persones que han tingut la primera parella als 19 anys (4'7%), continuant amb les persones que van tenir la primera parella amb 17, amb 20 i amb 21 que coincideixen en un 3'9%, després trobem un 3'1% que van tenir la primera parella abans dels 13, continuant per les persones que van tenir parella per primera vegada als 22 i als 23 (amb un 0'8% ambdós casos).

Edat en la qual vas tenir parella per primera vegada:

		Frecuencia	Porcentaje	Porcentaje válido	Porcentaje acumulado
Válido	13 anys	8	6,3	6,3	6,3
	14 anys	14	11,0	11,0	17,3
	15 anys	13	10,2	10,2	27,6
	16 anys	22	17,3	17,3	44,9
	17 anys	5	3,9	3,9	48,8

18 anys	20	15,7	15,7	64,6
19 anys	6	4,7	4,7	69,3
20 anys	5	3,9	3,9	73,2
21 anys	5	3,9	3,9	77,2
22 anys	1	,8	,8	78,0
23 anys	1	,8	,8	78,7
Abans	4	3,1	3,1	81,9
No he tingut cap parella	23	18,1	18,1	100,0
Total	127	100,0	100,0	

Edat en la qual vas tenir parella per primera vegada:

Annex 2. Consentiment informat

Disney i amor romàntic

Hola! Sóc l'Esther Terricabras Emperador i estic estudiant 4t de Psicologia.

Estic fent el meu Treball de Final de Grau sobre les pel·lícules de Disney i com ens afecten a la mirada que tenim de l'amor. El meu estudi pretén analitzar si les pel·lícules de Disney propicien relacions de parella basades en els mites de l'amor romàntic. Per a fer-ho, es passarà l'Escala de l'Amor Romàntic de Bonilla i Rivas (2020) i unes preguntes elaborades específicament per aquesta recerca.

La participació és totalment voluntaria i en cas que es vulgui abandonar el qüestionari, es pot fer en qualsevol moment i sense cap perjudici. El qüestionari és totalment anònim i agrairia que es respongués amb sinceritat i honestedat. Les dades seran utilitzades únicament amb fins científics.

Moltes gràcies per participar i ajudar-me en el meu estudi!

Accepto participar en aquesta recerca
responent al qüestionari que es troba a
continuació

Sí, accepto.

Annex 3. Taules per a la interpretació dels resultats qualitatius: anàlisi de les pel·lícules

Pel·lícules visionades	Any de producció
Blancanieves y los siete enanitos	1937
La Cenicienta	1950
La Cenicienta	2021
Raya y el último dragón	2021

PELI 1: “Blancanieves y los siete enanitos”	
Imatge del personatge 1 (femení)	Blancaneus: blanca de pell, morena de cabell i el cabell és curt i brillant. Té els ulls marrons amb les pestanyes molt llargues, les celles fines i arrodonides, nas rodó i petit, llavis vermellorsos i marcats i amb les dents molt blanques. Les galtes les té vermelles i també són rodones, igual que la cara. És fina, delicada, també té una veu fina i aguda. Porta un llaç al cap i va vestida amb un vestit blau i groc i amb detalls vermells.
Imatge del personatge 2 (masculí)	Príncep: És castany, ben pentinat, les celles marcades i marrons, amb les pestanyes també marcades i els ulls i llavis ben definits. També és un home robust, cavallerós, amb la pell blanca i fina, i va ben vestit. Porta una camisa o armilla blava, amb una capa vermella.

Imatge d'altres personatges d'interès	
Pare: no apareix a la pel·lícula, només el mencionen.	
<p>Madrastra: morena de cabell, blanca de pell. La seva cara és prima i ovalada. Les celles les té negres molt marcades, llargues i que fan forma punxeguda al mig. Té el nas molt prim i marcat, amb els forats bastant oberts. Té els llavis ben definits i vermells. Els ulls els té de color verd, grans, molt maquillats i amb les pestanyes molt llargues.</p> <p>Madrastra convertida en dona gran: té nas molt gros i aguilenc, és a dir molt allargat i hi té una berruga. Els ulls són molt grans i té molt espai blanc i una nineta petita. La barbata li fa forma punxeguda i molt sortida enfora. Té els llavis molt fins, gairebé inexistents, només té una dent i té moltes arrugues a la cara. Les faccions la representen d'avançada edat i de forma que fa por o que es consideraria una persona molt poc atractiva.</p>	
Els set nans: tots ells són petits i vestits iguals, sempre van amb un barret. Tots ells tenen el nas molt gran i sortit i d'un color vermell. Tenen la cara més ampla de baix que de dalt. Els ulls els tenen allargats. Les seves boques són grans i somrients, de tal forma que se'ls veu cara de simpàtics, excepte en Grunyón que té cara d'enfadat. La majoria no tenen cabell o en algunes parts sí i en algunes no, però el que tenen és de color blanc.	
Personalitat del personatge 1 (femení)	Blancaneus: És treballadora, sacrificada, innocent, es creu tot el que li diuen, no té opinió crítica ni criteri propi. Habilitats per cantar. El seu objectiu és ser feliç gràcies a un príncep.
Personalitat del personatge 2 (masculí)	El príncep no surt gaire, per tant, no es pot veure la seva personalitat, però sí que es veu en el dret de fer-li un petó quan representa que està morta i a més, sense saber si ella voldria, si a ella li agradaria, no contempla la seva opinió, fa el que ell vol sense tenir en compte res més.

Personalitat altres personatges d'interès

Pare: absent com a pare, ocupat en governar.

Madrastra - Nova reina: té un mirall i necessita sentir del mirall que és la més bonica del regnat. Està gelosa de la Blancaneus. Està obsessionada amb la bellesa, només valora això de si mateixa i dels altres, així que és superficial. És dolenta i és capaç de fer mal als altres només per ella continuar sent la que ressalti i la més guapa, és capaç fins i tot d'ordenar matar a la noia que la superi en bellesa. No té cor, és freda i malvada.

Els set nans: són bons amb la Blancaneus, la cuiden, la volen protegir, l'adverteixen que vigili. Per altra banda, la Blancaneus els hi fa totes les feines de casa com si ells no fossin capaços de fer-les per si sols. Representa que abans que aparegués la Blancaneus tenien la casa bruta, empolsinada i amb els plats bruts i, en l'aparèixer la Blancaneus sembla que s'hagi convertit en la seva sirventa i ells la valoren en part per això, quan això no hauria de ser obligació d'ella.

Trama de la pel·lícula

La madrastra descobreix que hi ha una dona més bella que ella en el regne i identifica que aquesta dona tan bonica és la Blancaneus, la filla del seu marit. La madrastra ordena a un caçador que porti a la Blancaneus lluny, al bosc, i que la mati i com a prova que li porti el seu cor dins d'una caixa. El caçador en el moment de matar-la es tira enrere, no és capaç, i li diu que marxi, que s'escapi i que no torni perquè la nova reina està gelosa d'ella, així doncs, li perdona la vida. Ella, per tant, es queda al bosc i comença a empatitzar amb els animals, confia que ells la protegiran i perd la por. Arriba a una casa tota bruta i desordenada i comença a netejar-la dient que serà una sorpresa agradable pels que allà viuen. Quan arriben els 7 nans tenen por perquè algú ha entrat a casa seva, quan descobreixen que qui ha entrat és una noia molt maca perden la por (com si una noia maca fos inofensiva). La madrastra descobreix gràcies al mirall que la Blancaneus no està morta, que el caçador en realitat li havia portat un cor d'animal fent-lo passar pel de la nena i el que fa és prendre's una posició per disfressar-se i anar ella

	<p>mateixa al bosc a matar a la Blancaneus. Els nans la vigilen molt i l'adverteixen que tingui cura i que no confiï en ningú i li diuen que no deixi que entri ningú a casa. A més quan ella s'acomiada dels nans ho fa fent-los un petó a tots i ells es posen vermells. La madrastra es converteix en una dona gran i li porta una poma enverinada, que quan la mossegui caurà adormida, amb l'única solució que un home li faci un petó per despertar-la. La Blancaneus menja la poma, enganyada per la madrastra que li fa creure que és una pobra anciana. Els animals avisen els 7 nans que han de salvar a la Blancaneus, però ells arriben tard, persegueixen l'anciana, però no l'aconsegueixen atrapar. I la Blancaneus ja havia menjat la poma i, per tant, està morta i els nans li ploren, però no s'atreveixen a enterrar-la i per això construeixen una tomba de vidre i la van deixar allà. El príncep quan se'n va assabentar la va anar a veure i li va fer un petó a la boca. Màgicament, després del petó la Blancaneus es desperta, s'abracen amb el príncep i tots estan feliços. El príncep sense dir-li ni una paraula ni proposar-li res la puja al cavall per endur-se-la i s'acomiada dels nans per marxar amb el príncep -> deixa tota la seva vida anterior, la sacrifica pel príncep.</p>
<p>Rols o estereotips detectats a la pel·lícula</p>	
<p>Importància a la bellesa: competició per qui és més bella.</p>	
<p>Estereotips del fet que els homes ho tenen tot brut i la dona els fa la sorpresa de netejar-los la casa.</p>	
<p>Un es posa nerviós i tartamudeja davant la Blancaneus.</p>	
<p>En Grunyón diu: és una dona i totes les dones són verí.</p>	
<p>Per ser una dona no la veuen competència → els nans tenien molta por de qui hi hauria a la casa i quan veuen que és una nena la comencen a alabar, a dir que és molt maca mentre dorm i ja no ho veuen com un perill.</p>	
<p>Els convenç perquè la deixin quedar a casa seva dient que sap rentar, cuinar i cosir. És a dir, com si hagués de fer ella totes aquestes</p>	

feines.
Els ensenya hàbits de neteja deixant entendre que els homes no són nets i les dones són les que ho són.
Grunyón diu que s'estan deixant convèncer per les dones, que si es descuiden ho dominarà tot.
Sacrificar-se tots a dormir fora del llit només perquè ella pugui dormir al llit, és a dir, deixant entendre que han de fer sacrificis per les dones.
Donar el poder a un petó per despertar-se del son de l'efecte de la poma podrida.
El príncep es veu amb el dret de fer-li un petó a la Blancaneus sense consentiment, tenint en compte que ni es coneixien d'abans, que no eren parella ni res. I, a més, pensant que està morta.
El príncep com a figura salvadora, que sense ell literalment no hagués sobreviscut.
Sacrifici de tota la seva vida anterior pel príncep, no es posa en dubte ni un moment si la Blancaneus vol anar a viure amb el príncep, cosa que implica deixar de viure amb els nans que han estat amics seus. És com si per força, hagués d'anar si o si amb el príncep.
El seu únic somni és que el seu príncep se l'endugui a palau i ser feliç amb ell, no té somnis ni objectius propis que depenguin d'ella i no del príncep.
Síndrome de la barrufeta: es realitza a moltes pel·lícules i consta de posar un personatge femení enmig d'un entorn on hi ha només homes, i en aquest cas la Blancaneus és una dona que conviu amb tot d'homes, els nans, i els fa totes les feines de casa: ella cuina, neteja, els cuida i, fins i tot, els renta.

PELI 2: La Cenicienta, 1950	
Imatge del personatge 1 (femení)	Cabell ros, ben pentinat, llis i bonic. Té les faccions de la cara fines: té ulls blaus, llavis roses i amb una forma arrodonida, pestanyes marcades, celles fines, nas petit, pell blanca, mans fines amb uns dits prims i llargs i peus petits. És prima. Porta faldilla o vestits i davantals i també llaços. Segueix l'ideal de bellesa que imposa la societat.
Imatge del personatge 2 (masculí)	Príncep: jove, prim amb cos atlètic, seria considerat, segons els estereotips de la societat una persona atractiva. Té el cabell negre i el té tot ben pentinat. Les celles també ben pentinades i amb una forma molt definida, nas petit, somriure bonic amb les dents molt blanques i ben posades.
Imatge d'altres personatges d'interès	
Madrastra: cabell gris, recollit en un pentinat alt. Té les faccions de la cara menys fines i delicades: celles més marcades, nas amb forma aguilenc, llavis foscos (color granate) i prims, poc carnosos, cara allargada. Té una expressió de la cara més amarga i seria. Porta les ungles llargues.	
Germanastra 1 – Grisela: morena, celles amunt i molt marcades, nas punxegut, llavis prims, peus grans. És baixeta.	
Germanastra 2 - Anastasia: pèl-roja, celles amunt i de forma punxeguda, nas sortit, peus grans. És baixeta també.	
*Les dues són maldestres, no segueixen els estàndards típics de bellesa, segons aquests, elles serien noies no gaire guapes.	
Pare del príncep (rei): home sense cabell, amb bigoti blanc, celles blanques molt poblades, nas aguilenc, però arrodonit i sortit, amb els ulls negres, la cara la té grossa i rodona. És també baixet i una mica gras, rodonet.	

<p>Ajudant del rei: Home esquifit, amb el cabell negre i bigoti gran i negre. La forma de la cara la té allargada, però a sota la té més ampla i amb papada, amb un nas gros i aguilenc, amb els ulls junts i negres, amb les celles marcades i arrugues al front.</p>	
<p>Fada: és una dona gran. Té els cabells blancs, la cara rodona i amb les faccions també arrodonides que fan una sensació de bondat. Té les celles petites, els ulls i el nas molt rodons i un somriure molt marcat. La forma de la cara és rodona i ampla i té papada. És una persona ni molt prima ni molt grassa, sense la forma del cos definida. Vestida de tons lilosos i roses i amb un llaç de color rosa.</p>	
<p>Ratolins: els ratolins que representen dones porten un llaç a la cua i, en canvi, els que representen que són nois no, com si els llaços fossin exclusivament per les dones.</p>	
<p>Gat: és de color negre i gris. Amb cara d'enfadat i de malvat. Té els ulls verds i junts, amb els ullals a la vista, amb les urpes enfora, a punt per esgarrapar.</p>	
<p>Personalitat del personatge 1 (femení)</p>	<p>Somniadora, esperançada (confia que es compleixin els seus somnis), humil, servidora, cuidadora dels animals. Caràcter dèbil, submís, com si no es pogués rebel·lar en contra de la madrastra o les germanastres. Forma de ser resignada, indefensa i com si per ella mateixa no pogués rebel·lar-se, necessita una fada per poder sortir-se'n. Tot i la seva situació ella és amable, alegre i bondadosa.</p> <p>Habilitats que té: canta i balla molt bé.</p>
<p>Personalitat del personatge 2 (masculí)</p>	<p>És intel·ligent, reflexiu. Adora al seu pare i li fa cas al que ell li diu. És apassionat, en el ball espera trobar la persona que l'acompanyi en la seva vida. El príncep creu en l'amor a primera vista, li passa amb la Cenicienta.</p> <p>Habilitats que té: balla bé.</p>

Personalitat o actitud d'altres personatges d'interès	
Madrastra: egoista, seria, directiva, no permissiva, dolenta.	
Germanastra 1 i germanastra 2: Són les dues molt irrespectuoses, cregudes, egoistes i no són gaire intel·ligents. Les dues es barallen o competeixen entre elles per qui serà la que es casarà amb el príncep.	
Pare del príncep (rei): rabiüt, vol controlar la vida amorosa del seu fill, és mandrós, exigeix al seu ajudant que s'encarregui de tot, és exigent amb els altres.	
Ajudant del rei: s'encarrega de tot el que el rei li ordena, ha de vigilar de fer les coses bé perquè si no el renyen.	
Fada madrina: té el rol de salvadora. És bondadosa, agafa el rol de consellera i de sàvia, deixant entreveure que sap el que li convé a la nena.	
Ratolins: són bondadosos, ajuden a la Cenicienta, s'ajuden també entre ells, treballen en equip per aconseguir el que volen i per esquivar el gat.	
Gat: és egoista, actua amb maldat, vol ferir a la Cenicienta i es vol menjar als ratolins. Intenta jugar males passades a la noia perquè la renyin i perquè no pugui anar al ball ni fer res que la faci feliç.	
Trama de la pel·lícula	La pel·lícula explica la història de la Ventafocs que viu amb el seu pare i la seva mare és difunta. Aquest s'ajunta amb una dona i les seves dues filles de l'edat de la mateixa protagonista. El pare, però mort sobtadament i la filla es queda a càrrec de la seva madrastra, convivint amb ella i les seves noves germanastres. Totes elles, però, s'aprofiten de la situació i posen a la Ventafocs a fer de criada i sirventa. Un dia reben una invitació obligatòria al ball per part del rei,

on se cita a totes les noies solteres a anar-hi. La Ventafocs lluita pel seu dret que la madrastra li deixi anar i ella accedeix posant-li la condició que trobi un vestit decent i que acabi totes les tasques domèstiques, però amb la intenció d'omplir-la tan de feina que no aconsegueixi les dues condicions i així no hi pugui acudir. Així ho fan i la Ventafocs no té temps d'arreglar-se el vestit de la seva mare, els seus amics ratolins i ocells, però li arreglen de sorpresa i just quan les altres tres estan a punt de marxar de casa apareix ella amb el vestit remodelat per anar amb elles. Les germanastres li xafen tot el vestit per tal que no hi vagi i marxen sense ella. Així doncs, apareix una fada que li fa un vestit nou i un carruatge (per dins tot rosa i elegant), va al ball i balla tota la nit amb el príncep, on s'enamora, però a la mitjanit ha de marxar perquè es desfà la màgia, marxa, però li cau una de les sabates de vidre que li cau. La família reial els dies de després van a totes les cases a emprovar la sabata i a la dona a qui li vagi bé es casarà amb el príncep. Tot i que la madrastra la tanca amb clau a una habitació perquè ella no es pugui emprovar la sabata, els ratolins, ocells, el gos i el cavall l'ajuden entre tots, per donar-li la clau perquè pugui obrir la porta i baixar. Així ho fa i li diu als senyors de la casa reial que si se la pot emprovar, la madrastra li fa caure al senyor que porta la sabata i aquesta es trenca, moment en què la Ventafocs els diu que els pot ajudar, ja que ella té l'altra sabata. En comprovar que és ella la dona que va passar tota la nit ballant amb el príncep, els senyors de la reialesa s'enduen a la Ventafocs qui va amb el príncep, es casen i crearan un futur junts.

Rols o estereotips detectats a la pel·lícula

Criança d'una mare com a necessària: el pare diu que sent que la ventafocs necessita una mare i per això s'ajunta amb la madrastra. Aquí s'hi amaga el mite que només les dones poden criar els fills, com si el pare sol no ho pogués fer.

Estereotips de gènere amb la roba: quan hi ha un ratolí nou a la casa, si és nena diu que li posarà el vestit rosa, però quan li diuen que és nen ella diu que llavors ja canvia la cosa i li posa una camisa, uns pantalons i unes sabates. Per tant, estereotip que sent nen no pot portar vestit ni tampoc una peça de color rosa.

Mite del matrimoni: el pare del príncep vol que aquest es casi per tal de formalitzar la seva vida i centrar-se. Relaciona no tenir una família o una esposa amb eludir les seves obligacions.
Obligació de tenir fills: el rei, el pare del príncep té la creença que només pot tornar a sentir-se ple i feliç si té nets, si el seu fill forma una família.
Parella de conveniència: el rei no creu en l'amor, diu que només han de fer una trobada espontània del príncep amb una noia i que el rei i el seu treballador de confiança s'encarregarien de la resta.
Fer un ball expressament per ajuntar el príncep amb una noia: tots els esforços els volen fer per buscar-li una parella al príncep.
Obligació del rei cap a les donzelles solteres: han d'anar al ball les donzelles que no estiguin casades i no els deixen opció a triar sinó que és una obligació.
Color del vestit del ball: la ventafocs portarà un vestit rosa.
Atribució d'una tasca exclusivament a les dones: el ratolí diu "jo cuso amb l'agulla" i un altre ratolí li diu "això és cosa de dones".
Importància de la descendència de les princeses: diuen de qui són filles totes les princeses perquè donen importància a la seva procedència.
Amor a primera vista: quan veu de lluny a la ventafocs, sent un enamorament sobtat, sent una emoció i il·lusió intenses, sent que es la indicada i la dona de la seva vida.
Mite de la mitja taronja o ànima bessona: el príncep creu que és la indicada, creu que és la dona que el complementarà.

Creença que només se la valorarà per la seva bellesa: creença que si la veu sense el vestit i amb l'aparença del seu dia a dia no li agradaria.

Mite del matrimoni: es casen perquè si hi ha amor hi ha d'haver per força matrimoni, segons aquesta creença.

Príncep com a salvador: el príncep la salva de viure una vida esclavitzada, com si ella sola no en pogués sortir i necessites que el príncep s'enamorés d'ella per canviar la seva vida.

PELI 3: La Cenicienta , versió nova del 2021

Característica que diferencia aquesta pel·lícula de les altres: mentre que la resta de pel·lícules són de dibuixos animats, aquesta és amb persones reals.

Imatge del personatge 1 (femení)

Cenicienta, Cinderella o Ella: És prima, morena de cabell, amb el cabell llarg, és una mica morena de pell, ulls foscos , té les pestanyes llargues i marcades i les celles negres i no molt primes, el nas de mida mitjana i els llavis carnosos → trenca amb els estereotips de que una dona per ser molt femenina i per considerar-se atractiva ha de ser rossa i amb ulls blaus.

Imatge del personatge 2 (masculí)

Príncep Robert: És prim i atlètic, castany, amb ulls marrons, les celles les té clares, té el nas de mida mitja i els llavis molt carnosos. Porta una arracada.

Imatge d'altres personatges d'interès

Madrastra Vivian: dona morena de cabell i arrissat, pell llisa i fina, i la cara allargada. Les faccions de la cara més aviat punxegudes, llavis primis. Vesteix elegant i amb molts detalls.

Germanastra 1 - Malvolia: és grassa, no compleix amb els estàndards de bellesa de la societat actual. És morena de cabell, blanca de pell, amb la cara rodona, ulls foscos, celles primes, llavis fins. Porta arracades i vestits llargs i estampats.

Germanastra 2 - Narissa: és prima, rossa / pèl-roja, amb pestanyes llargues, llavis una mica carnosos; ella s'ajusta més que la seva germana als estàndards de bellesa que imposa la societat actual. També porta arracades i també porta vestits amb molts estampats de flors.

Fada: home, negre, cabell de color negre i relativament curt, ulls foscos, celles negres, nas xato, amb bigoti, i amb un somriure ampli. Porta

roba daurada i brillant, molt cridanera i extravagant.	
Rei Rowan: home amb bigoti i barba, cabell blanc i gris, amb les celles fosques i gruixudes, ulls i nas petits, llavis també petits. Vestit amb roba elegant, amb detalls daurats.	
Reina Beatrice: dona morena de cabell, blanca de pell, amb les celles fosques però arreglades, ulls vistosos, amb pestanyes negres, nas de mida mitjana, pòmuls marcats, somriure molt ampli i la cara més aviat arrodonida i ample. Porta arracades, corones i ornaments elegants, igual que els seus vestits.	
Princesa Gwen, germana del príncep: rossa, cabell curt, per sobre de les espatlles. És molt blanca de pell. Té la cara petita i el nas i els llavis també, els ulls els té grans i blaus i les celles marcades i marrons. És prima i vesteix elegant, amb robes amb detalls daurats i joies. Porta arracades i una pinsa al cabell.	
Pretendent: té un pírcing al nas, que és una imatge més actualitzada i més representativa de la societat actual.	
Músics que toquen en la banda: hi ha més diversitat, hi ha persones de diferents colors de pell i diferents orígens. És inclusiva.	
Personalitat del personatge 1 (femení)	Cenicienta, Cinderella o Ella: Té una relació cordial amb les germanastres, fins i tot els dona consells (lo important és com et veus a tu mateixa no com et veuen els altres) i els ajuda a acceptar-se a elles mateixes. És bondadosa, caritativa, emprenedora, amb les idees clares, amb objectius i metes pròpies... Sap dissenyar roba i es vol dedicar a això, vol muntar la seva pròpia botiga de vestits en un poble on els únics propietaris de botigues són homes i ningú es pren seriosament a una dona que vulgui ser emprenedora, i ella prioritza aquest seu objectiu per davant de tot.
Personalitat del personatge 2 (masculí)	Príncep Robert: No està bé amb ell mateix, explica que no troba la pau, li demana a deu si li pot trobar algú a qui estimar, no té a ningú amb qui creure. Sap tocar un instrument. No té objectius molt clars,

	està confós amb el que vol a la vida, el que si que té clar és que no vol seguir amb el regnat del seu pare i menys per obligació. Vol ser feliç a la seva manera.
Personalitat d'altres personatge d'interès	
<p>Madrastra: és dolenta amb la Cenicienta i no la deixa fer certes coses, la maltracta psicològicament obligant-la a fer coses que no vol i li fa certes agressions físiques com tirar-li tinta al vestit, tibar-la de l'orella. No li agraden les mascotes. No és caritativa ni amable. Els inculca a les seves filles que han de trobar a un home ric per satisfer els seus capricis i no haver de realitzar tasques domèstiques. Diu que les dones valen més quan somriuen.</p> <p>Reconeix que va ser dura amb la Cenicienta i li revela que ha estat dura amb ella per evitar que li facin mal com li va passar en el seu passat. Explica que ella era molt talentosa i li encantava tocar el piano, li van oferir estudiar en una de les millors escoles, i així ho va fer. En aquells moments tenia dues filles i un espòs que l'estimaven i ella va marxar a l'escola un mes, així que el seu espòs, amb la mentalitat masculista de que les dones han d'estar a casa, li va dir que no hauria de ser així de frívola. Així doncs, conforme va avançant la pel·lícula es revela que es comporta així perquè ella té una frustració interna per no haver aconseguit ser pianista que era el que més li agradava i ho va haver de sacrificar per estar amb la família. No vol que la Cenicienta es faci il·lusions de fer coses que ella, per les seves vivències personals creu que les dones no poden fer.</p>	
<p>Germanastra 1 - Malvolia: li agrada en Tomàs Cecil, un pretendent que ve a casa d'elles. Té l'autoestima alta, suposant que el pretendent va a darrera seu i està segura d'ella mateixa.</p>	
<p>Germanastra 2 - Narissa: És malvada. Té una baixa autoestima, no creu en ella mateixa. És innocent i la mostren com una persona no molt llesta.</p>	
<p>Fada: té una personalitat molt viva, alegre, amb voluntat d'ajudar a la Cenicienta però és realista i li diu les coses tal i com són, la fa tocar de</p>	

peus a terra.	
<p>Rei Rowan: Home tossut, vol que el seu fill sigui rei si o si i infravalora la seva filla només per ser dona quan ella li proposa idees que té. Crida a la seva dona. Té por a que es riguin d'ell. Es dur amb les altres persones (per exemple empresona uns actors que anaven a fer una obra de teatre que feia burla de la família reial). Vol tenir el control sobre tothom. Considera que els reis es casen per poder i no per amor. És masclista ja que vol ser superior a la seva dona només per ser ell el masculí.</p>	
<p>Reina Beatrice: es baralla sempre amb el rei perquè el rei és molt estricte amb el seu fill i ella considera que no es pot ser tant directiu ni obligar-lo a res. En alguns moments el rei la fa callar i calla, així que encara hi ha un rol de poder respecte ella, però tot i així trenca amb altres pel·lícules en el sentit de que diu la seva opinió i es queixa quan alguna cosa no li està bé.</p>	
<p>Princesa Gwen, germana del príncep: s'avorreix amb la vida que té, no es vol resignar, ella vol governar, es proposa objectius i lluitarà per aconseguir-los. Té idees òptimes per governar, és culta, té iniciativa, vol posar en marxa projectes, li encanta aprendre coses noves, però el seu pare sempre la para i li prohibeix amb la idea que és el fill masculí el que ha de regnar, tot i que al final de la pel·lícula això es desmunta i ella passa a ser la futura reina.</p>	
<p>Trama de la pel·lícula</p>	<p>La història comença exposant la situació de la Cinderella, viu amb la madrastra i les dues germanastres, el seu pare es va morir. Ella porta una vida que no li agrada perquè les seves acompanyants la tracten malament i la tenen treballant de sirveta tot el dia. Ella té esperances que la seva vida canviarà i està disposada a intentar-ho les vegades que faci falta. El seu somni és tenir el seu propi negoci de venda de vestits dissenyats per ella mateixa, així que la seva habitació hi té teles i dissenya vestits.</p> <p>El rei organitza una trobada a la plaça del poble per informar que es farà un ball on les dones solteres estan convidades per tal de trobar esposa al seu fill, el príncep. Mentre el rei parla, la Cinderella que és baixeta, entre tanta gent no veu res i decideix enfilarse en una estàtua que hi ha del pare del rei, de l'anterior rei. El príncep veu a una Cinderella desafiant, segura d'ella mateixa, amb caràcter i que esta pujada en una estàtua, i quan el rei li crida que baixi de l'estàtua ella li diu que posi unes grades pels baixets (el</p>

desafia) i al príncep li agrada aquesta actitud. Així que el príncep es queda intrigat per saber qui és aquella dona i no té ganes de que es faci el ball, només accedeix a assistir-hi amb la condició que hi vagin totes les dones del regant i amb l'esperança de trobar aquella dona concreta. Aquesta ha estat la primera vegada que el príncep havia vist a la Cenicienta i ja li crida l'atenció.

Posteriorment, un dia la Cinderella va al mercat, lloc on els homes sempre la desafien i no la veuen capaç de que tingui la seva pròpia botiga. Un dia ella es posa a la plaça del poble i intenta vendre el seu vestit, ningú li compra, una dona a qui li ofereix li diu lladre i li diu que alertarà als guàrdies reials perquè l'arrestin perquè segurament aquell vestit li ha robat a la dona a qui serveix. Quan ella comença a dir amb veu alta que ven el vestit que ella mateixa ha cosit un home d'una botiga la ridiculitza i tant homes com dones s'hi sumen i es riuen d'ella. Apareix el príncep fent-se passar per una persona normal de carrer i davant l'enuig de la Cinderella de no poder vendre només per ser una dona, fet que ella considera injust, el príncep li compra, i amb els diners que li dona ella pot comprar més teles per dissenyar-ne d'altres. Ella no vol que li compri per pena però ell diu que només el compra per corregir el sistema de la societat, que és defectuós, ell li compra pagant-li més del que demana. El príncep fent-se passar per un noi de carrer convenç a la Cenicienta d'anar al ball que organitza el rei per tal de trobar contactes que li puguin comprar els seus vestits i engegar el seu negoci, amb aquest objectiu, la convenç i ella accedeix anar-hi.

Quan totes les dones del regnat són convidades a un ball per escollir la que serà la futura esposa del príncep, la Cinderella veu la oportunitat de portar posat un vestit dissenyat per ella perquè tothom el vegi i així comprovar si a la gent li agrada. Quan la Cinderella apareix amb el vestit posat per anar cap al ball, la madrastra li diu que no anirà al ball perquè està compromesa, és a dir, ha compromès a la Cenicienta, sense demanar-li el seu permís, amb un home només perquè així ja no és una opció pel príncep. Quan ella es rebel·la i diu que no es vol comprometre amb aquell home perquè no li agrada, la madrastra s'enfada i li taca el vestit amb tinta perquè no tingui què posar-se i no hi vagi; així doncs, elles marxen cap al ball. Després se li apareix la fada que li posa un vestit elegant i una carrossa i li deixa anar al ball, amb la condició que a les 12 ha de marxar perquè desapareixerà la màgia. En el ball la Cenicienta porta uns dels vestits que ella mateixa ha dissenyat i troba una dona interessada en aquest vestit, quan la Cenicienta li explica que ella dissenya vestits la dona li ofereix la opció de veure més dissenys seus i si li agraden endur-se-la i

viatjar juntes per tot el món, essent la Ella la seva dissenyadora de roba. L'Ella contenta queda amb aquesta dona per veure's un dia a la plaça del poble. A més a més, la princesa Gwen, en el ball, porta posat el vestit que va fer la Cinderella i el Príncep la fa aixecar i mostrar el vestit a tothom, i així també reconeix la valia de la seva germana. L'Ella i el príncep ballen. Després se'n van sols a altres parts de la casa reial, la Cinderella aprecia els talents que té el príncep (toca el piano). El príncep la posa entre l'espasa i la paret perquè triï ser la nova princesa, però la Cinderella es tria a ella mateixa i als seus somnis, vol lluitar per tenir el seu negoci de costurera i no només limitar-se a ser la princesa. Toquen les 12 i ella corre i marxa, a mig camí però la màgia se'n va i han de tornar tots caminant, ella i els ratolins.

El rei està enfadat perquè considera que el príncep en el ball el va deshonrar. El príncep els explica que la dona de la qual s'ha enamorat (gairebé amor a primera vista perquè s'havien vist poques vegades) vol lluitar pel seu somni i això fa que no vulgui casar-se amb ell, perquè això implicaria abandonar els seus somnis i limitar-se a ser reina. El rei, enfadat li ordena al seu fill que es casarà amb la princesa Laura, inclús sense amor.

La madrastra baixa a veure la Cenicienta al seu sòtan, es disculpa per haver estat dura amb ell i li explica els motius pels quals no la vol deixar fer-se il·lusions. Li explica una experiència seva que mostra que va voler sortir de l'àmbit privat anant a estudiar piano, i la van deshonrar i avergonyir, i va haver de deixar-ho i sacrificar-ho per poder tenir una família. En aquesta conversa de cop veu la sabata de vidre i relaciona que ella era la dama de la qual es va enamorar el príncep. Quan ho descobreix li diu a la Ella que aprofiti que el príncep s'ha fixat amb ella per casar-s'hi i així totes elles podran tenir una bona posició econòmica, ella li diu que no, que ella vol perseguir els seus somnis. La madrastra s'enfada i per venjar-se li diu a en Tomas que es pot casar amb la Cenicienta.

Es mostren els problemes matrimonials entre els reis. El rei li diu a la seva dona que els reis criden, la reina està decebuda amb el rei perquè es fred i no mostra amor. Prioritza el regnat abans que la seva dona, sempre. Ella li diu que la corona l'ha canviat, que està massa obsessionat per la seva reputació. Ella sent que no té veu, que ha de somriure tot el dia i donar-li la raó i que això és una tortura. Després d'aquesta conversa la reina aconsegueix tocar-li la fibra al rei i el rei accepta que el seu fill s'ha de casar per

amor i no només per conveniència de regnats. Així doncs li diu al seu fill que pot buscar a la dona de la qual es va enamorar en el ball per tot el regnat, provant la sabata de vidre a totes les dones per identificar-la, ja que és l'únic que saben d'ella.

Amb tota aquesta trama, en Tomas ve a buscar a la Cenicienta i marxen tots dos i la madrastra amb carruatge, perquè es casin. Ella, pel camí salta del carruatge perquè havia quedat amb la dona del ball que li va oferir viatjar amb ella mentre li dissenyava tots els vestits que necessitava pels diversos esdeveniments. Així doncs, salta del carruatge i comença a córrer cap al regnat. En direcció a trobar aquella dona, la Cenicienta es troba el príncep, ell li diu que gràcies a ella es veu amb forces de triar la seva pròpia vida, que si no vol, no té perquè ser rei, que és lliure de ser el que vulgui. Tant el príncep com la Cinderella volen una vida diferent a la que tenen i volen lluitar per aconseguir-la. Així doncs es fan un petó i sembla que poden encaixar. Però de cop recorda que ella té una cita i el príncep la porta a la plaça a trobar-se amb ella. La cita va bé i la dona li diu que empaqui les seves maletes que viatjarà amb ella, així doncs, la contracta per fer els seus vestits. El príncep presenta la Ella a la família reial i els diu el seu pla: viatjaran pel món. Així doncs, el rei diu que la persona més adequada per regnar serà la princesa Gwen, és ella la que heretarà la corona. Es posa molt contenta perquè té moltes idees.

Fan un discurs davant el poble per informar de les novetats, la Gwen parla com a futura reina i presenta a la nova parella, el seu germà i el seu nou amor Ella. No volen posar-li una etiqueta. El rei diu que s'ha acabat la festa, davant de tot el regnat, i per fi, la seva dona el contradia, i diu que això és un error i que cal seguir celebrant. Això serveix com a acte de rebel·lió contra el seu home que sempre li ha ordenat tot i per ella és un orgull poder tenir veu pròpia.

Així doncs el final de la història acaba bé per tots, tots aconsegueixen ser el que volen ser i ser feliços triant la seva pròpia vida i no pas seguint el que els imposa la societat del moment.

Rols o estereotips detectats a la pel·lícula

El teu marit t'abandonarà per falta d'habilitats en alguna cosa: la renya i li diu imagina si li servissis això al teu marit, quan tardaria en

abandonar-te. com si fos la seva obligació servir al marit i com si el marit només l'hagués de valorar per com serveix.
Portar un objecte només per agradar a les noies: la Cinderella li pregunta a Mr. Cecil si necessita el bastó i ell li diu que no però que a les noies els agrada.
Has d'ajuntar-te amb algú si o si: la madrastra li diu a la Cinderella que ha de ser compatible si o si amb algú. la pressiona per estar amb algun noi.
Noia atrapada en una vida que no li agrada i no pot sortir-ne: canta i sap que ella vol sortir d'allà.
No es permet equivocar-se: a la cançó diu que no pot equivocar-se.
Mite de que la dona és només per l'àmbit privat: quan la Cinderella vol vendre el vestit que ella mateixa ha fet, la madrastra li diu que és una bogeria que qualsevol dona es vulgui ficar en temes de negocis. li exigeix que deixi el vestit. → també es dona quan la filla del rei li proposa d'utilitzar energia eòlica enlloc de cremar carbó i el rei li crida dient que marxi i no l'escolta.
Mite de que una dona val més o menys segons si riu: la madrastra li diu totes les noies valen més quan riuen.
Mite del matrimoni per conveniència (ajuntar-te amb una persona només pels guanys que pots obtenir): el rei renya al seu fill per haver refutat una noia que no li agradava, només perquè la noia era la filla d'un home molt poderós i que domina molts territoris del món. El rei diu que els reis es casen per poder i no per amor.
Mite de superioritat del rei respecte la reina: el rei, d'amagat, posa el seu trono més alt que el de la reina i diu que te dret a fer-ho perquè es el rei.
Omnipotència per ser rei: es creu que ho pot controlar tot (tanca els actors d'una obra de teatre al soterrani només perquè creu que aquella

obra els avergonyeix i la fan per riure's de la família reial).
Mite sobre que el fill baró és qui hereta el trono, el regnat: amenaça al fill que si no madura i no s'agafa en serio la seva tasca li deixarà tot a la seva germana, com si se li hagués de deixar tot el regnat al ell, només per ser de sexe masculí.
Mite que a les dones els encanta veure els homes com ximples: diu el príncep que ballant en els balls de palau semblen ximples, tot és molt formal i el rei li diu, exacte, ho semblen però a les dones els encanta això.
Mite que els homes agraden més a les dones si saben ballar: diu el rei que si algun home no ha aconseguit a una dona ha set perquè n'hi havia un altre que sabia ballar millor que ell. com si el que es valorés únicament fos la seva habilitat per ballar i no els seus valors, ideals, objectius de vida,....
Pressió per trobar parella: li ordena que en el ball ha de triar una dona, com si ell pogués triar sense tenir en compte la opinió de les noies.
Mite de la parella: mite de que el príncep no serà feliç fins que no trobi a algú a qui estimar, una parella.
no deixa seure a la noia a la taula: només són homes els que s'hi assenten i encara que és la filla del rei no li és permès només pel fet de ser dona.
Mite de la obligatorietat de les dones a fer tasques domèstiques: la madrastra els diu a les germanastres que si no es casen amb un home ric hauran de saber totes aquelles feines, com si fos la seva obligació.
Haver-se de casar amb un home ric: no fixar-se amb grangers, només valorar les persones per la seva riquesa. La madrastra diu que s'ha de ser materialista.
Les dones no poden vendre ni ser comerciants. Les germanastres i madrastra es riuen de la Ella per voler vendre els seus vestits. El príncep li

<p>diu que les dones no poden tenir negocis, però després li diu que li compra el vestit per participar en corregir un sistema defectuós, és a dir, accepta que no és just.</p>
<p>Mite d'esperar un miracle: creure que apareixerà algú per salvar-te en una situació difícil.</p>
<p>Mite que les sabates de dona han de ser incòmodes per ser boniques.</p>
<p>Mite de l'amor a primera vista: només s'han vist tres vegades i ja estan enamorats.</p>
<p>Mite de l'home com a protector: li dona la seva jaqueta a la Cinderella perquè no tingui fred.</p>
<p>Mite del matrimoni: la única sortida és casar-se.</p>
<p>Mite d'estar tot el dia junts: no suportaves estar lluny de mi (li diu la reina al rei) com a mostra d'amor.</p>
<p>Mite de plorar: el noi plora i diu no passa res si ploro.</p>
<p>Trencament dels mites següents al final de la pel·lícula:</p>
<ul style="list-style-type: none"> - matrimoni
<ul style="list-style-type: none"> - l'home no té més valor que la dona
<ul style="list-style-type: none"> - una dona pot governar → és a dir, les dones tenen veu i vot i se les ha d'escoltar
<ul style="list-style-type: none"> - ningú ha de sacrificar el seu objectiu de vida per amor
<ul style="list-style-type: none"> - un s'ha de prioritzar a un mateix per davant dels altres i perseguir els seus somnis

PELI 4: Raya y el último dragón	
Imatge del personatge 1 (femení)	Raya: té la cara aplanada, ampla i no molt arrodonida, les celles marcades, els ulls allargats i foscos, el nas rodó i petit i els llavis fins. Té els cabells llargs, castanys i els porta deixats anar i semblen més naturals i amb moviment. Va vestida amb una brusa i una jaqueta curta i uns pantalons amples que li arriben fins a mitja cama, amb unes botes i un barret. Porta els canells embolicats amb dues teles i porta un braçalet. I va amb una espasa i un cinturó. També porta una capa en certs moments. Va vestida majoritàriament amb colors verds, marrons i grocs.
Imatge del personatge 2 (masculí)	Pare de la Raya, anomenat el Jefe Benja: trets asiàtics. Té un to de pell ni molt blanc ni molt fosc, els cabells negres i llargs, recollits en un monyo. Té bigoti i perilla de color negre també. Les celles les té poblades, negres i naturals, els ulls els té allargats i marrons, el nas de mida mitjana i els llavis de color de carn i de mida també mitjana amb les dents blanques. Té un cos atlètic i va vestit amb teles de color turquesa, roba còmode per lluitar però elegant i amb un cinturó. Els dibuixos de la roba són dracs.
Imatge d'altres personatges d'interès	
Namaari: cabell curt, una part rapada (trencament amb els estereotips tradicionals femenins). Porta una arracada llarga. Té les celles llargues i una mica amb punxa, amb una expressió d'enfadada. Els ulls els té petits, allargats, foscos i amb les pestanyes marcades. El nas de mida mitjana i realista. Els llavis rodons i de color de llavi natural, entre rosa i marró. És morena de pell i va amb tirants de forma que se li aprecien els músculs del cos. Va vestida amb una brusa de color clar (gairebé blanc) i porta uns pantalons, un cinturó i diversos braçalets a diferents parts del braç.	
Els Druun: representen com una plaga dolenta, amb aspecte de cendra volant i girant sobre ella mateixa. Tenen un color gris.	

Dracs: són animals voladors	
<p>Drac principal, Sisu: és de color blau. Té el cos semblant al d'un drac, amb 4 potes, amb urpes a les potes, un cos allargat, una cua amb el fina més ample en forma d'aleta perquè els serveix per volar i nedar, té molts cabells al cap i coll, com els d'un cavall. A la cara té els ulls molt grans i separats per el morro i nas, i a sota una boca ample i somrient. Li queden unes galtes marcades així com també unes celles llargues i poblades.</p>	
Personalitat del personatge 1 (femení)	Raya: no li agrada vestir elegant, prefereix la comoditat. És fan dels dracs. No confia en els altres perquè una vegada ja la van traïr. És una persona lluitadora, que no es rendeix, que lluita pels seus somnis i que és conscient que és capaç d'aconseguir-los, és a dir, no dubta del seu potencial.
Personalitat del personatge 2 (masculí)	Pare de la Raya, anomenat Jefe Benja: creu que la confiança és la clau per salvar el món, unir-se i treballar cooperant entre tots. En alguns casos, a causa de la confiança, acaba essent traït i perjudicat, però al final, és aquesta confiança i treball en equip el que els acaba salvant. Està solter.
Personalitat altres personatges d'interès	
<p>Namaari -> és la noia jove que traeix a la Raya a l'inici de la pel·lícula: és poderosa, ambiciosa, convençuda de les seves idees, segura d'ella mateixa. Lluitadora pels seus somnis i per aconseguir tenir el poder del regne i fer que els dracs tornin. Apassionada dels dracs.</p>	
<p>Els Druun: són una plaga nascuda de la discòrdia humana que converteix en pedra tot el que atrapa. Busquen un moment de debilitat per atacar, són el contrari que els dracs, són com un foc implacable que consumeix tot al seu pas, convertint-se en pedres i cendres.</p>	
Dracs: Porten aigua i vida al món.	

Drac principal, Sisu: és una noia, representa que és el drac més valent i en el que més van confiar a l'hora de triar qui s'encarregava de guardar i protegir la Gema. És un drac bondadós, amb bon cor. Troba a faltar els seus germans i veu que té una responsabilitat molt gran per poder salvar el regne de Kumandra.

Dades per clarificar la trama

El regne de Kumandra va quedar dividit en 5 regnats, i cada un adopta el nom d'una part del drac:

- Colmillo → és el regnat de la Namaari, nena que traïciona a la Raya. La mare de la Namaari en certs moments la deixa a càrrec de l'exèrcit i de la missió.
- Corazón → és el regnat de la Raya i del seu pare.
- Columna
- Garra (talón) → Dang Hai, jefe de Garra → aquest és el regnat dels carterites i els timadors.
- Cola

I quan es va trencar la bola de l'esperit de Sisu cada regnat es va endur una part.

A més, en aquest món, antigament existien dracs que protegien el regant de Kumandra, i cada drac tenia una màgia diferent. Els poders dels germans de la Sisu, la dragona principal, són:

- Amba: tenir brillo
- Pranee: canviar de formes
- Jagan: pot crear boira

Pengu: crea pluja i tempesta

Trama de

La vida era bona a Kumandra, convivia persones i dracs i aquests els protegien. Però va aparèixer una tribu, els Druun,

<p>la pel·lícula</p>	<p>que convertia tot allò que tocava en pedra, i ho van anar convertint tot, inclosos els dracs. L'últim drac que va quedar va aconseguir vèncer i fer desaparèixer els Druun i tot el que havien convertit en pedra va recobrar vida, menys els dracs. Davant aquesta situació enlloc d'unir-se tots per protegir l'últim drac, tothom va lluitar per aconseguir-lo, creant així fronteres i dividint-se entre ells, competint.</p> <p>L'esperit de Sisu (últim drac) està situat a un lloc anomenat la Gema, el pare de la Raya la bautitza perquè pugui protegir la Gema del Drac, els altres poblats creuen que aquesta els aporta prosperitat per art de màgia. Cada poblat es diu com una part del cos del drac i el pare de la Raya li diu que això és perquè en el seu dia van estar units i amb harmonia. El pare vol unir els poblats altre cop per aconseguir ser Kumandra de nou. Per aquesta raó, fan un dinar on conviden a tots els poblats, sembla anar tot bé però després es comencen a barallar per l'esperit de Sisu i el tiren a terra accidentalment i es trenca, això provoca que els Druun tornin a aparèixer i converteixin persones en pedra. Per evitar-los, Benja tira a la Raya a l'aigua per salvar-la i a ell el converteixen en pedra. Ella creix i passa a ser l'encarregada de salvar el poblat, aconseguint trobar l'últim drac. La Raya porta 6 anys buscant en quin riu pot trobar-se el drac Sisu i ara està a l'últim riu, última esperança. Ella es culpa per haver confiat en la Namaari, provocant que tots els poblats anessin al lloc on hi havia la Gema i es trenqués la bola. Fa un ritual per cridar l'atenció de Sisu i en Sisu apareix. Portava adormida 500 anys.</p> <p>Continuen juntes el viatge, roben la part de pedra blava brillant d'un altre poblat que qui la protegia s'havia convertit en pedra, i s'escapen de Namaari. Van doncs al següent poblat a robar l'altre part de pedra, Garra, aquí serà més difícil perquè el tros d'amulet el té el jefe sota protecció. Baixa sola la Raya, i fa quedar-se al drac (ara en forma de persona) a bordo del barco que els ha portat fins allà. Allà la Raya veu un bebè sol i empatitza amb ell i el va a agafar i resulta que el bebè i els seus animals li roben els trossos de pedra blava que tenien. Ella els persegueix i aconsegueix les pedres de nou. Utilitza el bebè per distreure la gent i entrar a la casa, veu que el rei està convertit en pedra i aconsegueixen robar la pedra d'una dona gran que estava intentant timar a la Sisu humana. Raya perd l'esperança de que tots puguin ser Kumandra un altre cop i estiguin units, ara l'únic que li interessa és que torni el seu pare. Seguidament, van a atacar Columna i allà</p>
-----------------------------	---

Namaari li tendeix una trampa, però aconsegueixen escapar-se'n (gràcies a que la Sisu es torna drac per salvar a Raya) i s'enduen amb ells un home que estava sol allà. En aquest punt, només els queda atacar Colmillo.

La Sisu porta a la Raya al lloc on estan els seus germans congelats (des de fa 500 anys). Li explica com va anar tot, ella i els seus germans eren els últims dracs que quedaven i estaven envoltats de Druun (plaga) i no es van voler rendir, van combinar tota la seva màgia un a un creant la Gema dels Dracs. I van triar a la Sisu perquè guardes la Gema i sobrevisqués als Druun. Els seus germans van confiar en ella i això la va fer poderosa i li fa la comparativa que si ella confiés amb la Namaari, serien més poderoses i tornaria el seu pare i també el regne unit Kumandra. La convenç així que se'n van a Colmillo i volen fer-li un regal a la Namaari per unir-se però ells els traïcionen de nou i mata a Sisu, això implica que tota l'aigua del món s'acaba. La Raya tota furiosa va a atacar a la Namaari. Mentres els Druun van agafant terreny, i els trossos de la Gema van perdent força. La Raya descobreix que no es qüestió de màgia sinó de confiança, així que demanen reconstruir la Gema. La Raya és la que fa el primer pas i li dona el seu tros a la Namaari perquè reconstrueixi la Gema i així ho fan tots, i es van convertint tots en pedra. La Namaari es queda sola i reconstrueix la Gema i després es converteix en pedra, representa que ha confiat en la Raya. Al cap d'una estona de ser tots pedra, la Gema fa la seva màgia i torna a donar vida i aigua a tot el poblat. Així doncs, tornen també els dracs. Tothom es retroba amb les seves famílies que eren pedra i ara, per fi, ja han reviscut; de la mateixa manera, la Raya es retroba amb el seu pare en Benja. El drac li diu al pare de la Raya que la seva filla val molt i li porta a tota la gent del poblat perquè li donin als seus respectes a en Benja perquè tot torna a ser Kumandra, com ell volia.

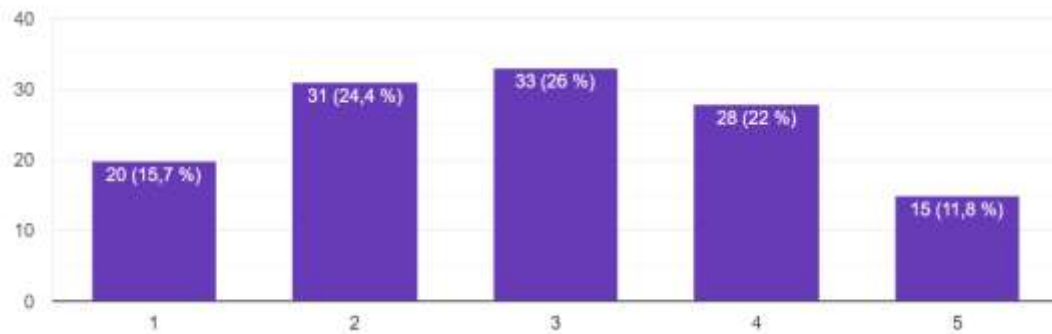
Rols o estereotips detectats a la pel·lícula

No hi ha estereotips tradicionals. És molt trencadora. No hi ha cap història d'amor així que tots els mites de l'amor romàntic queden eliminats.

Annex 4. Gràfics dels ítems de l'Escala dels Mites de l'Amor Romàntic

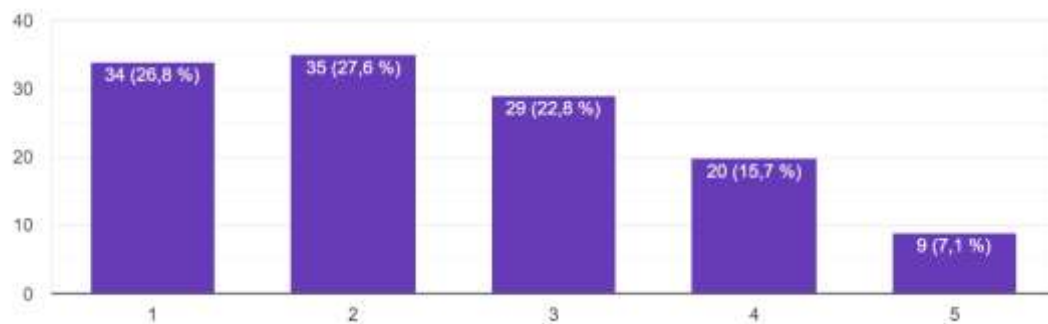
Ítem 1

1.- El amor verdadero puede superar cualquier dificultad o problema

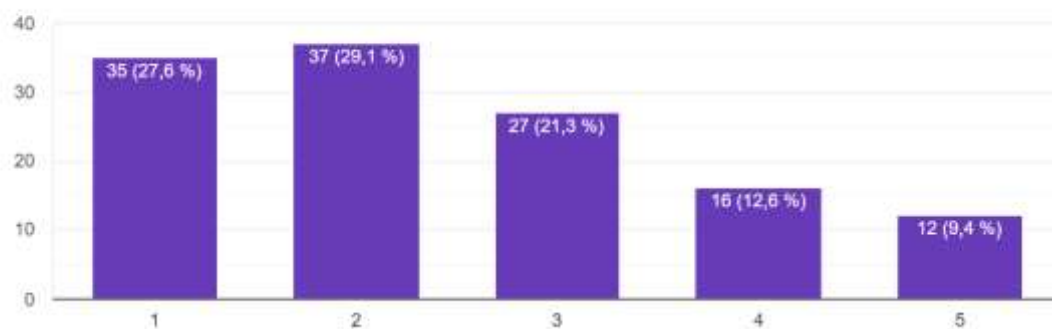
Ítem 2

2.- Todas las personas encontrarán en algún momento a su alma gemela

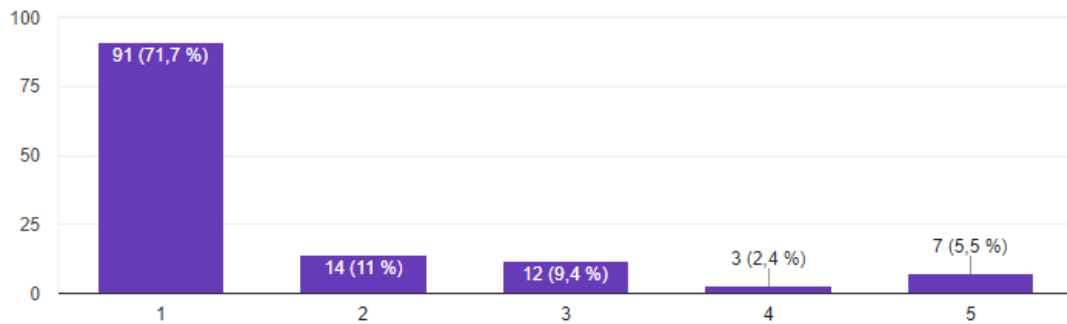
Ítem 3

3.- Cuando se encuentra a la pareja perfecta, no hay que dejarla marchar

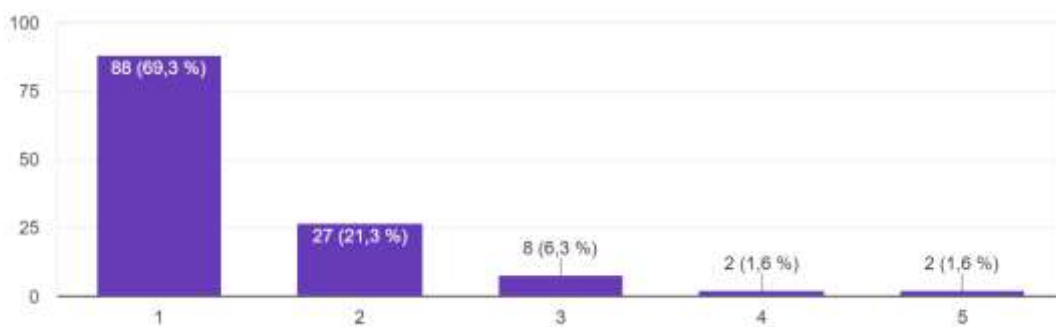
Ítem 4

4.- Una persona no será plenamente feliz hasta que no encuentre una pareja que le complemente

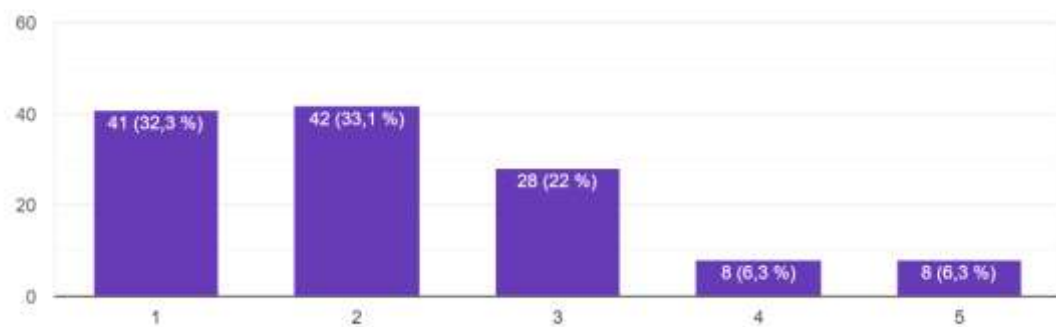
Ítem 5

5.- Solo es amor verdadero cuando se mantiene la pasión de los primeros meses

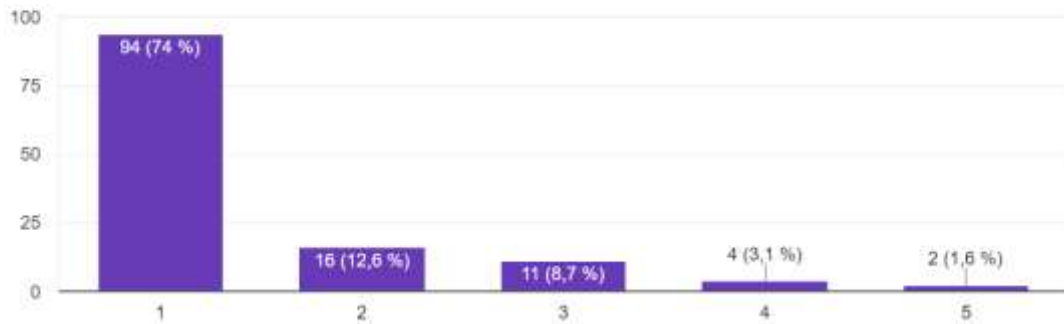
Ítem 6

6.- No se puede amar a más de una persona al mismo tiempo

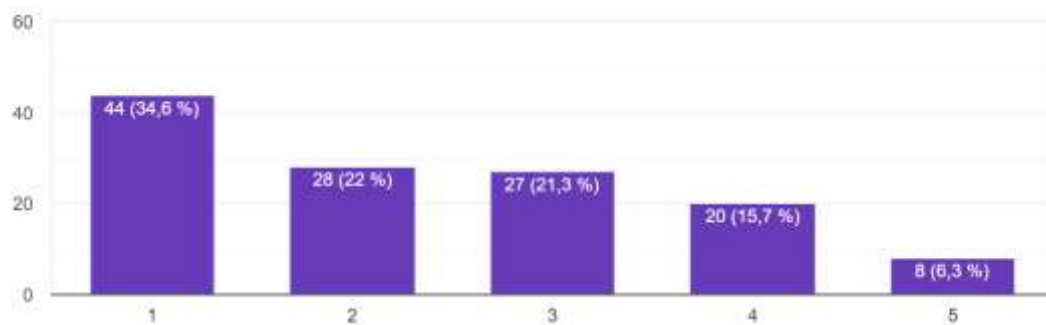
Ítem 7

7.- El amor verdadero debe terminar en matrimonio

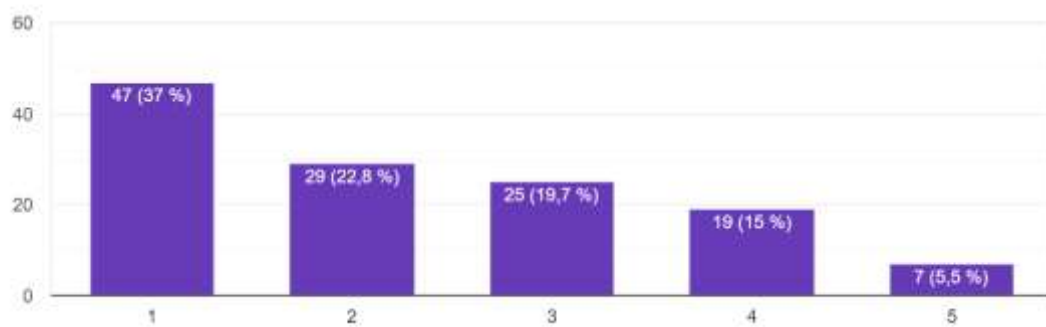
Ítem 8

8.- Una persona enamorada se preocupa más por el bienestar de su pareja que por el suyo

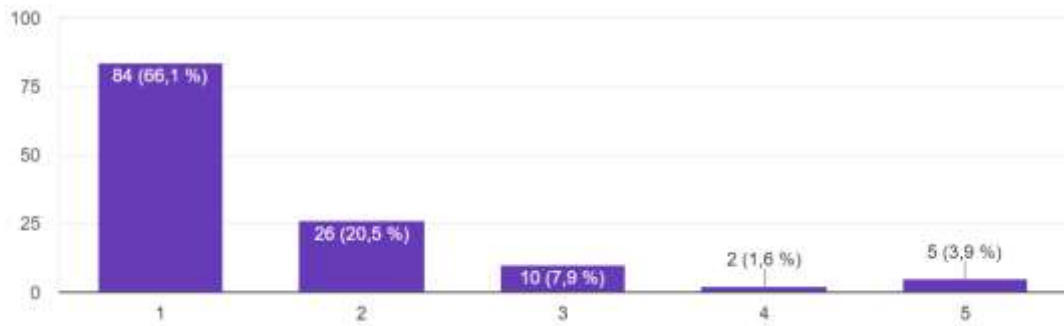
Ítem 9

9.- Amar a alguien es hacer todo por esa persona, aunque en ocasiones conlleve hacer cosas que no te gustan

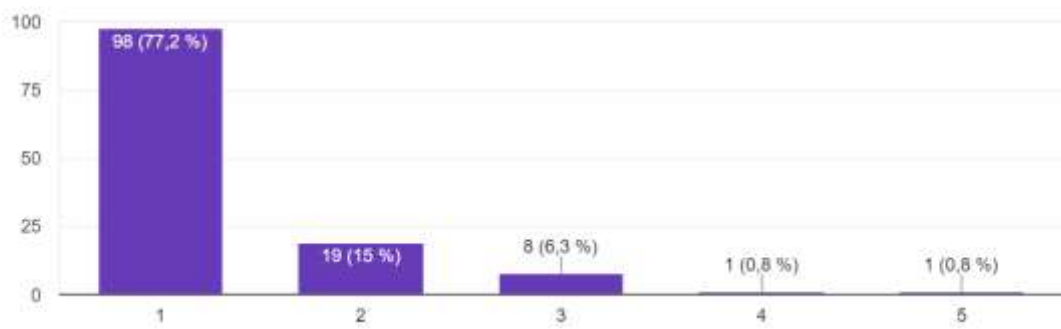
Ítem 10

10.- Los celos son una demostración de amor hacia la pareja

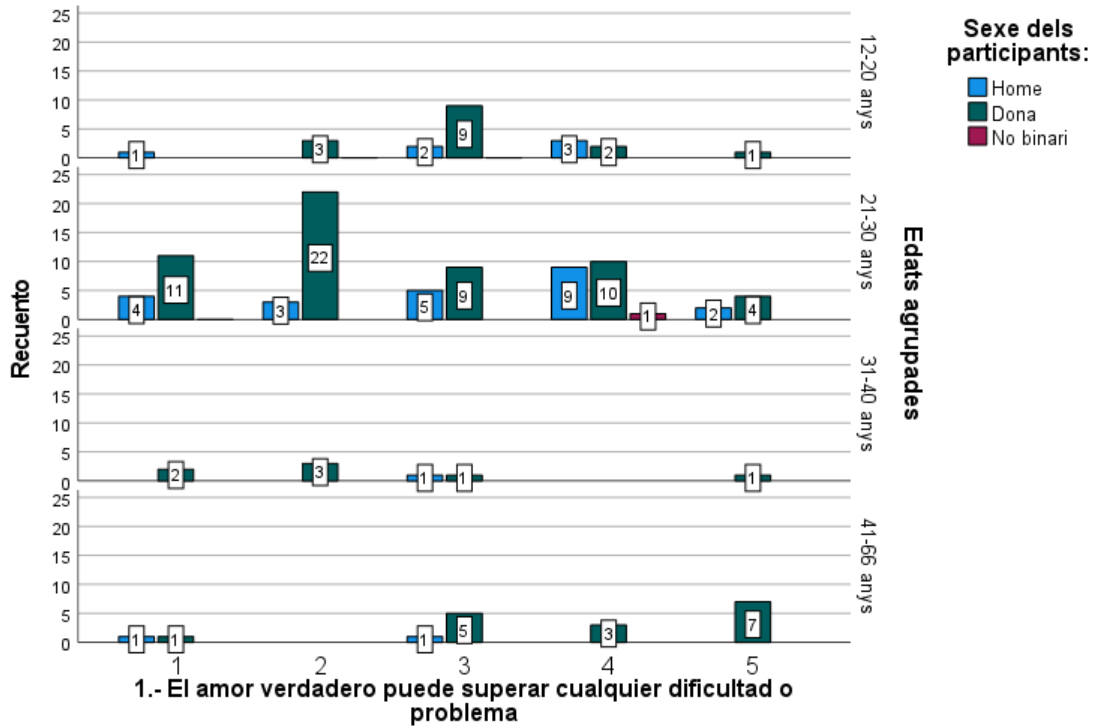
Ítem 11

11.- Los gritos e insultos de la pareja se pueden perdonar siempre que haya amor verdadero

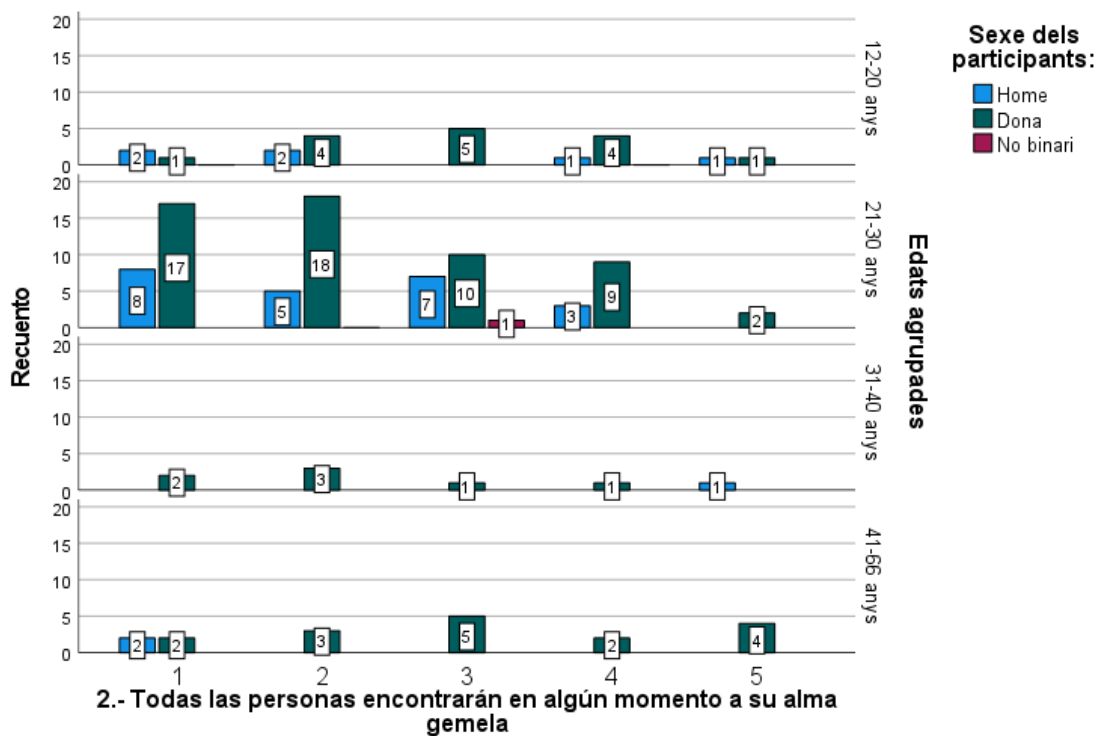

Annex 5. Gràfics separats per sexes i per edats de l'Escaleta dels Mites de l'Amor Romàntic

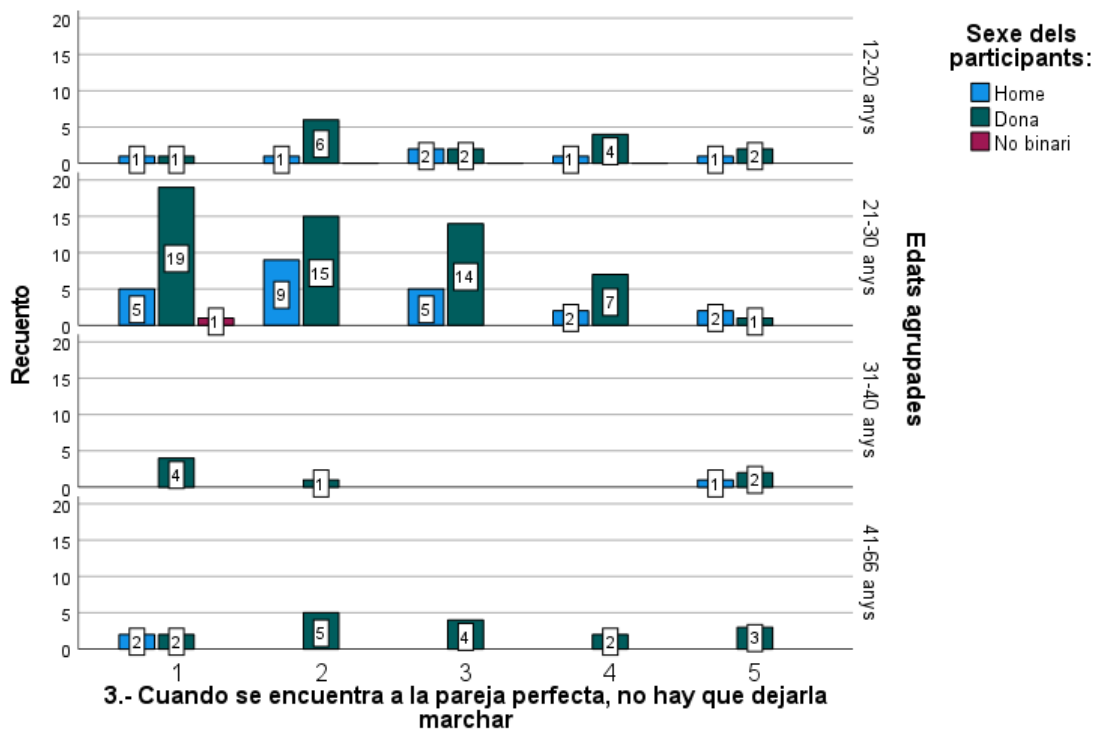
Ítem 1

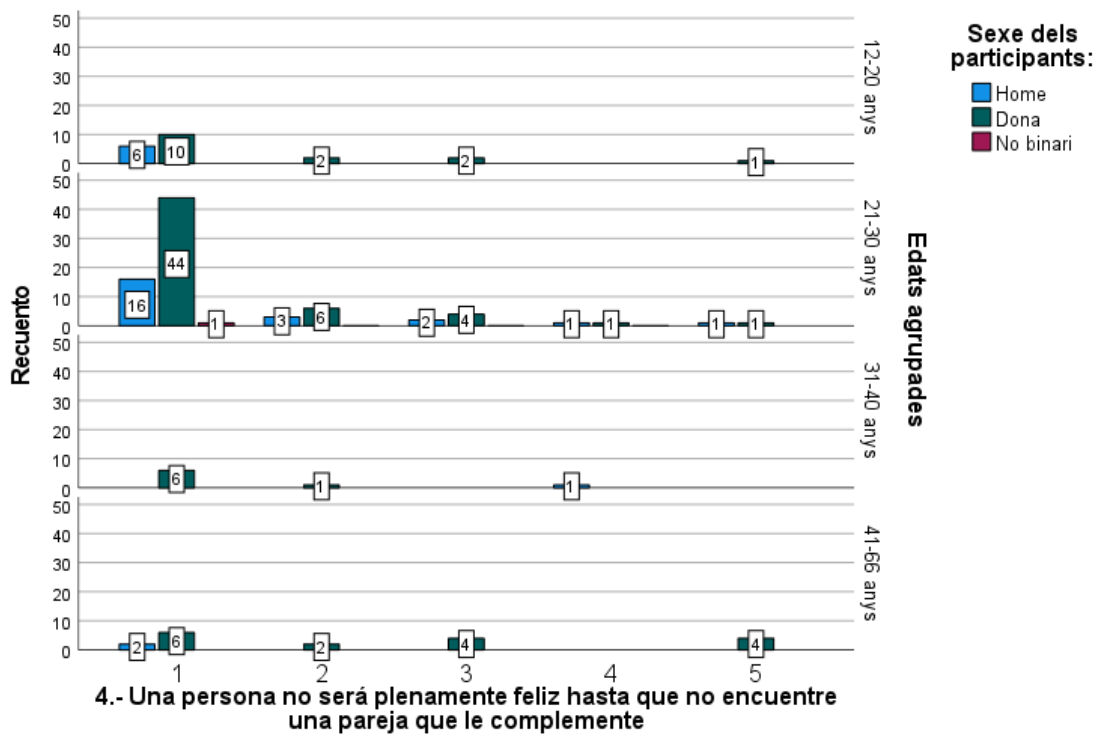
Ítem 2:

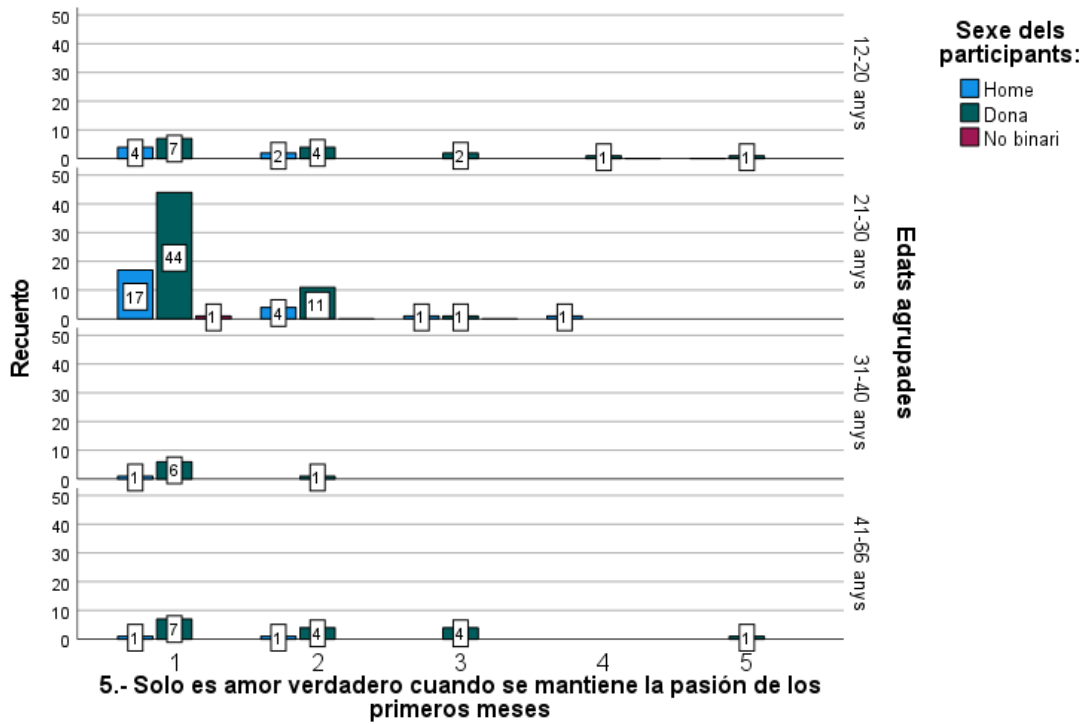
Ítem 3:

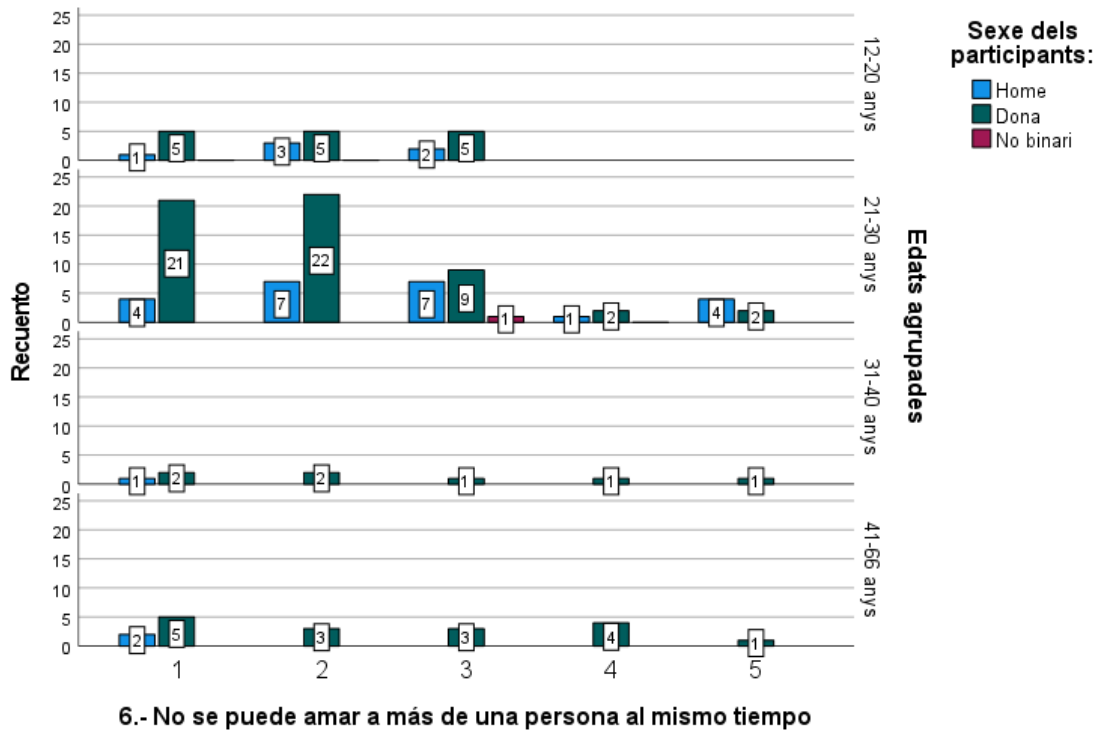
Ítem 4:

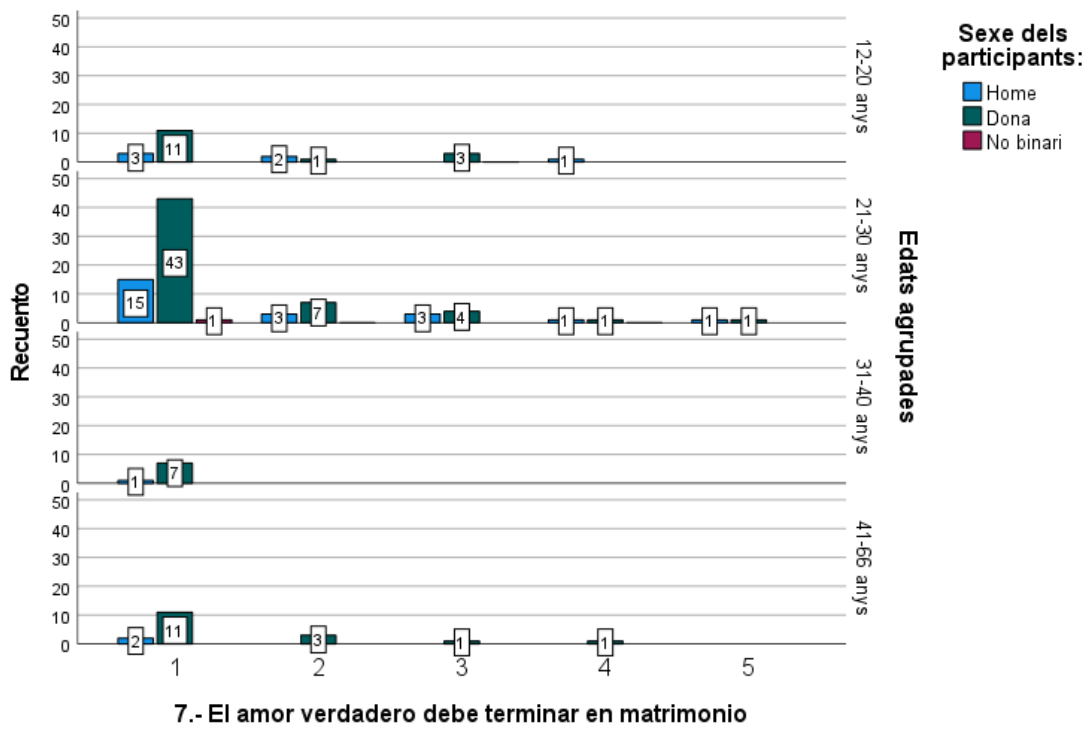
Ítem 5:

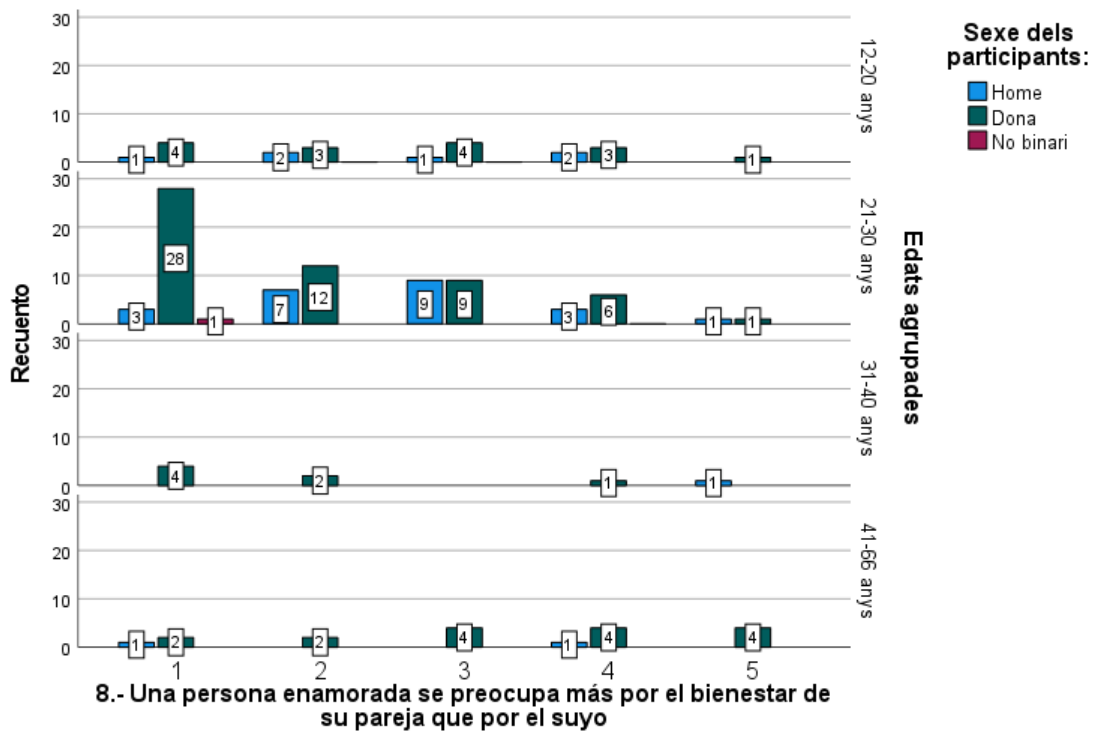
Ítem 6:

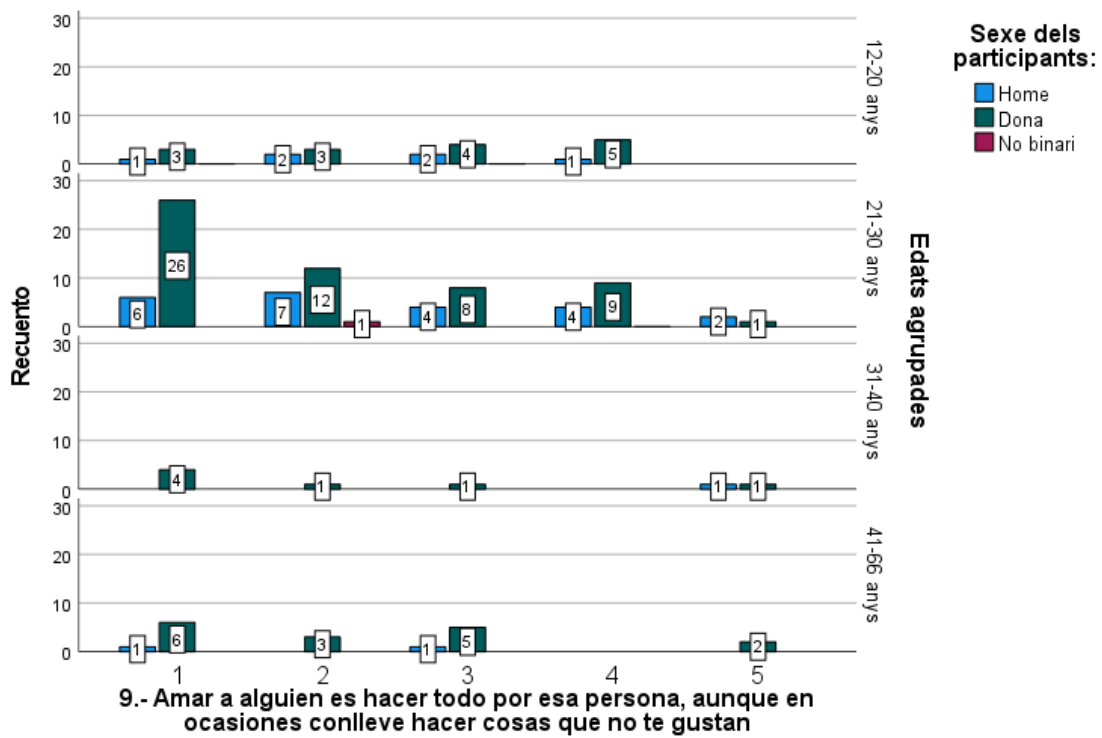
Ítem 7:

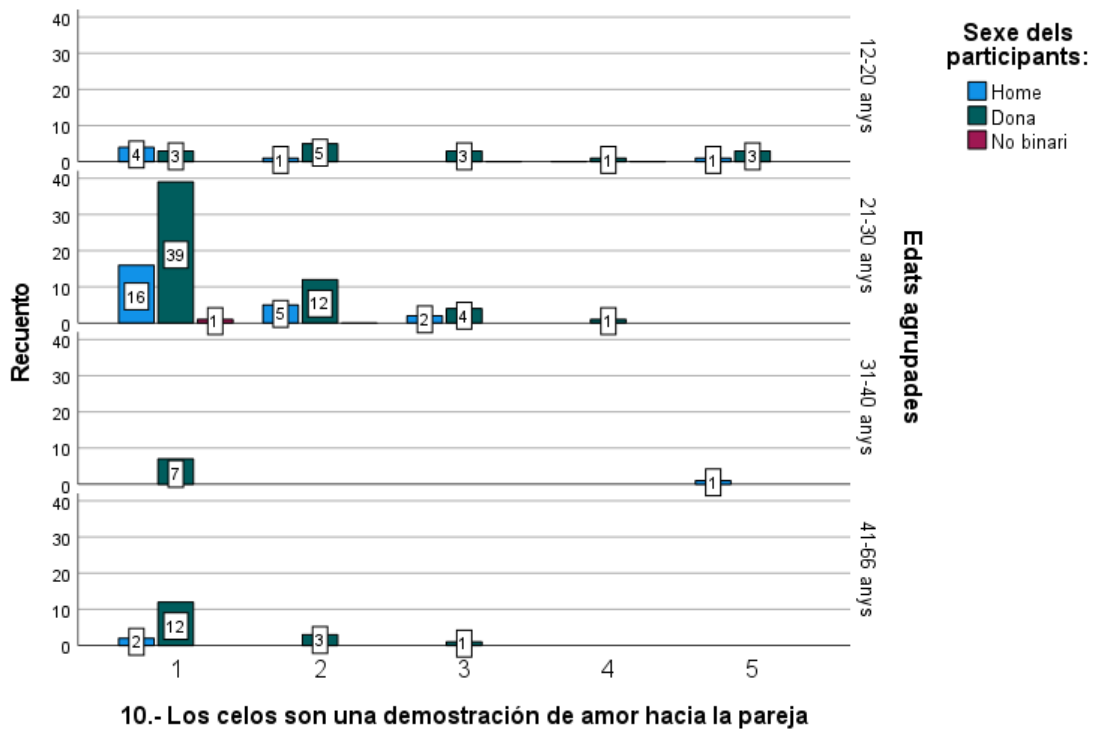
Ítem 8:

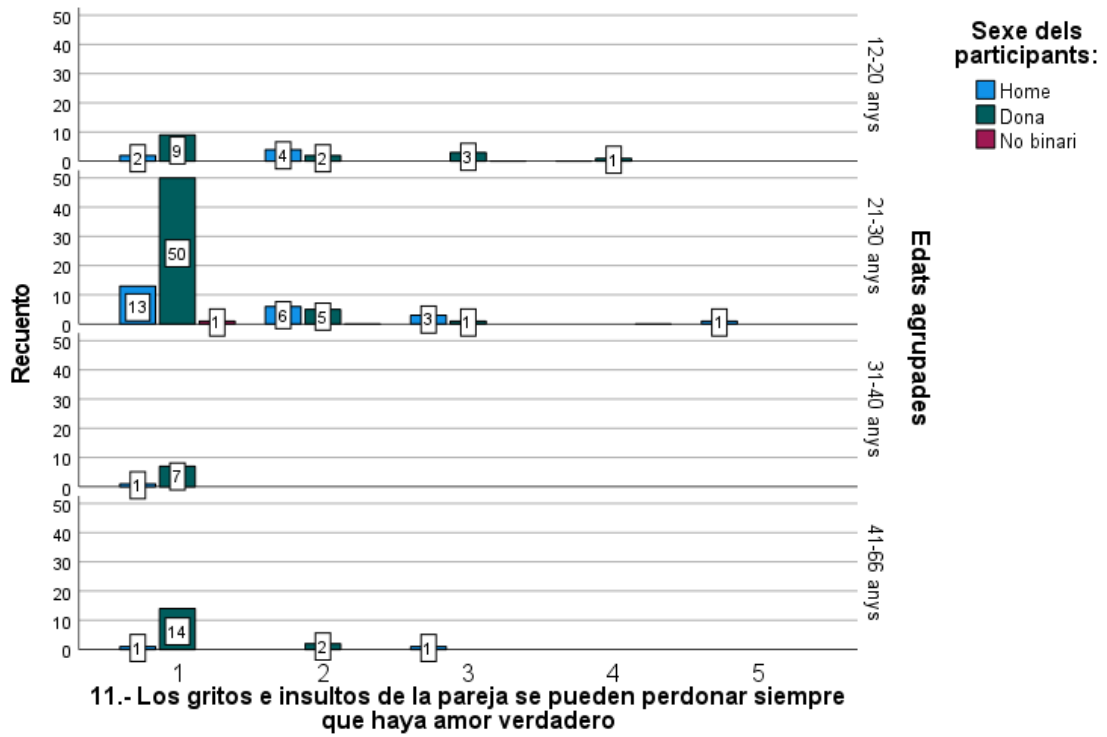
Ítem 9:

Ítem 10:

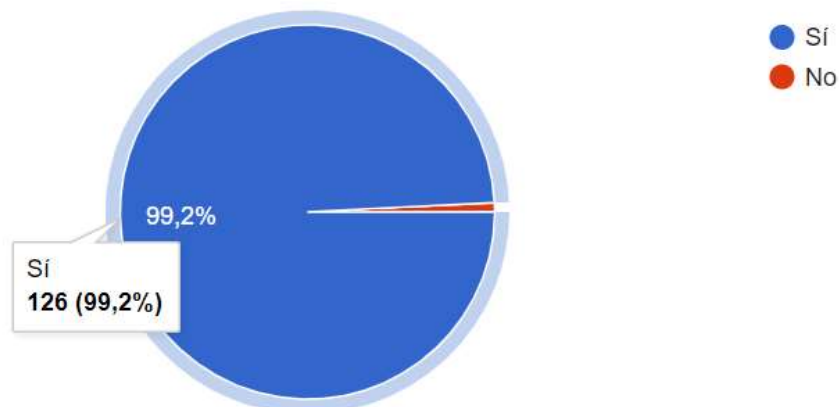

Ítem 11:

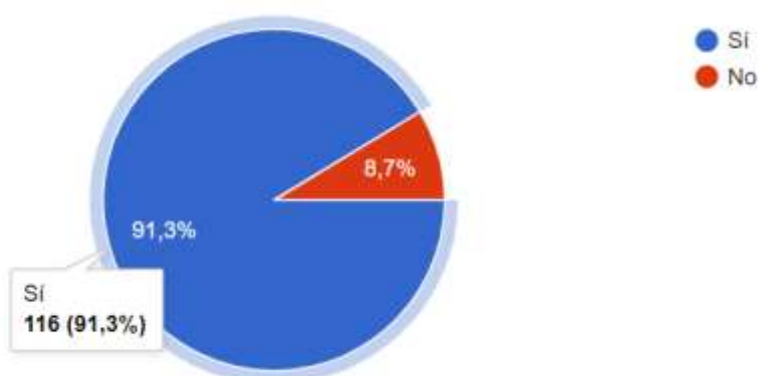
Annex 6. Visualització o no d'alguna pel·lícula de Disney

1.- Has vist alguna pel·lícula de Disney?

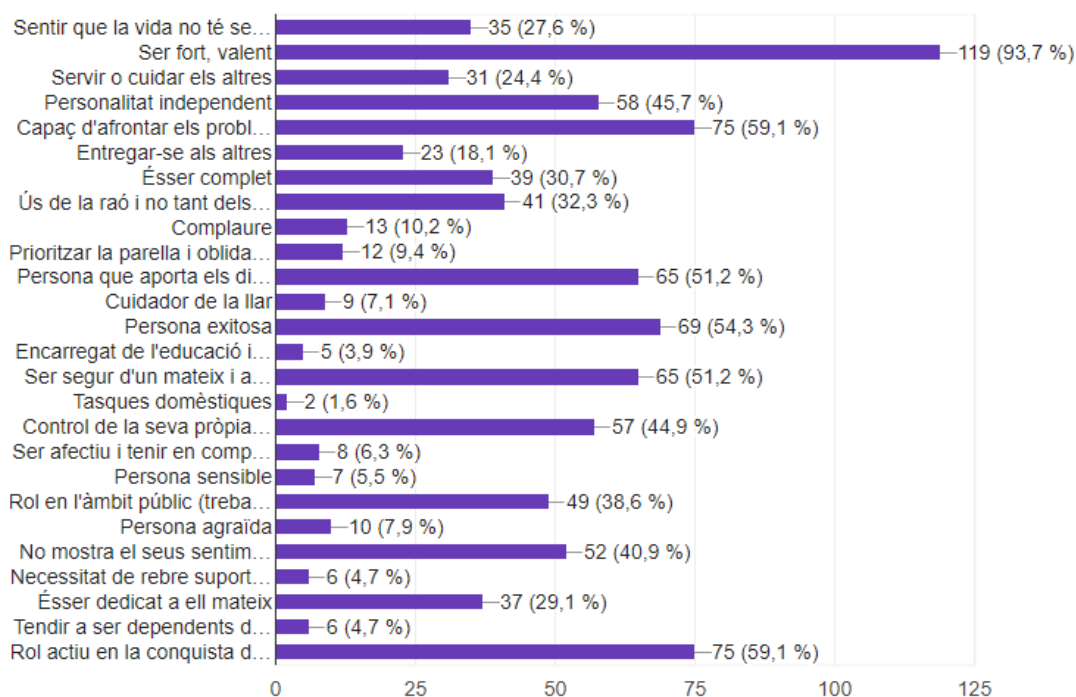
Annex 7. Pel·lícules Disney i representacions estereotipades de masculinitat i feminitat

4.- Consideres que les pel·lícules de Disney ens mostren representacions clàssiques i estereotipades sobre la masculinitat i sobre la feminitat?

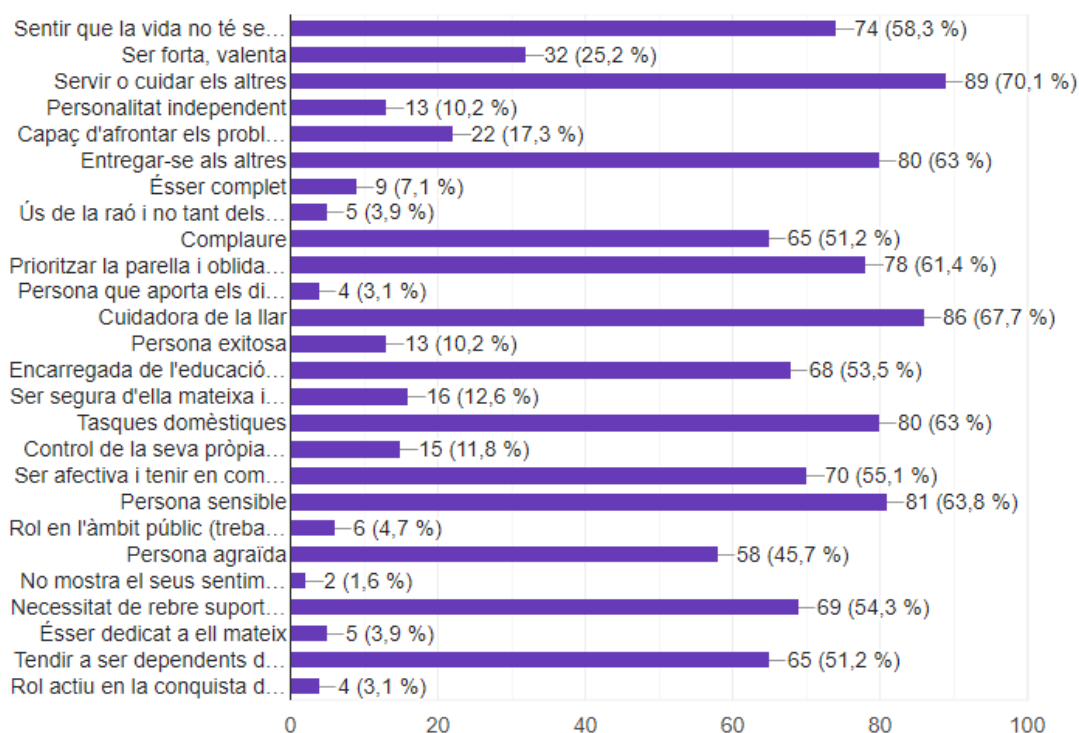

Annex 8. Rols típics masculins i femenins mostrats en les pel·lícules de Disney

5.- Quins rols típics desenvolupen o representen els HOMES en aquestes pel·lícules?

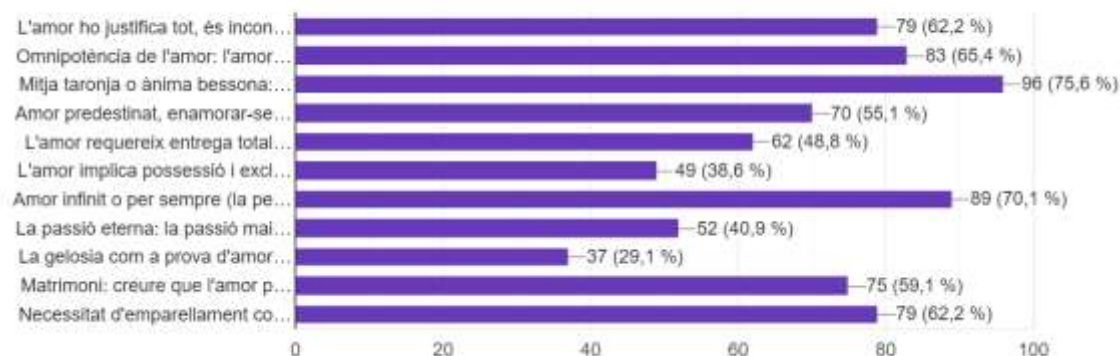

6.- Quins rols típics desenvolupen o representen les DONES en aquestes pel·lícules?

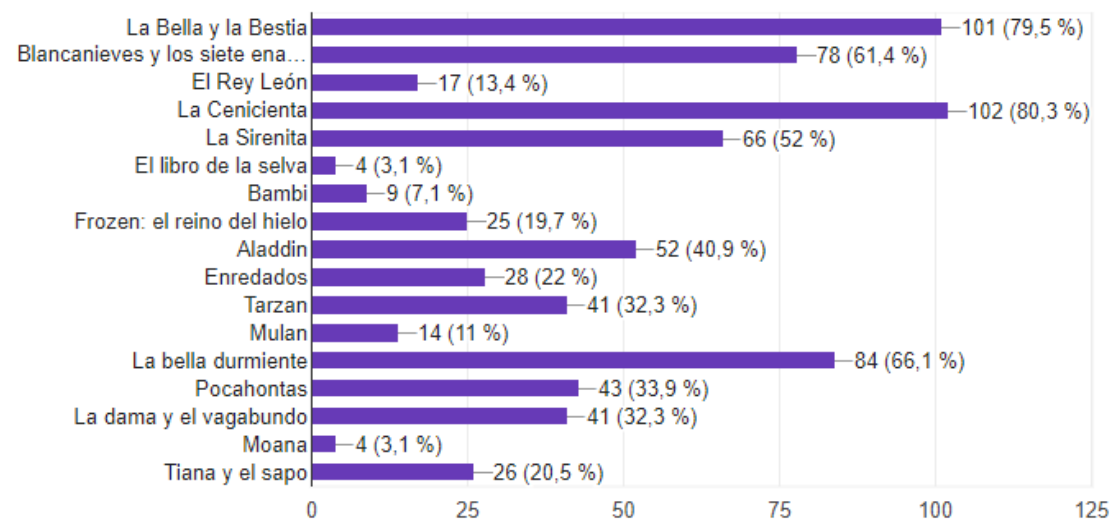
Annex 9. Mites de l'amor romàntic presents en les pel·lícules de Disney

9.- Quins mites podries identificar que s'exposen en les pel·lícules Disney?

Annex 10. Pel·lícules i representació dels mites de l'amor romàntic

10.- Podries indicar en quines pel·lícules identifiques o reconeixes tu aquests mites?

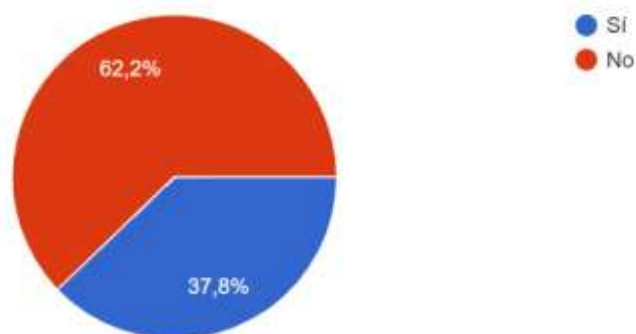
Annex 11. Influència social de les pel·lícules Disney en la concepció de l'amor

11.- Consideres que el visionat d'aquestes pel·lícules fomenta els mites de l'amor romàntic o influeix en la conceptualització de l'amor?

Annex 12. Influència personal de les pel·lícules Disney en la concepció de l'amor

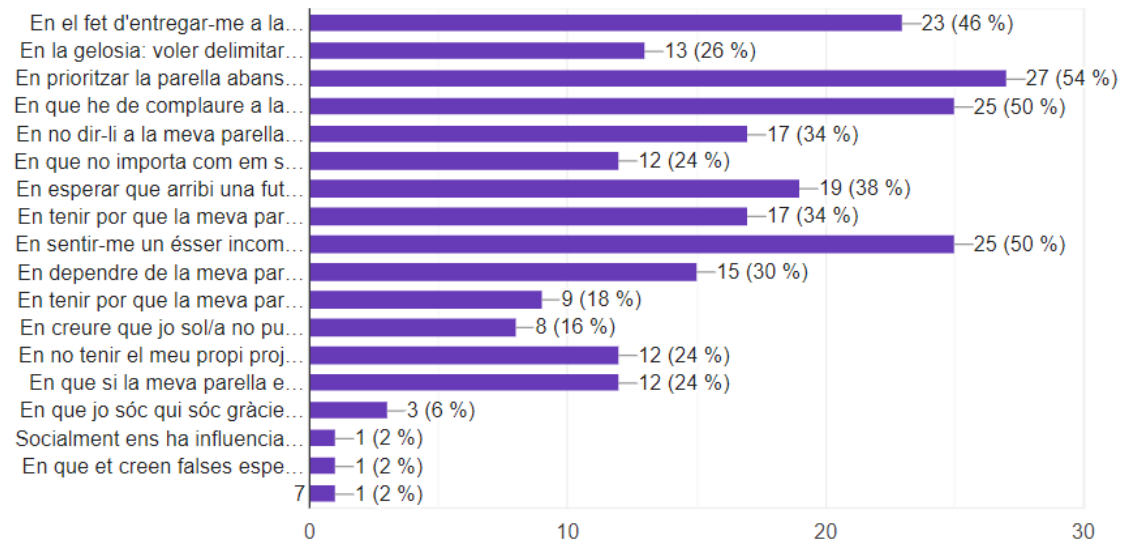
12.- Consideres que haver vist aquestes pel·lícules t'ha influenciat en el teu concepte de l'amor o de les relacions amoroses?

Annex 13. Aspectes en els quals les pel·lícules Disney influencien

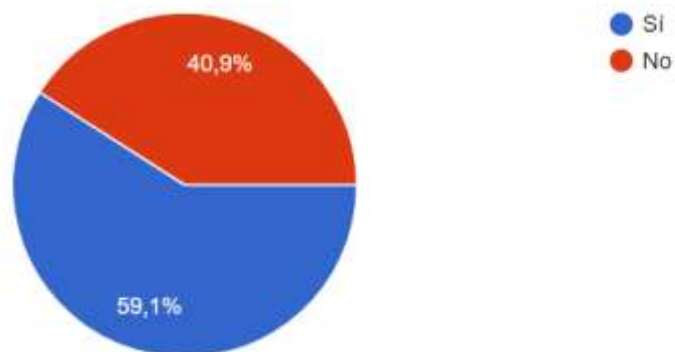
13.- En el cas que hagi contestat que sí, en quins aspectes de l'amor creus que t'han influenciat aquestes pel·lícules?

50 respuestas

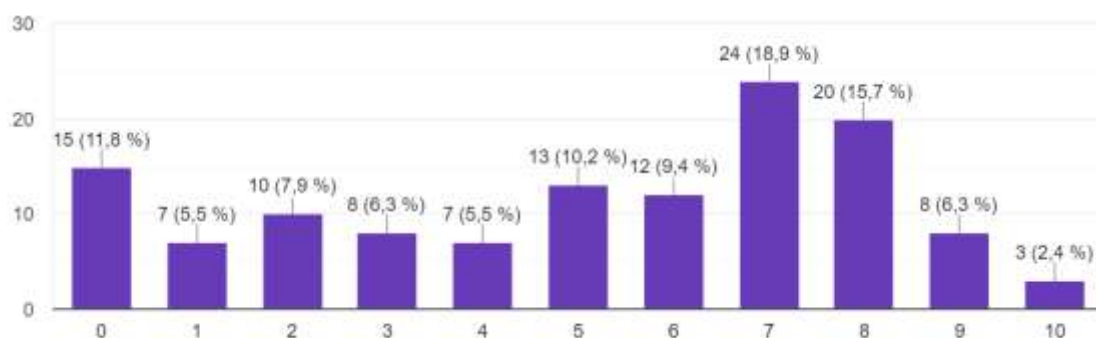
Annex 14. Presència de dependència emocional

17.- Pel que fa a les teves relacions amoroses, en algun moment has desenvolupat dependència de l'altra persona?

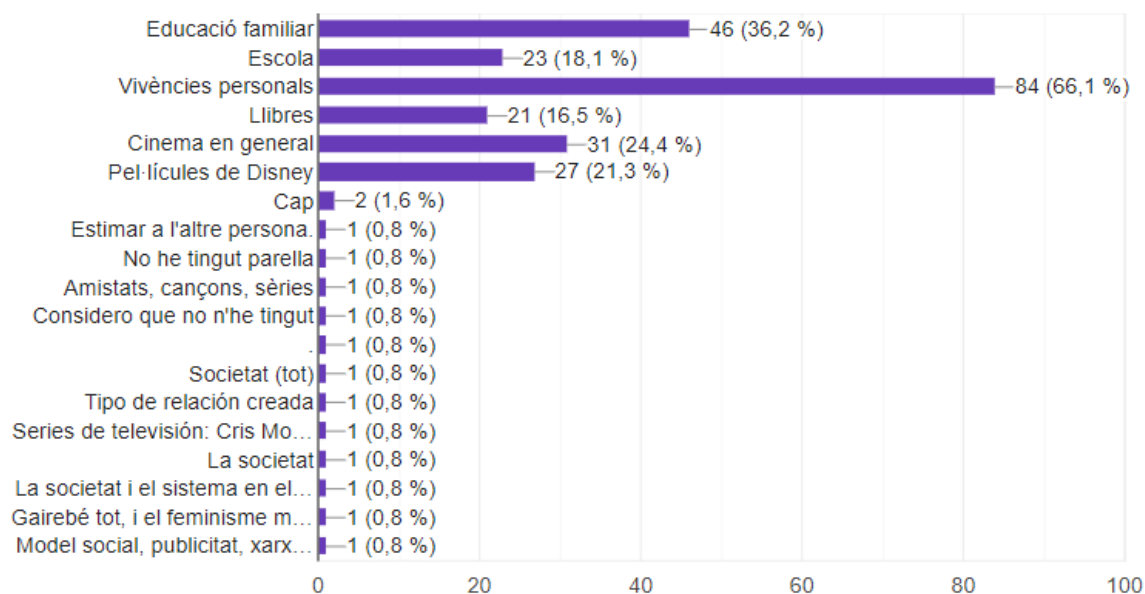
Annex 15. Nivells de dependència de la mostra

18.- En quin grau? (Del 0 al 10, tenint en compte que 0 és gens de dependència i 10 és molta dependència)

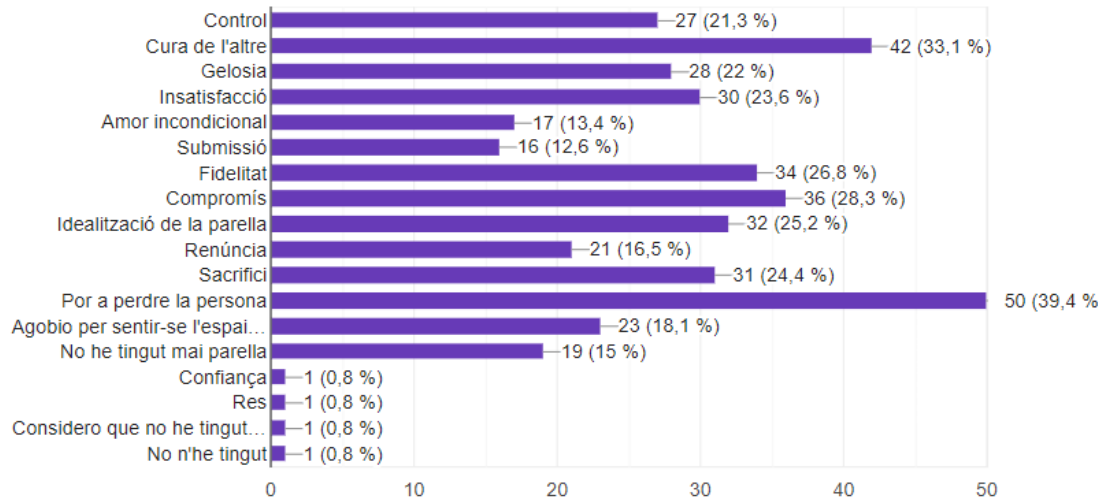
Annex 16. Aspectes influents en l'aparició de dependència emocional

19.- Quins aspectes consideres que han influït o determinat el teu grau de dependència emocional?

Annex 17. Conseqüències de la dependència emocional

21.- Per a tu, el grau de dependència emocional de la teva relació què ha suposat?

Annex 18. Condicionament de la dependència en la relació

20.- Si has tingut parella, com creus que el teu grau de dependència emocional ha condicionat la teva relació de parella?

